SEMESTER-V

CORE PAPER-VIII

HISTORY OF U.S.A. UPTO 1865 A.D.

Objectives:

1. To study the background of the war of independence
2. To understand the policies of American presidents
3. To know the circumstances led to the civil war

UNIT I

The Geographical discoveries – Colonization – Thirteen colonies.

UNIT II

The American War of Independence – The making of the Constitution– Washington's Presidency

UNIT III

Jeffersonian Republicanism – Madison and the war of 1812 – James Monroe and the era of Good feelings – Monroe's Doctrine

UNIT IV

Andrew Jackson's Presidency – Westward Movement – The issue of slavery in American Politics.

UNIT V

The Civil War – 1860 to 1865 – Causes, course and the results of the Civil War – Abraham Lincoln – Reconstruction.

References

1. Howard Zinn, A People's History of the United States, Harper Perennial Modern Classics, New York, 1980.
2. James Ross-Nazzal, US History since 1877, Connexions, New York, 2010.
3. Elbert J. Benton and Henry E. Bourne, Introductory American History, Project Gutenberg, Gutenberg, 2006.
4. US. History source Book, CK – 12 Foundation, 2009.
5. G. Clark, M.S. Neely and A. Hamby, Outline of U.S. History, Nova Science Publishers, New York, 2005
6. Axel Scheneider and Daniel Woolf (eds.), The oxford History of Historical Writing, Vols. 1-5, Oxford University Press, Oxford, 2011.
7. K. Rajayyan, A History of the United States, Ratna Publications, Tirunelveli, 2000.
8. William Muller, A New History of the United States, Nebu Press, Charleston – USA, 2011.
9. K.Nambi Arooran, A History of the United States of America (Tamil)
10. R.C. Majumdar and A.N. Srivastava, History of United States of America, SBD Publications & Distributors, New Delhi, 2001
11. David,A.Shannon, Twentieth Century America, The Progressive Era Vol.I, Rand McNolly,1977.
12. Hendry Bamford Parkes, The United States of America: A History, Scientific Book Agency, 1975.
13. P.S. Gholkar,Joshi History of United States of America,1900 – 1945 A.D. S. Chand & Co., New Delhi, 1980

UNIT -I

1. அமெரிக்காவில் பதிமூன்று குடியேற்றங்கள் நிறுவப்பட்டதை விவரி

(அ)

ஐரோப்பிய நாடுகள் அமெரிக்காவில் குடியேறியதைப் பற்றி ஒரு விளக்கம் தருக.

(அ)

வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் விவரி.

உலகப் பகுதிகளின் அமைப்பைக் காட்டும் தரைப் படங்கள், கடலில் செல்ல உதவும் திசை காட்டும் கருவி, அட்ச ரேகையை அறிய உதவும் அஸ்ட்ரோ லேப், மார்க்கோ போலோ போன்றோரின் பயணக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றுடன் மக்களிடையே ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி, புதிய இடங்களைக் காணவேண்டுமென்ற ஆர்வம் மற்றும் ஐரோப்பிய மன்னர்களின் ஊக்கமும், புதிய நிலப்பகுதிகளைக் கண்டுபிடிக்க உதவின.

ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வரை, மற்ற நாடுகளுக்குத் தெரியாமல் இருந்த மாயா பேரரசு என்ற நவீன அமெரிக்கா, பதினைந்து, பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடற்பயணங்களாலும் நிலவியல் கண்டுபிடிப்புகளாலும் உலகுக்குத் தெரியவந்தது.

அமெரிக்கா கண்டுபிடிப்பு

கி.பி. 1000 ஆண்டுவாக்கில் "ஐஸ்லாந்து மற்றும் கிரீன்லாந்தின் நார்ஸ் (Norse) கடற்பயணிகளே முதலில் அமெரிக்காவை அடைந்தனராம்." பின்னர் போர்த்துக்கீசிய மற்றும் ஆங்கிலேய கடற்பயணிகள் அட்லாண்டிக் கடலில் பயணத்தைத் தொடங்கினர். ஆனால் நீண்ட நீர்வெளி கண்டு தங்கள் முயற்சிகளை அவர்கள் கைவிட்டனர்.

போர்ச்சுகல்

சிறிய நாடான போர்ச்சுகல், அட்லாண்டிக் கடலை ஒட்டி இருந்ததுடன்,

நடு-ஏப்பிய போர்களிலும் ஒதுங்கி இருந்ததால், கடற்பயணங்களில் அது முதலில் கவனம் செலுத்தியது. கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் போர்ச்சுகல் இளவரசர் (மாலுமி) ஹென்றி-யின் முயற்சிகளால் தொடங்கப்பட்ட கடற்பயண முயற்சிகள் தொடரப்பட்டன. ஆனால் போர்ச்சுகலின் நாட்டம் முழுமையாக அமெரிக்காவின் பக்கம் திரும்பவில்லை.

ஸ்பானியக் குடியேற்றங்கள்

புதிய கடல்வழிகளில் போர்த்துக்கீசியரே முன்னோடிகள். எனினும் ஸ்பானியரின் கண்களில் தான் அமெரிக்கா முதலில் பட்டது.

கொலம்பஸ்

இத்தாலியில் உள்ள ஜெனோவாவில் பிறந்த கிறிஸ்டோஃபர் கொலம்பஸ், (1451–1506) முதலில் போர்த்துக்கீசியரிடம் கப்பல் போக்குவரத்தில் பணிபுரிந்தார். மேற்கு நோக்கி கடற்பயணம் புரிய தனக்கு உதவுமாறு கி.பி. 1484–ல் போர்த்துக்கீசிய அரசை கொலம்பஸ் வேண்டினார். அதற்கு போர்ச்சுகல் உதவாததால், ஸ்பானிய அரசி இசபெல்லாவை நாடிய கொலம்பஸ், அவரிடம் உதவி பெற்றார். அதன் மூலம், ஆகஸ்ட்-3.1492–ல் தெற்கு ஸ்பானியத் துறைமுகமான பாலோஸ் (Palos)-ல் இருந்து மூன்று சிறிய கப்பல்களில் (பிண்டா, நினா, சாந்தாமரியா) 90 உதவியாளர்களுடன் கொலம்பஸ் கடற்பயணத்தை தொடங்கினார். அக்டோபர்.– 12. 1492–ல் மேற்கிந்தியத் தீவு (பஹாமாஸ்) களில் ஒன்றான வாட்லிங் தீவை அடைந்த கொலம்பஸ், தான் கண்ட பகுதி இந்தியா என நம்பினார். பின்னர் தொடர்ந்த மூன்று பயணங்களில், கரீபியப் பகுதிகளை (ஜமைக்கா–1493, வெனிசுவேலா–1498, ஹோண்டுராஸ் – 1502) அவர் கண்டுபிடித்தார். கடைசிவரை தான் கண்டுபிடித்தது புதிய கண்டம் என்று அறியாமலே கொலம்பஸ் இறந்தார்.

1493-ஆம் ஆண்டின் போப்பின் ஆணைகள் மற்றும் டோர்டிசில்லாஸ் (Tordesillas) உடன்படிக்கை (1494) மூலம் ஐரோப்பா அல்லாத பகுதிகள் யாவும் போர்ச்சுகல் – ஸ்பெயின் இடையே இரண்டாகப் பிரித்துத் தரப்பட்டன. அதன் மூலம் அமெரிக்கப் பகுதி ஸ்பெயினிடமும், பிரேசிலுக்கு கிழக்கே உள்ள பகுதி போர்ச்சுகலிடமும் வந்தது.

உலகை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து ஸ்பெயினுக்கும் போர்ச்சுகலுக்கும் போப்பாண்டவர் அளித்ததை இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஹாலந்து ஆகிய நாடுகள் ஏற்கவில்லை. ஆதனால் போர்களும் பூசல்களும் ஏற்பட்டன. ஸ்பானியக் கடற்படை, ஆங்கிலக் கடற்படையால் 1588–ல் தோற்கடிக்கப்பட்டபின் ஸ்பானியக் குடியேற்றங்கள் சுருங்க ஆரம்பித்தன.

அமெரிக்கோ வெஸ்புகி

ஃபிளாரன்ஸ் (இத்தாலி) நகரைச் சேர்ந்த அமெரிக்கோ வெஸ்புகி ஸ்பெயின் மன்னரின் உதவியுடன், 1501–ல் தென் அமெரிக்காவிற்கு பயணம் மேற்கொண்டார். "கொலம்பஸ் கண்டது இந்தியா அல்ல, அது புதிய பகுதி" என அவர் அறிவித்தார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஜெர்மானியப் பேராசிரியர் வால்டுசீ முல்லர்–ன் கருத்துப்படி, அப்புதிய பகுதிக்கு அமெரிக்கஸ் எனப் பெயரிடலாம் என்றார். அதுவே அமெரிக்கா என்று மருவி புதிய கண்டத்தின் பெயராக நிலைத்தது.

மெகல்லன்

போர்த்துக்கீசிய மாலுமியான ஃபெர்டினாண்ட் மெகல்லன், ஸ்பெயின் மன்னர் ஐந்தாம் சார்லஸ்–ன் ஆதரவுடன், 1519–ல் தென் அமெரிக்காவின் வழியாக, மெகல்லன் ஜலசந்தியைக் கடந்து பெரும் கடல் பகுதியை அடைந்தார். கொந்தளிப்பு இன்றி அமைதியாக அக்கடல் பகுதி இருந்ததால், அதை அமைதிப் பெருங்கடல் (Pacific Ocean) என அவர் அழைத்தார்.

1519-ல் ஹெர்னான் கோர்டஸ் (Hernan Cortes) என்பவர் மெக்சிகோவை அடைந்து, அஸ்டெக்குகள் பேரரசைக் (Empire of Aztecs) கண்டுபிடித்தார். மெக்சிகோவிலிருந்து வடக்கே நகர்ந்த ஸ்பானியர்கள், 1565–ல் ஃப்ளோரிடா வைப் பிடித்து, அங்கு செயின்ட் அகஸ்டின் குடியேற்றத்தை நிறுவினர். (இதுவே அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்ட முதல் வெள்ளையர் குடியேற்றம் ஆகும்)

பிரெஞ்சுக் குடியேற்றங்கள்

அமெரிக்கக் கண்டுபிடிப்பிலும், குடியேற்றத்திலும் நாட்டம் கொண்ட இரண்டாவது ஐரோப்பிய நாடு பிரான்சு ஆகும். 1524–ல் பிரெஞ்சு அரசால்

அனுப்பப்பட்ட வெர்சானோ, பசிபிக் பெருங்கடல் மற்றும் ஆசியாவிற்கான குறுக்கு வழியைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெறவில்லை. பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1534–ல் **ஜேக்குய்ஸ் கார்டியர்** எனும் பிரெஞ்சுக்காரர் செயின்ட் லாரன்ஸ் நதியின் முகத்துவாரத்தை அடைந்தார். அதே நதியில் தொடர்ந்து சென்ற அவர், **1535–ல் கியூபெக்** என்று இப்பொழுது அழைக்கப்படும் இடத்தை அடைந்தார். ஆனால் உடனடியாக அங்கு பிரெஞ்சுக் குடியேற்றங்கள் நிறுவப்படவில்லை.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், **சாமுவேல் டி. ச்சாம்ப்ளெய்ன்** என்பவர் கியூபெக்கில் பிரான்சின் முதல் காலனியை நிறுவினார். 1642–ல் அவராலேயே **மாண்ட்ரீல்** மற்றொரு பிரெஞ்சு காலனியாயிற்று. அமெரிக்காவில் இருந்த பிரெஞ்சு குடியேற்றங்கள் புதிய பிரான்ஸ் எனப்பட்டன.

1659–ல் ராபர்ட் லா **செல்லே** என்பவர் ஒஹியோ நதியைக் கண்டுபிடித்தார். பின்னர் மெக்சிகோ வளைகுடாவையும் கண்டார். ஒஹியோ நதி முதல் மெக்சிகோ வளைகுடா வரை உள்ள பகுதி (**மிசிசிபி நதிப்படுகை**) பிரெஞ்சு மன்னர் பதினான்காம் லூயியின் நினைவாக **லூசியானா** என்று பெயரிடப்பட்டது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் **நேட்செஸ்**, நியூ ஆர்லியன்ஸ் ஆகியன பிரெஞ்சுக் காலனிகளாயின. ஆனால் ஐரோப்பியப் போர்கள், கடும் வரிகள், கொடுங்கோன்மையான கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை பிரெஞ்சுக் காலனிகளின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்து விட்டன.

டச்சு முயற்சி

ஸ்பெயினுடனான விடுதலைப் போரின் போதே **(1566–1598)** ஒரு கடல் சக்தி நாடாக நெதர்லாந்து உருவாகிவிட்டது. ஸ்பானியக் கப்பல்களைத் தாக்குவதன் மூலமே அமெரிக்கப் பகுதிகள் மீது டச்சுக்களின் கவனம் திரும்பியது. ஆங்கில மாலுமி **ஹென்றி ஹட்சனை (Henry Hudson)** வாடகைக்கு அமர்த்தி, சீனாவிற்கு புதிய வழி காண டச்சு வணிகர்கள் முயன்றனர்.

1624-ல் டச்சு மேற்கிந்தியக் கம்பெனி அனுப்பிய மாலுமிகள், நியூ ஆம்ஸ்டர்டாம் – ஐ (பின்னர் நியூ நெதர்லாந்து எனப்பட்டது)

தலைமையகமாக உருவாக்கினர். தொடர்ந்து அல்பனி, டிலாவர், மற்றும் **கனெடிகட் நதிகளில்** டச்சுக் குடியேற்றங்கள் உருவாயின. பிறகு, நியூஜெர்சி, **ஹட்சன்** பள்ளத்தாக்கு ஆகிய பகுதிகளிலும் டச்சுக்கள் குடியேறினர்.

டிலாவர் நதிக்கரையில் இன்றைய **வில்மிங்டன்** என்ற இடத்தில் கி.பி. 1638-ல் தன் காலனியை **ஸ்வீடன்** நிறுவியது. ஆனால் அதை 1655–ல் டச்சுக்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

பிரிட்டிஷ் குடியேற்றங்கள்

கொலம்பஸின் பயணங்களையும் கண்டுபிடிப்புகளையும் அறிந்தது முதல், அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என பிரிட்டிஷார் நினைத்தனர்.

ஆரம்ப முயற்சிகள்: 1497 மற்றும் 1498–ல் பிரிட்டிஷ் மன்னர் ஏழாம் **ஹென்றியால்** அனுப்பப்பட்ட ஜான் கபாட் (John Cabot) **நியூஃபவுண்ட்லாந்து** பகுதியை அடைந்தார்.

பனிப்பிரதேசமான அவ்விடம் ஆங்கிலேயர்க்கு ஊக்கமளிக்காததால், புதிய உலகைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஆங்கிலேயர்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. இதற்கிடையில் 1516–ல் **சர்தாமஸ் மூர்** என்பவர் லத்தீன் மொழியில் எழுதிய Utopia என்ற நூல், 1551–ல் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அதில் **அமெரிக்கஸ் வெஸ்பூலியஸ்** என்ற கடல் ஆய்வாளருடன் சென்ற ஒருவர் கண்ட கற்பனைத் தீவில் உள்ள சிறப்பான சமூக நிலைமையை மூர் விவரித்திருந்தார். இதனால் அப்புதிய பகுதியைக் காண வேண்டுமென்ற எண்ணம் பிரிட்டிஷார் மனதில் மேலோங்கியது. **ரிச்சர்ட், ஹாக்லுயிட்** என்ற பெயர் கொண்ட இருவர், காலனிகள் பிடிப்பது பற்றி எழுதினர். அமெரிக்காவில் யாரும் பிடிக்காத பகுதியில் ஆங்கிலக் காலனி ஒன்றை அமைக்க, சர் **ஹம்ப்ரி கில்பர்ட்டிற்கு** பிரிட்டிஷ் **பேரரசி எலிசபெத்** அனுமதித்தார். 1583-ல் **நியூஃபவுண்ட்லாந்து** சென்ற அவர், திரும்புகையில் கப்பல் மூழ்கி இறந்தார். அவர் பெற்ற உரிமை அவரது ஒன்றுவிட்ட சகோதரரான சர் **வால்டர் ராலே** வசம் வந்தது.

வர்ஜீனியா

1584-ல் செசப்பீக்கிற்குத் தெற்கே உள்ள பகுதியை அடைந்த ராலே

கன்னி அரசாணி (Virgin Queen) என்றழைக்கப்படும் தன் நாட்டின் அரசியின் நினைவாக அப்பகுதிக்கு **வர்ஜீனியா** (Virginia) என்று பெயரிட்டார். [illegible] வடக்கு கரோலினா என்று இப்பொழுது [illegible] ரோனோக் தீவை அவர் அடைந்தார். ஆனால் அங்கு இருந்த [illegible] மேலும் முயற்சி தொடரப்படவில்லை. [illegible]

முதலாம் ஜேம்ஸின் ஆட்சிக் காலத்தில் லண்டனிலிருந்த பெரு வணிகர்கள் சேர்ந்து, வட அமெரிக்காவுடன் வாணிகம் செய்ய **வர்ஜீனியா** (லண்டன்) கம்பெனியை நிறுவினர். அக்கம்பெனியின் மூலம் **தாமஸ் ஸ்மித்** தலைமையில் 100 பேர் மூன்று சிறிய கப்பல்களில் அமெரிக்காவுக்கு [illegible]. அமெரிக்காவிலுள்ள செசாபீக் வளைகுடாவில் பயணம் [illegible] வர்ஜீனியாவை [illegible] பெற்றது) சென்றடைந்த அவர்கள் 1607-ல் ஜேம்ஸ் டவுனில் ஒரு (முதல்) குடியேற்றத்தை நிறுவினர். [illegible] மக்கள் வர்ஜீனியாவில் தங்கள் குடியேற்றத்தை வளர்க்க முடியாது என்று நினைத்து, [illegible] தீவுகளுக்குக் குடியேறினர்.

[illegible] தலைமையிலிருந்து நீக்கிய எட்வின் சான்டிஸ் [illegible] வர்ஜீனியா காலனியை வளர்க்க முயன்றார். [illegible] வர்ஜீனியாவிற்கு வந்து [illegible]. வர்ஜீனியாவை [illegible] சரியாக ஆட்சி செய்யாததை அறிந்த [illegible] மன்னர் 1624-ல் அதை மன்னர் குடியேற்றமாக மாற்றினார்.

மேரிலாந்து

1632-ல் 'இரண்டாவது பால்டிமோர் பிரபு' எனப்பட்ட **செசிலியஸ் கால்வர்ட்** (Cecilius Calvert) என்பவர், வர்ஜீனியாவிற்கு வடக்கே உள்ள நிலப்பகுதியை பண்ணை முறை சாசனத்தின்படி (Feudal Charter) மன்னர் முதலாம் சார்லஸிடமிருந்து பெற்றார். மன்னர் சார்லஸின் மனைவி ஹென்றியட்டா மரியாவின் நினைவாக, அந்நிலப்பகுதிக்கு **மேரிலாந்து** (Maryland) என்று பெயரிட்டார். 1649-ல் சமயப் பொறை உள்ள இடமாக அறிவிக்கப்பட்ட மேரிலாந்து, 1691-ல் மன்னரின் நேரடி ஆட்சிக்குட்பட்ட

பகுதியாக்கப்பட்டது. எனினும் 1715-ல், அப்போதைய பால்டிமோர் பிரபு, மேரிலாந்து மீதான உரிமையை திரும்பப் பெற்றார். அவரது உரிமை, அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் வரை தொடர்ந்தது. வர்ஜீனியாவும், மேரிலாந்தும் இணைந்து **செசப்பீக் காலனிகள்** (Chesapeake Colonies) எனப்பட்டன.

பிளைமவுத்

செசப்பீக்கிலிருந்த வர்ஜீனியா குடியேற்றங்களை வணிகர்கள் நிறுவினர். மீனும், ரோமமும் (Fur) மட்டும் கிடைத்ததால் புதிய இங்கிலாந்து பகுதியில் வணிகர்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. இச்சூழ்நிலையில், இங்கிலாந்திலிருந்த மதக் கட்டுப்பாடுகளை விரும்பாத சிலர், 1608 –ல் ஹாலந்துக்குக் குடியேறினர். அவர்களில், அயல் நாட்டில் வாழமுடியாத 35 பேர் இங்கிலாந்து திரும்பினர். அவ்வாறு நாடு திரும்பியோர், சில ஆங்கிலேயர்களுடன் சேர்ந்து, 100 நபர்கள் (வழியில் இரு குழந்தைகள் பிறந்ததால் பயணம் செய்தோர் 102 எனப்படுகிறது) **பிளைமவுத்** (Plymouth) என்ற இடத்திலிருந்து, **மேஃப்ளவர்** (May Flower) என்ற கப்பலில், ஜூன் –1620–ல் புதிய இங்கிலாந்து (புதிய இங்கிலாந்து பகுதியை **கேப்டன் ஜான் ஸ்மித்** முதலில் கண்டுபிடித்தார்; அப்பகுதியில் வாணிகம் செய்ய, பிளைமவுத் வணிகக் கம்பெனிக்கு 1606–ல் அனுமதி தரப்பட்டது) நோக்கி பயணமாயினர்.

யாத்திரிகத் தந்தையர் (Pilgrim Fathers) எனப்பட்ட அவர்கள், டிசம்பர் – 1620–ல் **காட் முனை** (Cape Cod) யின் கரையில் இறங்கினர். அப்பகுதிக்கு உரிய உரிமம் தங்களிடம் இல்லாததால், தமக்குள் **மேஃப்ளவர் ஒப்பந்தம்** (May Flower Compact) ஒன்றை செய்து கொண்டனர். பின்னர் **பிளைமவுத்** என்ற இடத்தை தங்களின் காலனிப் பகுதியாக அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தனர். எழுபது ஆண்டுகள் வளர்ந்த அக்காலனி, பின்னர் மசாசூசெட்ஸ் காலனியுடன் இணைக்கப்பட்டது.

மசாசூசெட்ஸ்

ஜான் வின்த்ராப் தலைமையிலான சமய சீர்திருத்தவாதிகள் (Puritans) 1628-ல் ஒரு நிலப் பகுதிக்கான உரிமையை மன்னரிடமிருந்து பெற்றனர். அடுத்த ஆண்டில் (1629) மன்னரின் பட்டயத்தின் மூலம் **மசாசூசெட்ஸ் வளைகுடா கம்பெனி** (Massachusetts Bay Company) யை அவர்கள்

[illegible] (John Endicot) தலைமையில் [illegible] ஒரு காலனியை [illegible] பாஸ்டன் (Boston) [illegible]

[illegible] கனெக்டிகட் பள்ளத்தாக்கு [illegible] நகரங்கள் நிறுவப்பட்டன. [illegible] 1636-ல் மதகுரு தாமஸ் ஹூக்கர் [illegible] (Connecticut River) யை தாண்டி, ஹார்ட்போர்டு [illegible] ஜான் டேவன் போர்ட் தலைமையில் [illegible] மாசசூசெட்ஸிலிருந்து விலக்கப்பட்ட [illegible] ரோஜர் வில்லியம்ஸ் ஆகியோர் [illegible] (Rhode Island) காலனியையும் உருவாக்கினர்.

[illegible] ரோட் ஐலந்து தவிர [illegible] மாசசூசெட்ஸ், கனெக்டிகட், நியூ ஹேவன் [illegible] நியூ இங்கிலாந்தின் ஐக்கியக் காலனிகளின் [illegible] (Confederation of the United Colonies of England) [illegible] 1684 வரை தொடர்ந்தது.

[illegible] 1679-ல் அரசருக்கு [illegible]

நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றிருந்தன. 1660-ல் இங்கிலாந்தின் பேரரசரான இரண்டாம் சார்லஸின் (குதூகலமான பேரரசர்) 25 ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் ஆறு காலனிகள் (வடக்கு கரோலினா, தெற்கு கரோலினா, நியூ யார்க், நியூ ஜெர்சி, பென்சில்வேனியா, டிலாவர்) உருவாயின.

வர்ஜீனியாவிற்குத் தெற்கே இருந்த நீண்ட நிலப் பகுதிகளுக்கான உரிமையை ஆங்கில அரசில் உயர் பதவிகளை வகித்த எட்டு நபர்களுக்கு 1663–65-ல் இரண்டாம் சார்லஸ் அளித்தார். அதில் அச்சத்தின் முனை (Cape Fear) என்றழைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு வடக்கிலும் தெற்கிலும் உருவானவையே வடக்கு கரோலினா மற்றும் தெற்கு கரோலினா குடியேற்றங்கள். (லத்தீன் மொழியில் கரோலினா என்பதற்கு சார்லஸ் என்று பொருள்; கரோலினாவே 1712-ல் வடக்கு கரோலினா, தெற்கு கரோலினா என்று பிரிக்கப்பட்டது) சார்ல்ஸ்டன் என்ற அழகிய நகரமும், நீக்ரோ அடிமை முறையும் தெற்கு கரோலினாவின் சிறப்புகள்.

1719-ல் தெற்கு கரோலினாவும், 1728-ல் வடக்கு கரோலினாவும் அரச குடியேற்றங்களாயின.

நியூ யார்க்

இரண்டாவது டச்சுப் போரில் (1664) பிரிட்டனிடம் டச்சுப்படை தோற்றது. இதனால் டச்சுக் குடியேற்றமான நியூ நெதர்லாந்து (New Netherland) பிரிட்டிஷார் வசமாயிற்று. இரண்டாம் சார்லஸின் தம்பி யார்க் கோமகன் (பின்னர் இரண்டாம் ஜேம்ஸ் என்ற பெயரில் அரியணை ஏறியவர்) வசம் தரப்பட்ட அப்பகுதியின் தென்பகுதியை அவர் விற்றுவிட்டார். வடக்கு பகுதிக்கு நியூயார்க் (New York) என்று மறு பெயரிட்டார்.

நியூ ஜெர்சி

1664-ல் யார்க் கோமகன், நியூ ஜெர்சியைத் தன் நண்பர்களான ஜார்ஜ் கார்ட்ரெட், ஜான் பெர்க்லே ஆகியோர்க்கு அளித்தார். அந்நண்பர்கள், அப்பகுதியை குவேக்கர்களுக்கு விற்க, அவர்கள் மீண்டும் அரசருக்கே அப்பகுதியை விற்றனர். இதனால் 1702-ல் நியூ ஜெர்சி (New Jersey) அரச குடியேற்றமாயிற்று.

குவேக்கர் குடியேற்றங்கள் (பென்சில்வேனியா & டிலாவர்)

இங்கிலாந்தில் உள்நாட்டுப் போர்க்காலத்தில் (1642–1649) குவேக்கரிசம் (Quakerism) கொள்கையை **ஜார்ஜ் ஃபாக்ஸ்** (George Fox) என்பவர் பரப்பினார். இவர் கிராம்வெல்லிடம் கொடுமைக்குள்ளான குவேக்கருக்கு **வில்லியம் பென்** (William Penn) என்ற குவேக்கர் உதவி புரிந்தார். பென்னுக்கு அரசு தர வேண்டியிருந்த கடனுக்காக, 1681–ல் டிலாவர் நதிக்கு மேற்கேயிருந்த நிலப்பரப்பு தரப்பட்டது. அப்பகுதியில் குவேக்கர்களைக் குடியேற பென் அனுமதித்தார். இவ்வாறு உருவான குவேக்கர் குடியேற்றம் 1681–ல் **பென்சில்வேனியா** (Pennsylvania) என்று பெயரிடப்பட்டது. அதில் **ஃபிலடெல்ஃபியா** (Philadelphia) நகரை 1682–ல் பென் நிறுவினார். விரைவில் அங்கு பல தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன.

1682–ல் **டிலாவர்** (Delaware) பகுதி பென்னிற்கு தரப்பட்டது. அதை ஒரு தனிக் குடியேற்றமாக்கினார் பென். (அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் வரை பென்சில்வேனியாவின் ஆளுநரே டிலாவரையும் ஆட்சி செய்தார்)

ஜார்ஜியா

சவன்னா ஆற்றிற்கும் அல்டமாகா ஆற்றிற்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியை மேற்பார்வை செய்யும்படி **ஜேம்ஸ் ஆக்லேதோர்ப்** (James Oglethorpe) என்பவருக்கு 1732–ல் மன்னர் இரண்டாம் ஜார்ஜ் அளித்தார். அதற்கு மன்னரின் நினைவாக **ஜார்ஜியா** என பெயரிட்டார். கடனுக்கு சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்களும் சமய உரிமை பெற விரும்பியோரும் இங்கு வந்து தங்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1751–ல் இங்கிலாந்து அரசின் 13–ஆவது கடைசி குடியேற்றமாக ஜார்ஜியா ஆயிற்று.

முடிவுரை

ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், ஹாலந்து, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளிடையே அமெரிக்காவை தம் காலனியாக்கிக் கொள்வதில் ஏற்பட்ட போட்டியின் முடிவில் இங்கிலாந்து வெற்றி பெற்றது. சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சி பெற்ற இங்கிலாந்தின் 13 (வர்ஜீனியா, மேரிலாந்து, ரோட்ஐலந்து, மசாசுசெட்ஸ், கனெக்டிகட், நியூஹாம்ப்ஷயர், வட கரோலினா, தென் கரோலினா, நியூயார்க்,

நியூஜெர்ஸி, பென்சில்வேனியா, டிலாவர், ஜார்ஜியா) குடியேற்றங்களுள், மூன்று வகையானவை இருந்தன. உலகின் நிரந்தர அங்கமான அக்குடியேற்றங்கள், சுதந்திரம் பெற விரும்பி விரைவில் குரல் எழுப்பின.

2. குடியேற்ற நாடுகளில் நிலவிய வாழ்க்கை முறையையும், ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், வளர்ச்சியையும் விவரி.

(அ)

17,18–ஆம் நூற்றாண்டு அமெரிக்காவில் நிலவிய சமூக, பொருளாதார நிலையை வர்ணி.

அமெரிக்கா கண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அதன் கிழக்குக் கரையில் பதிமூன்று குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டதும், வட அட்லாண்டிக் பகுதியில் சிறப்பான மாற்றங்கள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன. அங்கு குடியேறிய மக்கள், இங்கிலாந்தில் தாங்கள் கடைபிடித்த பழக்கவழக்கங்களை விட்டு, அமெரிக்காவிற்கென தனியான சட்டதிட்டங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கடைபிடிக்க ஆரம்பித்ததால் **அமெரிக்கர்கள்** (Americans) என்று தம்மை அழைத்துக் கொண்டனர். தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறையைப் பெற்றிருந்த அவ்வமெரிக்கரின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள் நாம் அறிய வேண்டியவையே.

நிலம்

ஜார்ஜியாவிலிருந்து செயின்ட் லாரன்ஸ் நதி வரையில் நீண்ட, 3000 மைல்களுக்கும் மேற்பட்ட நீளமான கடற்பகுதியைக் கொண்ட, அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில் கனெக்டிகட், ஹட்சன், டிலாவர், போடோமாக், ஜேம்ஸ் ஆகிய போக்குவரத்துக்கு பயன்பட்ட நதிகளின் அருகிலேயே மக்கள் முதலில் தங்கினர். அமெரிக்காவில் பைன், மேப்பிள், ஓக் ஆகிய மரங்கள் அதிகமாக இருந்தன. அங்கிருந்த அடர்ந்த காடுகளில் சிங்கம், புலி, ஓநாய், நரி ஆகியன இருந்தன. கடற்கரை அருகில் உருவான சிற்றூர்கள் நாளடைவில் பெரிய நகரங்களாக மாறின. பாஸ்டன், நியூயார்க், ஃபிலடெல்ஃபியா, சார்லஸ்டன், நியூபோர்ட் ஆகிய நகரங்கள் வியத்தகு வளர்ச்சி பெற்றன.

விவசாயமும் தொழில்களும்

பொதுவாக ஐரோப்பாவிலிருந்து குடிபேறியிருந்த மக்கள் ஐரோப்பிய செடி, கொடிகளை ஐரோப்பிய முறைகளில் பயிரிட்டனர். நியூயார்க்கிலும் பென்சில்வேனியாவிலும் கோதுமை அதிகமாக விளைந்தது. எனவே அவை **ரொட்டிக் காலனிகள்** (Bread Colonies) எனப்பட்டன. ஜார்ஜியா, கரோலினா பகுதிகளில் நெல் அதிகமாக விளைந்தது. தெற்கில் இருந்த பல காலனிகளில் (வர்ஜீனியா, மேரிலாந்து, வட கரோலினா) புகையிலை அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டது. அப்புகையிலைத் தோட்டங்களில் நீக்ரோ அடிமைகள் அதிகமாக வேலை செய்தனர். **எலிஸா லூகாஸ்** என்ற பெண்மணி இண்டிகோவைப் பயிரிடும் முறையை 1743-ல் கண்டுபிடித்தார். புதிய இங்கிலாந்தில் குடியேறியோர், குழு, குழுவாகச் சேர்ந்து நிலங்களைப் பயிரிட்டனர். 1700–க்குப் பிறகு நிலங்களை உரிமையாக்கிக் கொள்வதில் திட்ட முறைகள் கையாளப்பட்டன.

விவசாயத்துடன், பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதிலும் காலனி மக்கள் நாட்டம் செலுத்தினர். குடும்பத்திற்குத் தேவையான பொருட்களை வீடுகளிலேயே செய்து கொள்ளத் தொடங்கினர். தச்சுத் தொழில், மெழுகுவர்த்தி செய்தல், ஜாடிகள் செய்தல், நெசவுத் தொழில் ஆகியவற்றை செய்தனர். இவ்வாறு உருவான பொருட்கள் தரமானவையாக இருந்தன. அமெரிக்கருக்குத் தேவையான பொருட்களில் பெரும்பாலானவை அங்கேயே உற்பத்தியானதால் இங்கிலாந்திலிருந்து சில பொருட்களே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இதனால் இங்கிலாந்தின் வாணிகம் சீர் குலைந்தது (இதுவும் சுதந்திரப் போருக்குக் காரணமாகும்)

மீன் பிடித்தல், ஜவுளித் தொழில், கம்பளி நெய்தல், கப்பல் கட்டுதல், இரும்புத் தொழில், தோல் பதனிடுதல் ஆகிய தொழில்களும் வளர்ந்தன. தொப்பி தொழிலைக் கட்டுப்படுத்த **தொப்பிச் சட்டம் (1732)**, இரும்பை உருக்கி செம்மைப்படுத்தும் தொழிலில் காலனிகள் ஈடுபடக்கூடாது என்று கூறும் **இரும்புச் சட்டம்** (1750), காலனிகள் காகித நாணயத்தைத் தடை செய்யும் **நாணயச் சட்டம்** (Currency Act-1764) ஆகியவற்றை இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றியது. எனினும் இச்சட்டங்களை மதிக்காமல் தங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் காலனிகள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டன.

மக்கள்

பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் தேடி அட்லாண்டிக் கடலைக் கடந்து அமெரிக்காவுக்கு பலர் வந்து குடியேறினர்.

அவர்களுள் இங்கிலாந்து, பிற பிரிட்டிஷ் தீவுகள் மற்றும் ஐரோப்பாக் கண்டத்திலிருந்து அதிகமான நபர்கள் வந்தனர்.

இங்கிலாந்தைச் சாராத குடியேற்றவாதிகளில் முதலில் வந்தவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர். நான்டெஸ் ஆணையை பிரெஞ்சு மன்னர் பதினான்காம் லூயி ரத்து செய்ததால், பிரான்சில் சமயப் பொறை ரத்தாயிற்று. எனவே **ஹியூகனாட்டுகள்** என்ற பிரெஞ்சு பிராடஸ்டன்டுகள் (கால்வினியர் என்றும் சொல்லப்பட்டனர்) அயல் நாடுகளில் குடியேறத் தொடங்கினர். சிலர் அமெரிக்காவில் இருந்த சார்லஸ்டன் நகரம் முதல் பாஸ்டன் நகரம் வரை பரவி குடியேறினர்.

புதிய பகுதிகளில் இருந்த சுதந்திரத்தையும் வாய்ப்புகளையும் அறிந்ததால் தென் மேற்கு ஜெர்மனி (பலாடினேட்) யிலிருந்தும், சுவிட்சர்லாந்திலிருந்தும் பலர் அமெரிக்காவில் குடியேறினர். அவ்வாறு குடியேறியோரின் எண்ணிக்கை 1710–க்குப் பிறகு அதிகரித்தது. ஜெர்மானியர்க்கு இணையாக, வடக்கு அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த ஸ்காட் ஐரிஷ்களும் அமெரிக்காவில் குடியேறினர்.

1619-ல் தொடங்கி, ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வர்ஜீனியாவிற்கு நீக்ரோக்கள் கொண்டு வரப்பட்டனர். 1680–ல் 5000 ஆக இருந்த நீக்ரோக்களின் எண்ணிக்கை, 1700–ல் 20,000 ஆக உயர்ந்தது. தொடர்ந்து கொண்டு வரப்பட்ட நீக்ரோக்களால், 13 குடியேற்றங்களிலும் இருந்த நீக்ரோக்களின் எண்ணிக்கை, 1763 வாக்கில் நான்கு லட்சமாக அதிகரித்தது. எல்லா காலனிகளிலும் நீக்ரோ அடிமை முறை அமுலில் இருந்தது.

கல்வியும் செய்தித்தாள்களும்

புதிய இங்கிலாந்தில் இருந்த ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒரு பள்ளி நிறுவ முயற்சி செய்யப்பட்டது. பிற காலனிகளில் சமயக் குழுக்களால் நடத்தப்பட்ட இலவசப் பள்ளிகள் இருந்தன. 1636–ல் காங்கிரிகேஷனல் பிரிவினரால் தொடங்கப்பட்ட ஹார்வர்ட் பல்கலைக் கழகம், ஆங்கிலிக்கன்

[illegible] வில்லியம் & மேரி கல்லூரி (16[illegible] [illegible] பல்கலைக்கழகம் பிரின்ஸ்டன் பல்க[illegible] [illegible] ஜெர்சி கல்லூரி (1746), கொலம்பியா பல்க[illegible] [illegible] கல்லூரி (1754) பென்சில்வேனியா பல்கலைக் கழக[illegible] [illegible] கல்லூரி (1755) ஆகியன அமெரிக்காவின் உயர்கல்[illegible]

[illegible] 1633-ல் மாசசூசெட்ஸில் இருந்த கேம்பிரிட்[illegible] [illegible] 1704-ல் முதல் செய்தித்தாள் வந்தது. [illegible] அச்சகங்கள் தோன்றின. 1690-[illegible] செய்தித்தாளை பாஸ்டனைச் சேர்ந்த பெஞ்ச[illegible] [illegible] 1704-ல் பாஸ்டன் நியூஸ் லெட்டர் எ[illegible] [illegible] 1765-க்குள் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை [illegible] கல்லூரித் (பின்னர் பென்சில்வேனி[illegible]) தலைவர் வில்லியம் ஸ்மித் வெளியி[illegible] [illegible] முதல் இலக்கியப் பத்திரிகையாகும். பெஞ்ச[illegible] [illegible] (Poor Richard[illegible] [illegible] வெளி வந்த முதல் நூலான Bay Psalm Bo[illegible] [illegible] நூல்கள்.

[illegible] நாடுகளிலிருந்து வந்த மக்கள், அமெரிக்கா[illegible] [illegible] திருச்சபைகள் ஒன்றாகக் [illegible]

[illegible] அமெரிக்காவில் ஏற்படுத்த, 168[illegible] [illegible] (James Blair) [illegible] [illegible] மாசசூசெட்ஸ், கனெடிகட் காலனிக[illegible] [illegible] illustrious providence [illegible] [illegible] மாதர், அவர் மகன் காட்டன் ஆகியோ[illegible] [illegible] அமெரிக்காவில் வேரூன்ற [illegible] [illegible] "மெதடிஸ்டுத் தந்தை" எனப்பட்ட ஜார்ஜ் [illegible] [illegible] வளர்க்க பாடுபட்டார்.

பாப்டிஸ்ட் இயக்கத்தவர்களுள் ரோஜர் வில்லியம்ஸ் முதன்மையானவர். 1730 முதல் 1740 –க்குள் காலனி மக்களிடம் சமய விழிப்பு ஏற்பட்டது. அதை மாபெரும் துயில் நீக்கம் என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பகுத்தறிவைப் பரப்பியவர்களுள் "On the Freedom of the Will" நூலை எழுதிய **ஜோனதன் எட்வர்ட்ஸ்**, Reason the only oracle of Man என்ற கிறித்தவ விமர்சனத்தை 1784–ல் வெளியிட்ட **எதன் அல்லென்** (Ethen Allen) ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள்.

அறிவியலும் தத்துவமும்

அமெரிக்காவில் காலனிகள் உருவானது முதலே, அங்கு அறிவியலும் வளர்ந்தது. பிரிட்டிஷ் ராயல் சொசைட்டியின் உறுப்பினரான முதல் அமெரிக்கர் **ஜான் வின்த்ராப்** உடன் அமெரிக்க அறிவியலின் வளர்ச்சி தொடங்கியது. 1728–ல் **ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின்** இயற்கை விஞ்ஞானப் பேராசிரியர்கள் நியமனம், 1744–ல் **பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின்** நிறுவிய American Philosophical Society ஆகியன அறிவியலின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. அறிவியல் மையமான ஃபிலடெல்ஃபியா, பாஸ்டன், கேம்பிரிட்ஜ் ஆகிய நகரங்களில் அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் தொடர்ந்தன.

ஹார்வர்ட்டின் ஹால்லிஸ் பேராசிரியர் ஜான் ஆறாம் வின்த்ராப் (வானவியலாளர்), ஃபிலடெல்ஃபியாவின் பேராசிரியர் டேவிட் ரிட்டென் ஹௌஸ், மருத்துவம், கணிதம், தாவரவியல், மரபியல், தத்துவம் ஆகியவற்றில் சிறந்திருந்த ஆளுநர் **கேட் வால்டர் கால்டன்**, மின்சாரம் பற்றி ஆராய்ந்த **பெஞ்சமின் ஃபிராங்களின்** ஆகியோர் அமெரிக்காவின் சிறந்த அறிவியல் மேதைகள். குவேக்கர் ஜான் பார்ட்ராம், அவரது மகன் வில்லியம் பார்ட்ராம், அலெக்சாண்டர் கார்டன், ஜேம்ஸ் லோகன் ஆகியோர் சிறந்த தாவரவியலாளர்கள்.

மருத்துவம்

தீவிர மதவாதியான காட்டன் மாதர் (Cotton Mather) பெரியம்மை நோய் வராமல் தடுக்க ஊசி போட்டுக் கொள்வதை 1721–ல் பாஸ்டனில்

அறிமுகப்படுத்தினார். 1752 – ல் முதல் மருத்துவமனையும், முதல் மருத்துவப் பள்ளி 1756–லும் ஃபிலடெல் ஃபியாவில் நிறுவப்பட்டன.

தத்துவம்

ஆக்கபூர்வ சிந்தனைகளில் அமெரிக்கர்கள் அதிக நாட்டம் செலுத்தியதால், தத்துவம் அவர்களைக் கவரவில்லை. எட்வர்ட்ஸ், கேட் வால்லடர் கால்டன் (Cad Wallader Colden), சாமுவேல் ஜான்சன், ஜான் வித்ர்ஸ்பூன் ஆகியோர் முக்கியமான தத்துவ அறிஞர்கள்.

விழிப்புணர்வு

சர் ஐசக் நியூட்டன் எழுதிய Principia Mathematica என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது (1687) முதல், அமெரிக்கரிடம் விழிப்புணர்வும் பகுத்தறிவும் தொடங்கின. (இந்த பிரபஞ்சம் (Universe) முழுவதும் ஒருவகை எந்திரமயத்தால் நடைபெறுகிறது என்றார் நியூட்டன்) கடவுளை நம்பினாலும் அற்புதங்களை (Miracles) அவர்கள் நம்பவில்லை Treatises on Civil Government என்ற நூலில் உயிர், உடமை, சுதந்திரம் ஆகியவற்றில் மனிதனுக்கு உரிமை உண்டு என்று John Locke எழுதியதை அமெரிக்கர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பொருளாதார சமமின்மை அரசின் இடையீடுகளால் ஏற்படுகிறது என்று Wealth of Nations (1776) என்ற நூலில் **ஆடம்ஸ்மித்** எழுதியிருந்ததும் அமெரிக்கரைக் கவர்ந்தது. அரசைப் பற்றி வால்டேர் போன்ற பிரெஞ்சு தத்துவவாதிகளின் கருத்தை அமெரிக்கர் விரும்பினர்.

பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின்

1706-ல் பாஸ்டனில் பிறந்து, 17 வயதில் ஃபிலடெல்ஃபியா சென்று, வர்ணம் பூசுபவராக தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கி பெரும் பணக்காரரான பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின், அமெரிக்கரிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார். ஒரு செய்தித்தாளைத் தொடங்கி அதன் மூலம் பிரபலமான அவர், அரசியல், பொருளாதாரம், அறிவியல், மின்சாரம் என பல துறைகளில் முத்திரை பதித்தார். **தத்துவ அறிவியலறிஞர்** எனப்பட்ட அவருடைய சாதனைகளால், காரணம் அறிவதில் அமெரிக்கருக்கு நாட்டம் ஏற்பட்டது.

இலக்கியமும் கலைகளும்

கற்பனை இலக்கியம் அமெரிக்காவில் முன்னேறவில்லை. சமயப் பாடல்களை எழுதிய **ஆன்ப்ராட்ஸ்ட்ரீட்** மற்றும் **எட்வர்ட் டெய்லர்** ஆகியோர் புதிய இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும் அவர்கள் அமெரிக்காவில் பிறந்தவர்கள் அல்ல. ஃபிலடெல்ஃபியா கல்லூரியைச் சேர்ந்த **வில்லியம் ஸ்மித்**தும் சில இளைஞர்களும் 1750களில் கவிதைகளில் ஆர்வம் காட்டினர். **Philip Freneau**-வே அமெரிக்காவின் முதல் கவிஞர். Prince of Parthia என்ற நாடகத்தை 1767-ல் **தாமஸ் காட்ஃபிரே** எழுதினாலும் நாடகங்கள் இலக்கியத் தன்மையை எட்டவில்லை. William Bradford எழுதிய History of Plymouth Plantations, **ஜான் வின்த்ராப்** எழுதிய Journal ஆகியன முதல் வரலாற்று நூல்கள். Magnalia Christic Americana எழுதிய **காட்டன் மாத்தர்**, பதிமூன்று காலனிகளின் வரலாற்றை எழுதிய **வில்லியம் டக்ளஸ்**, **சுயசரிதை** எழுதிய William Byrd, **Autobiography** எழுதிய **பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின்**, **Journal** எழுதிய John woolman ஆகியோர் முக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள்.

John Smibert, Robert Feke, John ஆகியோர் சிறந்த ஓவியர்கள் Springfield Mountain என்ற முதல் நாடோடிப் பாடல், ஃபிலடெல் ஃபியாவைச் சேர்ந்த **Francis Hopkinson** என்ற இசைவிற்பன்னர் இவை தவிர, இசையில் அமெரிக்க காலனிகள் சாதித்ததாகத் தெரியவில்லை.

முடிவுரை

அட்லாண்டிக் கடலின் மேற்குக் கரையில் உருவான அமெரிக்க காலனிகளில் 17 மற்றும் 18 –ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமூக, பொருளாதா மாற்றங்கள் மெதுவாக ஏற்படத் தொடங்கின. இதனால் அரும்பெரு சாதனைகள் ஏற்படாமல் போனாலும் மாற்றத்திற்கான அறிகுறிக தோன்றின.

3. அமெரிக்காவில் பிரிட்டன் - பிரான்ஸ் இடையே நிலவிய குடியேற்றப் போட்டியை விளக்குக.

(அ)

பிரிட்டிஷ் -பிரெஞ்சு குடியேற்றப் போர்களை விவரி.

16,17–ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் காலனிகளைப் பெறுவதில் ஸ்பெயின், ஹாலந்து ஆகிய நாடுகளிடையேயான போட்டியை பிரிட்டன் சமாளித்தது. ஆனால் 18–ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பிரான்சின் போட்டியை முறியடிப்பது, பிரிட்டனுக்கு அவ்வளவு எளிதாக இல்லை. அதனால் பிரிட்டன்–பிரான்ஸ் இடையேயான காலனிப் போட்டி தீவிரமடைந்தது. அப்போட்டியை உள்நாட்டு எதிர்ப்புகள், பிரிட்டனின் ஆதிக்க முயற்சிகள், பிரான்சுடனான போட்டி என மூன்று கட்டங்களாகப் பிரித்து அறியலாம்.

உள்நாட்டு எதிர்ப்புகள்

அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில், பிரிட்டிஷ் குடியேற்றங்கள் அனைத்தும் தனி நபர்களின் முயற்சிகளால் தோன்றியவை. (பிற ஐரோப்பிய நாடுகளின் குடியேற்றங்கள் அனைத்தும் அந்நாடுகளின் அரசால் நிறுவப்பட்டவை) எனவே அக்குடியேற்றங்களில் பிரிட்டனின் கட்டுப்பாடுகள் ஓரளவு குறைவாகவே இருந்தன. ஆனால் அக்கட்டுப்பாட்டைக் கூட அக்குடியேற்றங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் விரும்பவில்லை. அதனால் தான் பிரிட்டனுக்கு எதிராக அமெரிக்கர்கள் குரல் எழுப்பினர்.

பிரிட்டிஷ் குடியேற்றங்களில் மூன்று வகையான (1. **அரசரது குடியேற்றங்கள்** (வர்ஜீனியா, மசாசூசெட்ஸ், வடகரோலினா, தென்கரோலினா, நியூயார்க், நியூ ஜெர்ஸி, நியூ ஹாம்ப்ஷயர், ஜார்ஜியா) 2. **சொத்து உரிமைக் குடியேற்றங்கள்** (மேரிலாண்ட், பென்சில்வேனியா, டிலாவர்) 3. **பட்டயக் குடியேற்றங்கள்** (கனடிகட், ரோட்ஐலண்ட்) குடியேற்றங்கள் இருந்தன.

இதைத் தவிர, புதிய இங்கிலாந்துக் குடியேற்றங்களை (பிளைமவுத், கனடிகட், மசாசூசெட்ஸ், நியூஹேவன்) **கடல் சார்ந்த மாநிலங்கள்** –Maritime Provinces என்றும், மத்திய குடியேற்றங்களை (நியூயார்க், நியூஜெர்சி, பென்சில்வேனியா) பொருள் மாநிலங்கள் - Provision Provinces என்றும், தெற்கு குடியேற்றங்களை (மேரிலாண்ட், வர்ஜீனியா, வட கரோலினா,

தென் கரோலினா, ஜார்ஜியா) **பண்ணை மாநிலங்கள்** – Plantation Provinces என்றும் குறிப்பிடுவர்.

இக்குடியேற்றங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஆளுநரை நியமித்து, அவர் மூலமாக அப்பகுதியை பிரிட்டன் ஆட்சி செய்தது. பாதுகாப்பு, அயலுறவு, பொருளாதாரக் கொள்கை ஆகியன தவிர பிற துறைகளில் சுயாட்சி பெற்றிருந்த குடியேற்றங்கள், ஆளுநரை **பிரிட்டிஷ் சின்னம்** என கருதின. எனவே அவரைக் கட்டுப்படுத்த அவை முயன்றன. இதனால் மோதல்கள் எழுந்தன.

பிரிட்டனின் ஆதிக்க முயற்சிகள்

பிரிட்டனில் நிலவி வந்த **வர்த்தகக் கோட்பாட்டின்** (Policy of Mercantilism) படி, தாய்நாட்டிற்குக் கட்டுப்பட்டும், தாய்நாட்டிற்குத் தேவையான மூலப் பொருட்களைத் தருவதுமே காலனிகளின் பணி என்று கருதப்பட்டது. இக்கருத்தை செயல்படுத்த வாணிகச் சட்டங்களையும், நாவாய்ச்சட்டங்களையும் பிரிட்டன் இயற்றியது. அவற்றிற்கு எதிராக காலனிகள் குரல் கொடுத்தாலும், அது பற்றி கவலைப்படாமல் தன் ஆதிக்க முயற்சிகளை பிரிட்டன் தொடர்ந்தது.

வணிகக் கட்டுப்பாடுகள் (நாவாய்ச் சட்டங்கள்)

வர்ஜீனியா குடியேற்றம் உருவானது முதல், காலனிகளின் வாணிகத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளை பிரிட்டன் துவக்கியது. வர்ஜீனியா புகையிலை இங்கிலாந்தின் கப்பல்களில் இங்கிலாந்துக்கு மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும் என்று 1620 களில் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுடன் அயல் நாட்டுக் கப்பல்கள் வாணிகம் செய்வதை 1650–ஆம் ஆண்டு நாவாய்ச் சட்டம் தடை செய்தது. 1660–ஆம் ஆண்டின் நாவாய்ச் சட்டத்தின்படி, "குடியேற்றங்களின் வாணிகம் ஆங்கில அல்லது காலனிகளின் கப்பல்கள் மூலம் நடைபெற வேண்டும்; புகையிலை, சர்க்கரை போன்ற பட்டியலிடப்பட்ட பொருட்கள் இங்கிலாந்துக்கு மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும்" எனப்பட்டது.

செசப்பீக் காலனிகளில் தான் முழுமையாக நாவாய்ச் சட்டங்கள் (Navigation Code) அமுலாக்கப்பட்டன. அச்சட்டங்களை புதிய இங்கிலாந்துக் காலனிகள், குறிப்பாக பாஸ்டன் வணிகர்கள் ஏற்க மறுத்து, புகையிலையையும்

[illegible]

என்றழைத்தனர். 1608-ல் சாம்பெய்ன் நிறுவிய கியூபெக் (Quebec) பிரான்சின் வடபகுதிக் குடியேற்றங்களின் தலைநகராகவும், தென்பகுதிக் குடியேற்றங்களின் தலைநகராக நியூ ஆர்லியன்ஸ் (New Orleans)-ம் இருந்தன.

போட்டி உருவான விதம்

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில், வட அமெரிக்கக் கண்டத்தின் கிழக்குக் கரைப் பகுதி முழுவதும் பிரிட்டிஷார் வசமிருந்தன. அப்பகுதிக்கு அப்பால் இருந்த உள்நாட்டுப் பகுதி பிரான்சுக்கு சொந்தமானதாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் குடியேற்றங்களிலிருந்த மக்களின் எண்ணிக்கை பெருகவும், நிலப் [illegible] ஆர்வமுற்றால், அதில் வாழ்ந்த மக்கள் மேற்கு நோக்கி நகர முனைந்தனர். ஆனால் அவர்களது முன்னேற்றத்தை பிரெஞ்சுக் குடியேற்றங்கள் தடுத்தன. இதனால் பிரிட்டிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சுக் குடியேற்றங்களிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன. இதைத் தவிர, வட அட்லாண்டிக் கடலில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை, ரோம வாணிகம் மற்றும் ஒஹியோ-மிசிசிபி பள்ளத்தாக்குகள் மீதான உரிமைகள் ஆகியவற்றாலும் பிரிட்டன் - பிரான்ஸ் இடையே போட்டி தொடர்ந்தது.

போட்டிப் போர்கள்

1688-ஆம் ஆண்டின் மாண்புறு புரட்சி (Glorious Revolution)க்குப் பிறகு ஐரோப்பிய சக்திச் சமநிலையைக் காப்பதை முக்கிய குறிக்கோளாக பிரிட்டன் கொண்டது. இதனால் பிரான்சுடன் பல போர்களில் பிரிட்டன் ஈடுபட வேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறு தொடங்கிய போர்கள், அவற்றின் குடியேற்றங்களுக்கும் பரவின. அதன் விளைவாக, அமெரிக்கக் கண்டத்தில் பிரிட்டன் - பிரான்ஸ் இடையே, அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கு முன்பு, நான்கு போர்கள் நடைபெற்றன.

(i) வில்லியம் அரசரின் போர் (1689–1697)

பிரிட்டனும் பிரான்சும் ஐரோப்பாவில் போர் புரிந்து கொண்டாலும், அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களின் உட்பூசல்களில் புகுந்து போரிடுவதில்லை என பிரிட்டனும் பிரான்சும் ஒப்புக்கொண்டு 1686-ல் வொயிட் ஹால்

உடன்படிக்கை (Treaty of White Hall) செய்து கொண்டன. ஆனால் அதை நடைமுறையில் கடைபிடிக்க முடியாததால், போர் தொடங்கியது.

இங்கிலாந்தின் மன்னர் வில்லியம் காலத்தில் நடைபெற்ற அப்போர் வில்லியம் அரசரின் போர் (King William's War) அல்லது ஆக்ஸ்பர்க் லீக் போர் எனப்பட்டது. 1689 முதல் 1697 வரை நடைபெற்ற அப்போரில் இருவருக்கும் தோல்வியே கிடைத்தது. ரிஸ்விக் உடன்படிக்கை (Treaty of Ryswick-1697) -யின்படி, போரின் போது கைப்பற்றிய இடங்களை பிரிட்டனும் பிரான்சும் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டன.

(ii) ஆன் அரசி போர் (1702–1713)

ஸ்பானிய வாரிசுரிமைப் போரின் எதிரொலியாக அமெரிக்கக் கண்டத்திலும் போர் ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்து அரசி ஆன் காலத்தில் நடைபெற்ற அப்போர், ஆன் அரசி போர் (Queen Anne's War) எனப்பட்டது. பிரிட்டன் சார்பாக நியூ இங்கிலாந்து குடியேற்ற மக்கள், பிரான்ஸ் மீது போரிட்டனர். போர்ட் ராயல் -ஐக் கைப்பற்றிய அவர்கள், அதை அன்னபோலிஸ் (Annapolis) என்று பெயரிட்டனர். போரில் சலிப்படைந்த பிரிட்டனும், பிரான்சும் உட்ரெக்ட் உடன்படிக்கை (Treaty of Utrecht) செய்து கொண்டன. அதன் மூலம் நோவா ஸ்கோடியா என்று பெயரிடப்பட்ட அகாடியா (Acadia), நியூஃபவுண்ட்லாந்து, ஹட்சன் ஆகியவற்றை பிரான்சிடமிருந்து பிரிட்டன் பெற்றது.

(iii) ஜார்ஜ் அரசர் போர் (1744–48)

அமெரிக்கக் கண்டத்திற்குப் பரவிய ஆஸ்திரிய வாரிசுரிமைப் போரே ஜார்ஜ் அரசர் போர் (இங்கிலாந்து மன்னர் ஜார்ஜ் பெயரால் – King George's War) எனப்பட்டது. அதில், கேப் பிரெடன் தீவிலிருந்த பிரெஞ்சுக்களின் கோட்டையான லூயிஸ்பர்க் (Louisbourg)-ஐ பிரிட்டிஷார் கைப்பற்றினர். ஆனால் 1748-ல் ஏற்பட்ட எய்-லா-ஷபேல் (Alx-la-chapelle) உடன்படிக்கையின்படி, லூயிஸ்பர்க் கோட்டை பிரான்சிடம் திருப்பித் தரப்பட்டது

(iv) ஏழாண்டுப் போர் (1756–63)

ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட ஏழாண்டுப் போர் அமெரிக்காவிலும் பரவியது. ஒகியோ பகுதியில் பிரிட்டிஷார் பரவுவதைத் தடுக்க, இன்றைய பிட்ஸ்பர்க (பழைய டியூக்ஸ்னே –Duguesene)-ல் பிரெஞ்சுக்கள் கோட்டை கட்டினர். ஆனால் அவ்வாறு கோட்டை கட்டுவதை பிரிட்டிஷார் எதிர்த்தனர். ஒகியோ மீதான உரிமையைப் பாதுகாக்க பதிமூன்று குடியேற்றங்களின் பிரதிநிதிகளும் நியூயார்க் குடியேற்றத்திலிருந்த அல்பனி (Albany) என்ற இடத்தில், 1754-ல் கூடின. இம்மாநாடு கூட்டப்பட முக்கிய காரணகர்த்தா பென்சில்வேனியாவைச் சேர்ந்த பெஞ்சமின் ஃபிராங்ளின் ஆவார். ஆனால் அவர் அல்பனி திட்டத்தை பல காலனிகள் ஏற்கவில்லை.

1756-ல் தொடங்கிய போரில், ஆஸ்விகோ கோட்டை, வில்லியம் ஹென்றி கோட்டை ஆகியவற்றை பிரெஞ்சுத் தளபதி மாண்ட்காம் கைப்பற்றினார். 1757–ல் இங்கிலாந்தின் போர் அமைச்சரான வில்லியம் மூத்த பிட் செய்த முயற்சிகளால் பிரிட்டனுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. லூயிஸ்பர்க், டியூக்ஸ்னே, ஆஸ்விகோ கோட்டை, பிராண்டினக் கோட்டை ஆகியன பிரிட்டன் வசமாயின. கியூபெக் (1759), மாண்ட்ரீல் (1760) ஆகியவற்றையும் பிரிட்டன் கைப்பற்றவே, கனடா முழுதும் பிரிட்டனிடம் வீழ்ந்தது.

1763-ல் ஏற்பட்ட பாரிஸ் உடன்படிக்கையின்படி, அமெரிக்காவிலிருந்த தன் பகுதிகளில் பலவற்றை பிரிட்டனிடமும், சில பகுதிகளை ஸ்பெயினிடமும் பிரான்ஸ் அளித்தது. இதனால் மிசிசிபி நதியை எல்லைக் கோடாகக் கொண்டு, பிரிட்டன் – ஸ்பெயின் இடையே வட அமெரிக்கா பிரிக்கப்பட்டது.

பேரரசுக்கான பெரும் போர்

பிரிட்டன் – பிரான்ஸ் இடையே குடியேற்றங்களுக்காக போர் நடைபெற்ற அதே காலகட்டத்தில், பிரான்சுக்கும் செவ்விந்தியர்க்கும் இடையேயும் போர் ஏற்பட்டது. அதை பேரரசுக்கான பெரும் போர் என்கின்றனர். அதில் பிரிட்டனின் ஒத்துழைப்பு இல்லாததால் செவ்விந்தியர் தோற்றனர்.

பிரிட்டிஷ் வெற்றியின் விளைவுகள்

1. பாரிஸ் உடன்படிக்கையின்படி வடஅமெரிக்காவிலிருந்து பிரான்ஸ் வெளியேறியதால், பிரான்சும் அதைச் சார்ந்த இந்திய பழங்குடியினரும் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற மக்களுக்கு இழைத்த தீங்குகள் முடிவுற்றன. இதனால் இனி தங்களின் பாதுகாப்புக்கு பிரிட்டனை நாட வேண்டிய அவசியம் குடியேற்றங்களுக்கு இல்லாமல் போயிற்று.

2. தங்களுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பை சமாளிக்க குடியேற்றங்கள் இடையே ஏற்பட்ட நட்பு உறுதிப்பட்டது. அந்நட்பே அவை பிரிட்டனுக்கு எதிராக போரிடும் தைரியத்தை அளித்தது.

3. பிரான்சுடனான போரில் செலவிட்ட தொகையை ஈடு செய்யவும் குடியேற்றங்களின் பாதுகாப்புக்காக நிறுத்தப்பட்ட படையின் செலவிற்காகவும் குடியேற்றங்கள் மீது பிரிட்டன் வரி விதித்தது. அவ்வரிகளை குடியேற்றத்திலிருந்தோர் எதிர்த்தனர்.

4. பிரான்சுடனான போர் முடிந்து விட்வே, மேற்கு நோக்கி நக குடியேற்ற மக்கள் முயன்றனர். அம்முயற்சிக்கு செவ்விந்தியர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். நிலைமையை சமாளிக்க அப்பலேச்சிய மலைக்கப்பால் எவரும் குடியேறக் கூடாது என்று கூறும் அறிவிப்புக் கோடு (Proclamation Line) ஒன்றை 1763-ல் பிரிட்டன் அறிவித்தது. அதை குடியேறிகள் எதிர்த்தனர்.

5. ஆரம்பத்திலிருந்தே தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு வந்த குடியேற்றங்கள், தங்கள் விவகாரங்களில் பிரிட்டன் தலையிடுவதை விரும்பவில்லை. தங்கள் சுதந்திரத்தில் பிரிட்டன் குறுக்கிடுவதாக நினைத்த குடியேற்றங்கள் சுதந்திரப் போருக்குத் தயாராயின.

முடிவுரை

காலனிகள் பெறுவதில் பல்வேறு நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பிரிட்டன், உள்நாட்டு எதிர்ப்புகளை மீறி, தன் ஆதிக்க முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தது. அதன் விளைவாக அமெரிக்க குடியேற்றங்களைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வர முயன்றது. அதை குடியேற்றங்கள் எதிர்க்கவே அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் ஏற்பட்டது.

UNIT-II

1. அமெரிக்க விடுதலைப் போரின் காரணங்களையும் விளைவுகளையும் விவரிக்க. அப்போரில் பிரிட்டனின் தோல்விக்கான காரணங்களை விளக்குக.

(அ)

முதல் அமெரிக்கப் புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடுக.

(அ)

அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்குரிய காரணங்களை விளக்குக. அதன் முக்கியத்துவத்தை விவரி.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தன் குடியேற்றங்களை அமெரிக்கக் கண்டத்தில் நிறுவிய பிரிட்டன், அக்குடியேற்றங்கள் தாய்நாட்டின் (பிரிட்டனின்) நலனுக்காகவே உள்ளன என்று நினைத்தது. இதற்கிடையில் அமெரிக்கக் கண்டத்திலிருந்து பிற ஐரோப்பிய நாடுகளை விரட்டி விட்டதால், அதன் ஆதிக்க உணர்வு அதிகரித்தது. எனவே குடியேற்றங்கள் மீது பல வகைக் கட்டுப்பாடுகளை அது விதித்தது. கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட அமெரிக்கா வந்த குடியேறிகள், அக்கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்தனர். அவ்வெதிர்ப்பே அமெரிக்க சுதந்திரப் போராக உருவெடுத்தது.

போருக்கான காரணங்கள்

குடியேற்றங்களில் இருந்த இயற்கை வளங்களையும் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் கண்ட இங்கிலாந்து, அவற்றின் மீது தன் ஆதிக்கத்தை அதிகரிக்க முயன்றது. அவ்வாதிக்கத்தை குடியேறிகள் விரும்பாததால் போர் ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்தின் மன்னராக மூன்றாம் ஜார்ஜ் இருந்த காலத்தில் நடைபெற்ற அப்போருக்கான காரணங்கள் பல. அவை:

1) ஏழாண்டுப் போரின் விளைவு

ஏழாண்டுப் போரில் பிரிட்டனிடம் தோல்வி அடைந்த பிரான்ஸ், த அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களை பிரிட்டனிடம் இழந்தது. அதன் விளைவ அமெரிக்காவிலிருந்த பிரான்சின் ஆதிக்கமும், அச்சமும் அகன்ற இதனால், தங்கள் பாதுகாப்பிற்காக பிரிட்டனை குடியேற்றநாடுகள் ந வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போயிற்று.

ஏழாண்டுப் போரின் போது சேர்ந்து போரிட்ட குடியேறிகளிடை ஒற்றுமை, போர்ப் பண்பு, தன்னம்பிக்கை ஆகியன வளர்ந்திருந்தன.

ஏழாண்டுப் போருக்குப் பிறகும், பிரெஞ்சுக்களாலு செவ்விந்தியர்களாலும் ஆபத்து இருக்கும் என்று கருதிய பிரிட்ட குடியேற்றங்களின் பாதுகாப்புக்காக ஒரு கப்பற்படையையும் தரைப்படையையு கனடா, நியூயார்க், நோவாஸ்கோஷியா ஆகிய இடங்களில் வைத்திருந்த அப்படைகளின் பராமரிப்புச் செலவை, குடியேற்ற நாடுகள் ஏற் வேண்டுமெனக் கருதிய பிரிட்டன், குடியேற்றங்கள் மீது வரி விதித்த அவ்வரிகளை ஆட்சேபித்ததுடன், வரி கட்டவும் அமெரிக்கர் மறுத்தனர்.

2) அறிவிப்புக் கோடு

குடியேற்றங்களில் வாழ்ந்த அமெரிக்கர்களின் மேற்கு நோக்கி பரவலால் (Westward Movement) அப்பலேச்சிய மலைத் தொடருக்கப்பா குடியேற அமெரிக்கர் முயன்றனர். ஆனால் அக்குடியேற்றத்தை, 1763- போடப்பட்ட அறிவிப்புக் கோடு (Proclamation Line of 1763) தட செய்தது. இதனால் பாதிப்புக்குள்ளான குடியேறிகள், பிரிட்டனின் தலையீ ஒழிந்தால்தான் மகிழ்ச்சியாய் வாழலாம் என நினைத்தனர்.

3) வாணிகக் கட்டுப்பாடுகள்

தன் நலனுக்காகவே குடியேற்றங்கள் உள்ளன என்று கருதிய பிரிட்ட புகையிலை, பருத்தி போன்ற சில பொருட்களை பிரிட்டனைத் தவிர வேற் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடை செய்தது. அமெரிக்கர்களி பொருட்கள், பிரிட்டனைத் தவிர வேற்று நாட்டுக் கப்பல்களில் அனுப் கூடாது என்று நாவாய்ச் சட்டம் (Navigation Act) தடை விதித்தது. இரும்

உருக்கி செப்பனிடுவதில் காலனிகள் ஈடுபடக் கூடாது என்று கூறும் இரும்புச் சட்டம் (1750), காலனிகளின் காகித நாணயத்தைத் தடை செய்யும் நாணயச் சட்டம் (1764) ஆகியவற்றை குடியேற்றங்கள் எதிர்த்தன.

4) ஆட்சிக் குறைபாடுகள்

குடியேற்றங்களில் இருந்த ஆட்சி முறையும், போருக்குரிய காரணங்களில் ஒன்று. ஒவ்வொரு குடியேற்றமும் ஒரு சட்டசபையைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் பிரிட்டிஷ் பேரரசரால் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர்களே குடியேற்றங்களை ஆட்சி செய்தனர். சட்டசபைக்குக் கட்டுப்பட மறுத்த ஆளுநருக்கும் சட்டசபைக்குமிடையே அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்பட்டன. பிரிட்டிஷ் அடக்குமுறை ஆட்சியும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் சின்னமான ஆளுநரும் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென அமெரிக்கர் நினைத்தனர்.

5) கரும்புச் சாறு சட்டம் (1733 & 1764)

பிரிட்டிஷ் சார்பற்ற எந்த நாட்டிலிருந்தும் அமெரிக்காவிற்குள் கரும்புச்சாறு (Molasses) இறக்குமதி செய்யப்பட்டாலும் காலனுக்கு ஆறு பென்ஸ் வரியை காலனிகள் தரவேண்டும் என்று கூறும் கரும்புச் சாறு சட்டத்தை 1733–ல் பிரிட்டன் இயற்றியது.

இங்கிலாந்து மன்னர் மூன்றாம் ஜார்ஜின் பிரதமர் கிரென்வில் (Grenville) 1764-ஆம் ஆண்டின் சர்க்கரைச் சட்டம் (Sugar Act) மூலம் கரும்புச் சாறின் மீதான இறக்குமதி வரியை மூன்று பென்ஸாகக் குறைத்தார். ஆனால் வரியை கடுமையாக வசூலிக்க அவர் வழி செய்தார். அதனால் பிரிட்டன் மீது அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் வெறுப்பு கொண்டன.

6) கிரென்வில்லின் கொள்கை

பிரிட்டிஷ் அரசின் சட்டங்களை மீறி கள்ளக் கடத்தல் வழியாக பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய குடியேற்றங்கள் முயன்றன. குடியேற்றங்களின் கள்ளக் கடத்தலை கடுமையான சட்டங்களைக் கொண்டு கிரென்வில் தடுத்தார். இதனால் அமெரிக்கரின்.லாபம் குறையவே அமெரிக்கர் ஆர்ப்பரித்தனர்.

7) பத்திர முத்திரைச் சட்டம் (1765)

குடியேற்றங்களின் பாதுகாப்புக்காக, நிரந்தரமாக பிரிட்டிஷ் படையைப்

பராமரிப்பதற்கான செலவை ஈடுகட்ட, 1765–ல் பத்திர முத்திரைச் சட்டத்தை (Stamp Act) கிரென்வில் கொண்டு வந்தார். அதன்படி பத்திரிகைகள், சட்டபூர்வ மற்றும் வாணிக உடன்பாடுகள் ஆகியன மீது முத்திரை (Stamp duty) விதிக்கப்பட்டது. (இதுவே குடியேற்றங்கள் மீது பிரிட்டன் விதித்த முதல் நேர்முக வரி) இவ்வரிக்கு அமெரிக்கரிடமிருந்து கடும் எதிர்ப்பு கிளம்பியது. அமெரிக்கா மீது வரி விதிக்க பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று கருதிய அமெரிக்கர், **பிரதிநிதித்துவம் இல்லையேல், வரியும் இல்லை** (No Taxation without Representation) என்றனர்.

அக்டோபர்–1765–ல் நியூயார்க்கில் **பத்திர சட்ட மாநாட்டில்** கூடிய ஒன்பது காலனிகளின் பிரதிநிதிகள், முத்திரை வரியை எதிர்த்து தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். அதைத் தொடர்ந்து காலனிகளெங்கும் வன்முறை பரவியது. பிரிட்டிஷ் பொருட்களை அமெரிக்கர் பகிஷ்கரித்தனர். எனவே அடுத்த பிரிட்டிஷ் பிரதமரான ராக்கிங்ஹாம், பத்திர முத்திரைச் சட்டத்தை 1766–ல் ரத்து செய்ததுடன், கரும்புச் சாறு மீதான வரியை **ஒரு பென்னி**யாகக் குறைத்தார். பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் தங்குவதற்குரிய இடம், உணவுப் பொருட்தேவைகள் ஆகியவற்றை காலனிகள் தரவேண்டும் என்று கூறும் கலகச் சட்டம் (Mutiny Act) 1765-ல் கொண்டு வரப்பட்டது.

8) அறிவிப்புச் சட்டம் (1766)

அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் மீது வரி விதிக்க பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு எனக் கூறும், **அறிவிப்புச் சட்டத்தை** (Declaratory Act) ராக்கிங்ஹாம் நிறைவேற்றினார். இதையும் அமெரிக்கர் வெறுத்தனர்.

9) டவ்ன் ஷெண்ட் சட்டம் (1767)

பிரிட்டிஷ் நிதி அமைச்சரான **சார்லஸ் டவ்ன்ஷெண்ட்** குடியேற்றங்களின் பாதுகாப்புச் செலவைப் பெற தேயிலை, காகிதம், கண்ணாடி ஆகிய பொருட்கள் மீது மறைமுக வரியை விதித்தார். அவை **டவ்ன்ஷெண்ட்** வரிகள் (Town shend duties) எனப்பட்டன. **குடியானவனின் கடிதங்கள்** (Letters from a Farmer) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில், பிரிட்டனின் சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று ஃபிலடெல்ஃபியாவின் சட்ட வல்லுநர் ஜான்

டிக்கின்சன் எழுதினார். டவ்ன்ஷெண்டின் வரிகளை எதிர்த்து பிரிட்டிஷ் பொருட்களை வாங்காத இயக்கம் அமெரிக்காவில் தோன்றியது. எதிர்ப்பு தீவிரமாகவே, தேயிலை தவிர பிற பொருட்கள் மீதான வரியை பிரிட்டிஷ் பிரதமர் நார்த் பிரபு நீக்கினார்.

10) பாஸ்டன் படுகொலை (1770)

டவ்ன் ஷெண்டின் வரிகளை ஏற்க மசாசூசெட்ஸ் மாநில சட்டசபை மறுத்ததால், அதன் சட்டசபை கலைக்கப்பட்டது. அதனால் அங்கு ஏற்பட்ட கலகத்தை அடக்க பிரிட்டிஷ் போர் வீரர்கள் செய்த துப்பாக்கி சூட்டில் (மார்ச்–5, 1770) நான்கு அல்லது ஐந்து அமெரிக்கர்கள் இறந்தனர். இதுவே **பாஸ்டன் படுகொலை** (Boston Massacre) எனப்பட்டது. இதனால் பிரிட்டன் மீதான அமெரிக்கரின் கோபம் அதிகரித்தது.

11) பாஸ்டன் தேநீர் விருந்து (1773)

தேயிலை வரியை கடுமையாக அமெரிக்கர் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில், நிதிச் சிக்கலில் இருந்த **கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி**யின் தேயிலையை அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய பிரிட்டிஷ் பிரதமர் **நார்த்பிரபு** அனுமதித்தார். தேயிலையை இறக்க அனுமதிக்காமல், ஒவ்வொரு துறைமுகத்திலும் அமெரிக்கர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். பாஸ்டன் துறைமுகத்திற்கு வந்த தேயிலையை இறக்குவதில் மசாசூசெட்ஸின் ஆளுநர் **ஹட்ச்சின்சன்** மும்முரமாக இருந்தார்.

சாம் ஆடம்ஸ் (Sam Adams) மற்றும் அவரது நண்பர்களின் உத்தரவின்படி Sons of Liberty என்ற அமைப்பைச் சேர்ந்த அமெரிக்கர்கள் பலர், சிவப்பிந்தியர்கள் போல வேடமிட்டு பாஸ்டன் துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டிருந்த கப்பல்களுக்குள் சென்று, தேயிலைப் பெட்டிகளை கடலில் வீசினர். டிசம்பர்–16, 1773–ல் நடைபெற்ற அந்நிகழ்ச்சியே **பாஸ்டன் தேநீர் விருந்து** (Boston Tea party) எனப்பட்டது. இதைக் கேள்வியுற்ற மற்ற துறைமுக மக்களும் தேயிலையைக் கடலில் எறிந்தனர்.

12) கட்டாயச் சட்டங்கள் (1774)

பாஸ்டன் தேநீர் விருந்தால் கோபமுற்ற பிரிட்டிஷ் மன்னர் ஜார்ஜ்–ம் பிரதமர் நார்த் பிரபுவும் மசாசூசெட்ஸ் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க

1774-ல் நான்கு **கட்டாயச் சட்டங்களை** (Coercive Acts) இயற்றினர். அ விளைவாக, பாஸ்டன் துறைமுகம் மூடப்பட்டது; மசாசூசெட்ஸின் தன்னா உரிமை பறிக்கப்பட்டு, ராணுவ ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது; ஆ ஆளுநராக தளபதி **கேஜ்** (Gage) நியமிக்கப்பட்டார்.

அடுத்து நிறைவேற்றப்பட்ட **கியூபெக் சட்டத்தின்** (Quebec Ac 1774)- படி, கத்தோலிக்கருக்கு அரசாங்க உரிமை அளிக்கப்பட்ட பிராடஸ்டண்டுகளான அமெரிக்கர் இதையும் எதிர்த்தனர்.

உடனடிக் காரணம் (ஃபிலடெல்ஃபியா மாநாடு–1774)

பிரிட்டனின் சட்டங்கள் காலனிகளின் உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற அவற்றிற்கெதிராக அறைகூவல் விட, தேசிய மாநாடு நடத்தப் வேண்டுமென **வர்ஜீனியா சட்டசபை** (Virginia House of Burgesse தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதை ஏற்ற காலனிகள், மசாசூசெட்ஸின் நிலை தங்களுக்கும் ஏற்படும், எனவே அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நினைத் செப்டம்பர்–5, 1774–ல் ஃபிலடெல்ஃபியாவில் கூடின. முதல் கண் காங்கிரஸ் (First Continental Congress) எனப்பட்ட அதில் ஜார்ஜியா தவி பிற 12 காலனிகளின் பிரதிநிதிகள் பங்கேற்றனர்.

தங்கள் மீது வரி விதிக்கவோ, உரிமைகளை ரத்து செய்யவே பிரிட்டனுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று கூறிய அம்மாநாட்டில் தங்க பாதுகாப்புக்கென ஒரு படையை உருவாக்கவும் தீர்மானிக்கப்பட்ட (அப்படையின் தலைவராக ஜூன் –1775–ல் வர்ஜீனியாவைச் சேர்ந்த ஜா வாஷிங்டன் நியமிக்கப்பட்டார்)

தங்களது கோரிக்கைகளை எழுதி, **கருணையான பேரரசர்** என் குறிப்பிட்டு மூன்றாம் ஜார்ஜ் மன்னரிடம் அளித்தனர். எப்பொருளை பிரிட்டனுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்று கூறி, **கண்டக் கு** (Continental Association) வை ஏற்படுத்தினர்.

சுதந்திரப் போர் தொடக்கம்

பாஸ்டன் அருகிலிருந்த **கான்கார்ட்** (Concord) என்ற இடத்தி துப்பாக்கியையும், வெடிமருந்துகளையும் புரட்சியாளர் சேமித்து வைத்துள்ளன

என்பதைக் கேள்வியுற்ற மசாசூசெட்ஸின் புதிய பிரிட்டிஷ் ஆளுநர் **தாமஸ் கேஜ்**, அக்கிடங்கை கைப்பற்றுவதுடன், புரட்சியாளர்களின் தலைவர்கள் சாம் ஆடம்ஸ், **ஜான் ஹான்காக்** ஆகியோரைக் கைது செய்யவும் (ஏப்ரல்–19–1775–ல்) முயன்றார். ராணுவத்தை எதிர்த்து அமெரிக்கர் நடத்திய மோதலில், எட்டு அமெரிக்கர் கொல்லப்பட்டனர். இவ்வாறாக அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் தொடங்கியது என்கிறார் எமர்சன்.

பங்கர் குன்று போர் (ஜூன்–1775)

புரட்சியாளரின் வெடி மருந்துக் கிடங்கைக் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஷ்படை, பெருத்த சேதத்துடன் **பங்கர் குன்று** (Bunker's Hill)· போரிலும் வெற்றி பெற்றது. கனடாவைக் கைப்பற்ற அமெரிக்கர் செய்த முயற்சியும் தோல்வியுற்றது.

ஆலிவ் கிளை ஒப்பந்தம் (மே–1775)

மே, 10–1775–ல் ஃபிலடெல்ஃபியாவில் கூட்டப்பட்ட **இரண்டாவது கண்ட மாநாட்டில்**, போரை நிறுத்தி அமைதி காணுமாறு கோரி, **ஆலிவ் கிளை விண்ணப்பத்தைத்** (Olive Branch Petition) தயாரித்து பிரிட்டிஷ் மன்னர் மூன்றாம் ஜார்ஜுக்கு அனுப்பினர். அவ்விண்ணப்பத்தை ஜார்ஜ் நிராகரித்து விட்டார். இதனால் வெறுப்புற்ற குடியேற்றங்கள், சுதந்திரப் போரைத் தொடர முடிவு செய்தன.

சுதந்திரப் பிரகடனம் (ஜூலை–4. 1776)

காலனிகள் புரட்சி செய்கின்றன என்று டிசம்பர்–1775–ல் பிரிட்டன் அறிவித்தது. அதைத் தொடர்ந்து பிரிட்டனிடமிருந்து விடுபடுவது அவசியம் என்ற கருத்து கொண்ட **Common Sense** என்ற நூலை ஜனவரி–1776–ல் **டாம் பெய்ன்** (Tom Paine) வெளியிட்டார். சுதந்திரம் உடனடியாக பெறப்பட வேண்டும் என்று கூறும் வர்ஜீனியாவைச் சேர்ந்த **ரிச்சர்ட் ஹென்றி லீ**யின் தீர்மானத்தை ஏற்ற கண்ட காங்கிரஸ், சுதந்திர அறிவிப்புப் பத்திரத்தைத் தயாரிக்குமாறு **தாமஸ் ஜெஃபர்சன்** தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தது. அக்குழு தயாரித்த **சுதந்திர அறிவிப்புப் பிரகடனத்தை** (Declaration of Independence) ஜூலை–4,1776–ல் கண்ட காங்கிரஸ் ஏற்றது.

இரண்டு பகுதிகளாக இருந்த அப்பத்திரத்தில், அமெரிக்கா சுதந்திர

நாடு என அறிவிக்கப்பட்டது. இவ்வறிவிப்பிலிருந்து அமெரிக்க ஐக்கி நாடுகள் வரலாறு தொடங்கியது.

போரின் நிகழ்ச்சிகள்

1776-ல் தொடங்கிய அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் ஏழு ஆண்டுகள் (1783 வரை) நீடித்தது.

பிரிட்டிஷ் படைத் தளபதி **சர் வில்லியம் ஹோவ்,** அமெரிக்க தளபதி வாஷிங்டனை புருக்ளின்-ல் தோற்கடித்தார். நியூயார்க் மற்றும் நியூஜெர்ஸியை பிரிட்டிஷ் படை பிடித்தது. ஆனால் **டிரென்டன்** மற்றும் **பிரின்ஸ்டன்**-ல் பிரிட்டிஷ் படை தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

பிராண்டிவைன் மற்றும் ஜெர்மன் டவுன் போர்களில் (1777) பிரிட்டன் வெற்றி பெற்றது. எனினும் மற்றொரு பிரிட்டிஷ் தளபதி **பர்கோயின்**-ஐ சாரடோகா என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் அமெரிக்கத் தளபதி **கேட்ஸ்** தோற்கடித்தார்.

கார்ன்வாலிஸ் சரணடைவு

சாரடோகா வெற்றியை அறிந்த பிரான்ஸ், ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகள் (இதுவரை மறைமுகமாக செய்து வந்த உதவிகளை விடுத்து) நேரடியாக படையும் பணமும் கொடுத்து அமெரிக்காவிற்கு உதவின. எனினும் ஜார்ஜியாவிலும், தென் கரோலினாவிலும் அமெரிக்கப் படைகள் தோல்வி கண்டன. இவ்விக்கட்டான சூழ்நிலையில் மேற்கிந்தியத் தீவிலிருந்து வாஷிங்டனுக்கு பெரும் படையுதவியை பிரெஞ்சுத் தளபதி டிக்ராஸே அளித்தார். அதைக் கொண்டு **யார்க் டவுனை** வாஷிங்டன் முற்றுகையிட்டார். பிரிட்டிஷ் தளபதி **கார்ன்வாலிஸ்** தப்பிக்க முடியாதபடி கடலில் பிரெஞ்சுப் படை நின்றது. வேறு வழியின்றி அக்டோபர்–19, 1781–ல் கார்ன்வாலிஸ் சரணடைந்தார். அதைத் தொடர்ந்து ஏனைய இடங்களும் அமெரிக்கர் வசமாயின.

போர் முடிவு

இனியும் போர் தொடர்வது தேவையில்லை என்று கருதிய பிரிட்டிஷ் பிரதமர் **ராக்கிங்ஹாம்,** அமைதிப் பேச்சுக்களைத் துவக்கினார். பாரிஸில் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளின் முடிவில் (நவம்பர்–30, 1782) ஆரம்ப கட்ட உடன்படிக்கை கையெழுத்தாயிற்று. அதன் மூலம் அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் முடிவுக்கு வந்தது.

பாரிஸ் உடன்படிக்கை (1783)

அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் சார்பாக பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின், ஜான் ஆடம்ஸ், ஜான் ஜே ஆகியோரும், பிரிட்டன் சார்பாக அமைச்சர் **ஷெல்பர்ன்**-ம் பாரிஸில் (1782–ல்) நடைபெற்ற சமாதான ஒப்பந்தப் பேச்சு வார்த்தையில் கலந்து கொண்டனர். அதன் விளைவாக ஏற்பட்டதே **பாரிஸ் உடன்படிக்கை** (செப்டம்பர் –3, 1783). அதன்படி,

1) அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுக்கு சுதந்திரம் அளிக்க பிரிட்டன் ஒப்புக் கொண்டது.
2) போரின் போது கைப்பற்றிய பிரிட்டனின் ஆதரவாளர்களின் உடைமைகளை அவர்களுக்கே திருப்பித் தர அமெரிக்கா ஒப்புக் கொண்டது.
3) மேற்கே மிசிசிபி நதி வரையிலுள்ள நிலப்பகுதியையும் வடக்கே ஐம்பெரும் ஏரிகளையும் அமெரிக்கர் பெற்றனர்.
4) நியூஃபவுண்ட்லாந்து நீர்ப்பகுதியில் அமெரிக்கருக்கு மீன் பிடிக்கும் உரிமை தரப்பட்டது.
5) ஃபுளோரிடா மற்றும் மினார்க்கா ஸ்பெயினுக்கும், பல மேற்கிந்தியத் தீவுகள் பிரான்சுக்கும் தரப்பட்டன.

போரின் விளைவுகள்

1) நவீன உலக வரலாற்றில் முதல் சுதந்திரப் போரான அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் மூலம், வரலாற்றில் சுதந்திரமான முதல் நாடு உருவாயிற்று.
2) உலகின் முதல் குடியரசு கூட்டாட்சி அரசு உருவாயிற்று.
3) பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்த்து போரிடக்கூடிய மனோநிலை உருவாகி, பிரிட்டனின் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சாவு மணி அடிக்கப்பட்டது.

4) போரில் ஈடுபட்ட பிரெஞ்சுப் படைகள், நாடு திரும்பியதும், சுதந்திரம், சமத்துவம் அடைய விரும்பி பிரெஞ்சுப் புரட்சியை உருவாக்கின.

5) மக்களின் குரலை எந்த வெளிநாட்டு அரசும் புறக்கணித்து விடமுடியாது என்பதையும் இப்போர் உணர்த்தியது.

6) உலக வரலாற்றில் முதன் முதலாக எழுதப்பட்ட அரசியல் சாசனம் உருவாயிற்று.

போரில் பிரிட்டன் தோல்வியுற்றது ஏன்?

சுதந்திரப் போர் ஆரம்பித்ததும், மிக விரைவில் அமெரிக்காவை பிரிட்டன் வென்று விடும் என பலர் நினைத்தனர். ஆனால் ஆரம்ப வெற்றிகளுக்குப் பின், அது படுதோல்வியுற்றது. ஏனெனில்,

1) ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் போன்ற திறமையான அமெரிக்க தளபதிகள் பிரிட்டனுக்கு அமையவில்லை. மேலும் பிரிட்டனின் படை, பல நாட்டவரின் கலப்பாக இருந்ததால், அது தீவிரமாக போரிடவில்லை. எனவே போரில் பிரிட்டன் தோற்றது.

2) பிரிட்டிஷ் படைத் தலைவர்கள் முனைப்புடன் போரிடாததுடன், அந்தந்த நேரத்திற்கேற்றவாறு தாமே முடிவெடுத்துக் கொண்டனர். உதாரணமாக நியூயார்க்கிலிருந்த பிரிட்டிஷ் தளபதி ஹோவ், மற்றொரு தளபதியான பர்கோயன் உடன் இணைவதை விடுத்து, 1777–ல் ஃபிலடெல்ஃபியாவைத் தாக்கினார். இதனால் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பர்கோயன், அமெரிக்கப் படைகளால் சூழப்பட்டு சுமார் 1200 படை வீரர்களுடன் சரணடைந்தார்.

3) புவியியல் ரீதியாகவும் அமெரிக்கா, பிரிட்டனுக்கு சாதகமாக இல்லை. சுமார் 3000 மைல் நீளக் கடல் அமெரிக்காவை பிரிட்டனிடமிருந்து பிரித்தது. பதிமூன்று அமெரிக்கக் காலனிகளும் பெரும் பரப்பளவில் பரந்திருந்ததால், பிரிட்டிஷ் படைகள் நகரவும் போரிடவும் பெரிதும் சிரமப்பட்டன.

4) தொலைவு, திருட்டு, ஊழலான ஒப்பந்தக்காரர்கள், தகுந்த போக்குவரத்துச் சாதனமின்மை, மோசமான சாலைகள், உள்நாட்டைப் பாதுகாக்க திறமையான ராணுவமின்மை ஆகியவை பகைவர் மண்ணிலுள்ள பிரிட்டிஷ் படைகளுக்குத் தேவையான வற்றை விநியோகிப்பதில் தடையாய் நின்றன.

5) அமெரிக்காவிற்குக் கிடைத்த வெளிநாட்டு உதவிகளும் பிரிட்டனைத் தோல்வியுறச் செய்தன. இங்கிலாந்தின் பரம்பரை எதிரியான பிரான்சு, அமெரிக்காவிற்கு பணம், படைவீரர்கள், போர்க்கருவிகள் மற்றும் கப்பல்களை அளித்தது. 1780–ல் ஸ்பெயின், ஹாலந்து மற்றும் சில வட ஐரோப்பிய நாடுகளும் பிரிட்டனுக்கெதிராக இணைந்தன. இவ்வாறு அமெரிக்க சுதந்திரப் போரில் பிரிட்டனின் தோல்வியை பல நாடுகள் விரும்பின. இதன் மூலம் ஐரோப்பாவில் ஒரு சமநிலை நீடிக்கும் என அவை கருதின.

2. அமெரிக்க நாடுகளின் சமஷ்டி (நேசக் கூட்டாட்சி) பற்றி நீவிர் அறிவது யாது?

(அ)

1788–ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் சிறப்பியல்புகளை விளக்குக.

விடுதலைப் போர் முடிவுற்ற சில ஆண்டுகளுக்கு, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு உறுதியாக இணைக்கப்படாத நாடுகளின் கூட்டு அமைப்பாக இருந்தது. அமெரிக்க நாடுகளின் சமஷ்டி என்றும், நேசக் கூட்டாட்சி என்றும் அழைக்கப்பட்ட இக்கூட்டமைப்பு, 1781 முதல் 1789 வரை நீடித்தது. இக்காலத்தில் போரின் விளைவாக ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி தொடர்ந்தது. எனினும் ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயே மக்களின் முனைப்பான செயலாலும், வணிகர்களின் தீவிர முயற்சியாலும் நாட்டின் செல்வம் பெருகியது.

புதிய குடியேற்றத் திட்டம்

அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் முடிவில் ஐம்பெரும் ஏரிகளுக்கு தெற்கேயும், மிசிசிபி நதிக்கு கிழக்கேயும் உள்ள நிலப்பகுதி பிரிட்டனிடமிருந்து அமெரிக்கா பெற்றது. மேலும் எல்லா மாநிலங்களும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த மேற்கு நிலப்பகுதிகளை நேசக் கூட்டாட்சியின் அரசுக்கு விட்டுக் கொடுத்தன.

1785-ல் இயற்றப்பட்ட **நில ஆணையின்** மூலம், தன் நிலங்களை கூட்டாட்சி மன்றம் முடிவு செய்தது. அதற்கென மேற்குப் பகுதி நிலங்கள் அளக்கப்பட்டன. முப்பத்தோரு சதுரமைல் பரப்பளவு நகர்ப்புறங்கள் அமைக்கப்பட்டன. எஞ்சியுள்ள நிலப்பரப்பு பொது மக்களுக்கு ஏலத்தில் விற்கப்பட்டது.

மேற்கு நிலப்பகுதியில் மக்கள் சீராக குடியேறுவதை 1787–ஆம் ஆண்டு **வடமேற்கு ஆணை** (North West Ordinance) ஊக்குவித்தது. அதன்படி வடமேற்குப் பகுதி மூன்று (அ) ஐந்து மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்படும் என்றும் அங்கு அடிமை முறை இருக்கக் கூடாது என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்பகுதி மாநிலமாக உருவாக **மூன்று நிலைகள்** உண்டு. முதல் நிலையில், மைய அரசு ஒரு மாநில எல்லையைக் குறிப்பிட்டு, ஒரு ஆளுநரையும், நீதிபதிகளையும் நியமித்தது. இரண்டாவது நிலையில், குடியேற்ற மக்கள் தொகை 5000 ஆக உயர்ந்ததும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு சட்டமன்றம் தரப்படும். இறுதியில் மக்கள் தொகை 60,000 ஆக உயர்ந்ததும் அது மாநிலமாகக் கருதப்பட்டு, சம உரிமை தரப்படும். இவ்வாறு மேற்குப் பகுதியில் குடியேற்றங்கள் நிறுவ நேசக் கூட்டாட்சி வழி செய்தது.

கூட்டாட்சி காலத்து வெளிநாட்டுறவு

கூட்டாட்சி காலத்து வெளிநாட்டுறவு சிக்கலானதாக இருந்ததோடு தோல்வியிலேயே முடிந்தது.

சுதந்திரப் போருக்குப் பின் கனடாவை பிரிட்டனும், ஃபுளோரிடா மற்றும் லூசியானாவை ஸ்பெயினும் பெற்றன. இது அமெரிக்கரின் மேற்குப் பகுதி குடியேற்றத்திற்கு தடையாயிருந்தது. ஐம்பெரும் ஏரியின் தெற்குப் பகுதி மற்றும் டெட்ராயிட்டில் இருந்த காவல் நிலையங்களை விலக்க பிரிட்டன் மறுத்தது. நேசக் கூட்டாட்சி மன்றமும் ஏற்றுக் கொண்ட நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற போதிய அதிகாரமற்றிருந்தது.

போரின் போது நட்பு கொண்டிருந்த ஸ்பெயின், போருக்குப் பின் எதிரி போல நடந்து கொண்டது. அமெரிக்காவின் பகைவர்களான இந்தியப் பழங்குடியினருடன் ஸ்பெயின் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. புளோரிடாவின் கிழக்கு, மேற்குப் பகுதிகளில் கோட்டைகளைக் கட்டி, அமெரிக்கரின் அமைதிக்கு அச்சம் விளைவித்தது. மேலும் மேற்குப் புறத்தில் குடியேறும் அமெரிக்கர், மிசிசிபி நதி வழியே பொருட்களை ஏற்றிச் செல்ல ஸ்பெயின் அனுமதி மறுத்தது. இதற்கு தீர்வு காண **ஜான் ஜே** 1786–ல், ஸ்பெயினுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். இதற்கு தெற்கு, மேற்கு மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

பொருளாதாரம்

நேசக் கூட்டாட்சி, போரின்போது பெரும் கடன் வாங்கியிருந்தது. வரி விதிக்கும் அதிகாரமற்ற கூட்டாட்சியால் கடனைத் திருப்பித் தர முடியவில்லை. மாநில அரசுகளிடையே பலவகையான நாணயங்களும், காகித நாணயங்களும் புழங்கியதால் வணிகர் பெரும் தொல்லைக்குள்ளாயினர். இதற்கிடையில் போலி நாணயங்களும் உலவின. மாநில காப்பு வரிகளாலும் வாணிகம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவாக விலைவாசி இறங்கவே, பணத்தின் மதிப்பு உயர்ந்தது. கடன்பட்டவர்கள் பெரும் துயருற்றனர். இதனால் பழைய போர் வீரரான **டேனியல் ஷேய்ஸ்** (Daniel Shays) தலைமையில் **மசாசூசெட்ஸ்** மாநில அரசுக்கெதிராக 1786-ல் ஒரு கலகம் உருவாயிற்று. இது மற்ற மாநிலங்களுக்கும் பரவியது.

அன்னாபாலிஸ் மாநாடு (1786)

பொடோமாக் நதியில் படகு விடுவது குறித்து மேரிலாண்ட், வர்ஜீனியா இடையே ஏற்பட்ட தகராறைத் தீர்க்க, **ஜார்ஜ் வாஷிங்டன்** தலைமையில், 1785–ல் நடைபெற்ற மாநாட்டில் தீர்வு ஏற்படவில்லை. எனவே செப்டம்பர் 1786–ல் **அன்னாபாலிஸ்** (Annapolis) என்ற ஊரில் ஐந்து மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில், எல்லா மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட சபை ஒன்று அமைப்பது அவசியம்

என்ற அலெக்சாண்டர் ஹேமில்டனின் கருத்து ஏற்கப்பட்டது.

ஃபிலடெல்ஃபியா மாநாடு (1787)

போருக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, அயலுற சிக்கல்களைத் தீர்க்க நேசக் கூட்டாட்சிகளின் விதிமுறைகள் மாற்றப் வேண்டும் என்ற எண்ணம் அனைவர் மனதிலும் உருவாயிற்று. அதற்கான பு காண ரோடு ஐலந்து தவிர பிற பனிரண்டு மாநிலங்களின் 55 பிரதிநிதிக 1787, மே–25 முதல், செப்டம்பர்–17 வரை நடைபெற்ற **ஃபிலடெல்ஃபி** மாநாட்டில் கூடினர். இம்மாநாடே **அரசியலமைப்பாண்மை சிறப்புக்** (Constitutional Convention) வாக செயல்பட்டது.

ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் தலைமையில் நடைபெற்ற அம்மாநாட்டில் கலந் கொண்டவர்களுள் **பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின்–ம்,** கலந் கொள்ளாதோரில் **ஜான் ஜே, பாட்ரிக் ஹென்றி, தாமஸ் பெயின்,** தாம **ஜெஃபர்சன், ஜான் ஆடம்ஸ்** ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அதி மாநிலங்களின் தனித்தன்மையையும், உரிமையையும் இழக்காமல் நாட்டி பொதுக்காரியங்களை நிறைவேற்றும் வன்மை பொருந்திய கூட்டாட்சி அ தேவை எனப்பட்டது.

அமெரிக்க அரசியலமைப்பு

ஃபிலடெல்ஃபியாவில் கூடிய மாநிலங்களின் பிரதிநிதிக (மே–செப்டம்பர், 1787) **அமெரிக்க அரசியலமைப்பை** உருவாக்கின (அரசியல் சட்டத்தை எழுதி உருவாக்கியதில் பெரும் பங்கு ஜேம் **மேடிசனுக்கு** (James Madison) உண்டு: அவ்வரசியலமைப்பு ஒரு எழு பெற்ற அரசியலமைப்பு; அதன் விதிமுறைகள் யாவும் ஒரே தொகுதி அடங்கியுள்ளன. அதில் சட்டங்களை இயற்ற **காங்கிரஸ்,** சட்டங்கள செயல்படுத்த **ஆட்சித்துறை,** சட்டங்களை விளக்கி நியாயம் வழங் **நீதித்துறை** ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுபட்டு செயல்படுமா இணைக்கப்பட்டிருந்தன. நாட்டின் ஆட்சி பெரும்பான்மையினரது ஆட்சியா மாறி விடாதிருக்கவும், சிறுபான்மையோரது உரிமைகள் காக்கப்படவும், அ அமைப்பதில் மக்களுக்கு உரிய பங்கு அளிக்கவும் அரசியலமைப் பொறுப்பேற்றது.

காங்கிரஸ் (Congress): நாட்டிற்குரிய சட்டங்கள் காங்கிரஸால் இயற்றப்பட வேண்டும். **காங்கிரஸ்** என்பது **செனட்** (Senate) எனப்படும் மேலவை, **பிரதிநிதிகள் அவை** (House of Representatives) என்ற கீழவை என இரு அவைகளைக் கொண்டது.

காங்கிரசின் உறுப்பினர்களை, "மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்" என வர்ஜீனியா போன்ற பெரிய மாநிலப் பிரதிநிதிகள் கோரினர். அதுவே **வர்ஜீனியா திட்டம்** எனப்பட்டது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சமமான பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட வேண்டும் என நியூஜெர்ஸி போன்ற சிறிய மாநிலப் பிரதிநிதிகள் கோரினர். அது **நியூஜெர்ஸி திட்டம்** எனப்பட்டது. இரு தரப்பினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின்படி, பிரதிநிதிகள் அவையில் மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும், செனட்டில் மாநிலங்களுக்கு சமமாகவும் பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதுவே **கனடிகட் (பெரிய) சமரச இணக்கம்** (Connecticut Compromise or Great Compromise) எனப்பட்டது. வரிவிதித்தல், நாட்டின் பெயரில் கடன் வசூலித்தல், நாணயங்கள் அச்சிடுதல், வாணிக நிர்வாகம், நிறுத்தல் மற்றும் முகத்தல் அளவைகளைக் கட்டுப்படுத்தல், நீதிமன்றங்கள் நிறுவல், அஞ்சலகப் பணி, காப்புரிமை அளித்தல், போர் தொடுத்தல், புதிய மாநிலங்கள் சேர்ப்பு இவை தொடர்பான சட்டங்கள் இயற்றுதல் ஆகியவற்றிற்கான உரிமைகளை காங்கிரஸ் பெற்றிருந்தது.

ஆட்சித்துறை (Executive): அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ள செனட் உறுப்பினர்கள் மற்றும் பிரதிநிதிகள் அவை உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து **தேர்தல் குழு** (Electoral College) ஆவர். அக்குழுவினரே குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில், பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெறுபவர் குடியரசுத் தலைவராகவும், அதை விட சற்று குறைந்த வாக்குகள் பெறுபவர் குடியரசு துணைத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

குடியரசுத் தலைவரின் பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகள். சட்டங்களை செயலாக்கத் தேவையான அனைத்து அதிகாரங்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள், நீதிபதிகள், அயல்நாட்டுத் தூதுவர்கள், அரசின் உயர் அலுவலர்கள், ராணுவ அதிகாரிகள் ஆகியோரை நியமிக்கும் அதிகாரங்களும் அவருக்கு உண்டு.

அவரே முப்படைகளின் தலைமைத் தளபதியுமாவார்.

நீதித்துறை (Judiciary): நியாயமான நீதி வழங்க, மாநிலங்க உயர்நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. அவற்றிற்கு **தலைமையான நீதிம** ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. செனட்டின் இசைவுடன் குடியரசுத் தலைவ நியமிக்கப்படும் நீதிபதிகள் நல்லொழுக்கத்துடன் வாழ்நாள் வ பதவியிலிருப்பர். காங்கிரசால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள், குடியரசுத் தலைவ நடவடிக்கைகள், மாநில சச்சரவுகள், கீழ் நீதிமன்றங்களிலிருந்து வ முறையீடுகளை விசாரித்தல் ஆகியன தலைமை நீதிமன்றத்தின் பணிகள்

தனித்தனியாக இயங்கும் இம்மூன்று அங்கங்களும், ஒன்றை ஒ கட்டுப்படுத்தும் வகையில் அரசியலமைப்பு இறுதி வடிவம் பெற்றது.

அரசியலமைப்பு ஏற்பு

மே–25 முதல் செப்டம்பர்–17,1787 வரை நான்கு மாதங்கள் (பதி வாரங்கள்) கூடிப் பேசி உருவான அரசியலமைப்பை, கடைசி நாள மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட 42 பிரதிநிதிகளுள் ஹேமில்டன் உட்பட பிரதிநிதிகள் கையெழுத்திட்டனர். கையெழுத்திட மறுத்த மூவரில், வர்ஜீனி பண்ணையாளர் (Planter) மற்றும் பிரதிநிதிகள் அவையில் ரிபப்ளிகன்கள் தலைவருமாக செயல்பட்ட **ரன்டால்ஃப்** குறிப்பிடத்தக்கவர்,

உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பை, ஜுன்–1788–ல் பதிமூ மாநிலங்களுள் **ஒன்பதேனும்** ஏற்றுக் கொண்டால்தான் அரசியலமை அமுலுக்கு வரும் எனப்பட்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை முதன் முத டெலாவர் மாநிலம் ஏற்றது. அதைத் தொடர்ந்து, பென்சில்வேனி நியூஜெர்சி மாநிலங்கள் அரசியலமைப்பை ஏற்றன. பிற மாநிலங்கள் அரசியலமைப்பை ஏற்பது பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெற்றன. அரசியலமைப் சட்டத்தை உருவாக்கியோரும், அதை ஆதரித்தோரும் **கூட்டாட்சியி** (Federalists) என்றும், அதை எதிர்த்தோர் **குடியரசுவாதிகள்** (Anti Fed alists or Republicans) என்றும் சொல்லிக் கொண்டனர்.

வலிமையான மத்திய கூட்டாட்சி அரசை அமைப்பதால், பிரிட்டனி பிடிவாதத்தையும், ஸ்பானிய சதியையும் முறியடித்து, மாநிலங்களுக்கிடை ,ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற கருத்தை தம் கட்டுரைகள் மற்

சாற்பொழிவுகள் மூலம் ஹேமில்டன், மேடிசன், ஜான் ஜே ஆகியோர் வளியிட்டனர். (அவர்களது கட்டுரைகளின் தொகுப்பு **ஃபெடரலிஸ்ட்** –The ederalist Papers எனப்படுகிறது) அதை ஏற்று **நியூஹாம்ப்ஷயர்** மாநிலத்தில் டைபெற்ற முடிவெடுப்பு மாநாட்டில் (ஜுன் –1788) புதிய அரசியலமைப்புச் ட்டத்தை ஆமோதிக்க ஒன்பது மாநிலங்கள் முன் வந்தன. இவ்வாறாக, டக்கு கரோலினா, ரோடு ஐலந்து தவிர பிற **பதினோரு மாநிலங்களும்** ரசியலமைப்பை ஏற்கவே, அவ்வரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. டைமுறைக்கு வந்து விட்டதால் வடக்கு கரோலினாவும், ரோடு ஐலந்தும் ரசியலமைப்பை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று.

ரிமைகள் பட்டியல் (உரிமைகள் மசோதா)

குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் **உரிமைகள் ட்டியல்** (Bill of Rights) அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற ப்புதலுடனே, அரசியலமைப்பை 5 மாநிலங்கள் ஏற்றன. செப்டம்பர்–1789–ல் யூயார்க்கில் கூடிய முதல் காங்கிரசிலிருந்து டிசம்பர்–1791–க்குள் கூடிய ாங்கிரஸ்களில், 12 திருத்தங்கள் நிறைவேறின. அவற்றில் 10 திருத்தங்களை பேச்சு, எழுத்து, சமயம், சங்கம், எதிர்ப்பு, கோரிக்கை ஆகியன பற்றிய தந்திரங்கள் **முதல் திருத்தம்**; பத்தாவது திருத்தம், மாநிலங்களின் அதிகாரங்கள் பற்றியது) மாநிலங்கள் ஏற்றன. அவையே **உரிமைகள் பட்டியல்** னப்பட்டு, 1791–ல் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டன. (**உரிமைகள் பட்டியல்** ற்கப்பட்ட பிறகு, அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் 16 திருத்தங்கள் மட்டுமே செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை நினைவில் கொள்க)

நசக் கூட்டாட்சியின் முடிவும் குடியாட்சியின் துவக்கமும்

எல்லா மாநிலங்களும் அரசியலமைப்பை ஏற்றதும், 1789–ஆம் ஆண்டின் தல் சில மாதங்களில் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. எல்லோரும் விரும்பியவாறு, ருமனதாக குடியரசுத் தலைவராக **ஜார்ஜ் வாஷிங்டன்**–ம், குடியரசு துணைத் தலைவராக **ஜான் ஆடம்ஸ்**–ம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அவ்விருவரும், 1789–ஏப்ரல்–30 ஆம் நாளன்று, **நியூயார்க்கில் வால் தெரு** Wall Street) வில் இருந்த **கூட்டாட்சி மண்டபத்தில்** பதவிப் பிரமாணம் டுத்துக் கொண்டதுடன் அமெரிக்காவில் நேசக் கூட்டாட்சி முடிவுற்று, டியாட்சி தொடங்கியது.

UNIT-III

1. ஜார்ஜ் வாஷிங்டனின் பணியை மதிப்பிடுக.

(அ)

ஜார்ஜ் வாஷிங்டனின் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுக் கொள்கை பற்றி கட்டுரை வரைக.

(அ)

ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் மற்றும் அலெக்சாண்டர் ஹேமில்டனின் சாதனைகளை விவரி.

அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் முடிவில் நேசக்கூட்டாட்சி ஏற்பட்ட அதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுத் தலைவர் தாற்காலிகத் (முதல்) தலைநகரான **நியூயார்க்கில், ஜார்ஜ் வாஷிங்** பொறுப்பேற்றார். புதிதாக உருவான நாட்டினைப் பிணைக்க வந்த அ நேர்மை, நுண்ணறிவு, கடமையுணர்வு ஆகியன நிரம்பியவர். 1789 முதல் வரை இரு பதவிக்காலங்கள் குடியரசுத் தலைவராக இருந்து அமெ ஐக்கிய நாடுகளை வளமிக்க நாடாக்க அவர் அடித்தளமிட்டார்.

ஜார்ஜ் வாஷிங்டனின் வாழ்க்கையையும், சாதனைகளையும் அ உள்நாட்டுக் கொள்கை, அயல்நாட்டுக் கொள்கை எனப் பிரித்து காண்போ

உள்நாட்டுக் கொள்கை

தென் மாநிலமான வர்ஜீனியாவில் **வெர்னான் குன்று** (Mount Vern பகுதியைச் சேர்ந்தவரும், அமெரிக்க சுதந்திரப் போரில் குடியேற்றங்க படைத் தளபதியாக செயல்பட்டவருமான ஜார்ஜ் வாஷிங்டன், ஏப்ரல்- 1789–ல் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டு, குடியரசுத் தலைவரா பொறுப்பேற்றார்.

தன் உள்நாட்டுக் கொள்கையை சீர்படுத்துவதற்கு முன்ப ஆட்சித்துறையை நிறுவுவதிலும், அலுவலர்களைத் தேர்வு செய்வதி வாஷிங்டன் ஈடுபட்டார். நற்பெயர் பெற்றவர்கள், நாணயமானவர்க

அரசியலமைப்பில் நம்பிக்கை உடையோர் ஆகியோரை உயர் பதவிகளில் அவர் நியமித்தார். கருவூலச் செயலராக (Secretary of Treasury) **அலெக்சாண்டர் ஹேமில்டன்**–ம், வெளியுறவுச் செயலராக (Secretary of State) **தாமஸ் ஜெஃபர்சன்**–ம், போர்ச் செயலராக (Secretary of War) **தளபதி ஹென்றி நாக்ஸ்**–ம், சட்டத்துறை செயலராக (Attorney General) **எட்மண்ட் ரண்டால்ஃப்**–ம் நியமிக்கப்பட்டனர்.

a) **நீதித்துறை**: காங்கிரஸ் எனப்படும் சட்ட மாமன்றம் 1789–ல் **நீதித்துறை சட்டத்தை** (Judiciary Act) இயற்றியது. அதன்படி, ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் 5 துணை நீதிபதிகள் கொண்ட **தலைமை நீதிமன்றம்** (Supreme Court) ஒன்று, பதிமூன்று **மாவட்ட நீதிமன்றங்கள்** (District Courts) மற்றும் மூன்று **சுற்றுலா நீதிமன்றங்கள்** (Circuit Courts) ஆகியன நிறுவப்பட்டன. (**நியூயார்க்கைச்** சேர்ந்த **ஜான் ஜே** நாட்டின் முதல் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்)

b) **உரிமைகள் மசோதா**: மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி அரசியலமைப்பில் தனியே குறிப்பிடாததை சுட்டிக் காட்டி, அரசியலமைப்பை ஏற்க பல மாநிலங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. எனவே அரசியலமைப்பை ஏற்க, **1791–க்குள் பனிரண்டு திருத்தங்களை** காங்கிரஸ் கொண்டு வந்தது. அவற்றுள் பத்து திருத்தங்கள் ஏற்கப்பட்டன. "உரிமைகள் மசோதா" எனப்பட்ட அவை, **உரிமைகள் பட்டியல்** எனப்பட்டு அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

c) **ஹேமில்டனின் நிதிக் கொள்கை:** குடியரசின் நிதி நிலைமையைச் சீர் செய்த பெருமை, ஜார்ஜ் வாஷிங்டனிடம் கருவூலச் செயலராகப் பணி புரிந்த **அலெக்சாண்டர் ஹேமில்டனைச்** சாரும்.

மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் ஒன்றான நெவிஸ்–ல் ஸ்காட்டிஷ் தந்தைக்கும், பிரெஞ்சு தாய்க்கும் மகனாக, 1757–ல் ஹேமில்டன் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே **நியூயார்க்** வந்து சேர்ந்த அவர், ராணுவத்தில் சேர்ந்து பீரங்கிப் படையின்

தலைவரானார். அமெரிக்கப் புரட்சியின் போது வாஷிங்டனின் செயலரா பணியாற்றிய அவர், சில காலம் வழக்கறிஞராகவும் பணிபுரிந்தா எழுத்துதிறமை, பேச்சுத் திறமை, தெளிவான சிந்தனை, சீரிய நோக்கு ஆகிய கொண்ட ஹேமில்டன், வாஷிங்டனின் அமைச்சரவையில் கருவூலச் செயலரா 1789-ல் நியமிக்கப்பட்டார். 1794-ல் பதவி விலகும் வரை, அப்பணியில் அ நீடித்தார். அந்த காலத்திற்குள், தன் நிதிக் கொள்கையில் நான் திட்டங்களை அவர் செயல்படுத்தினார். அவை:

i) **நாட்டு கடன்**: 1789-ல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் அமெரிக்கர்களுக்கும், அயல்நாட்டினருக்கும் தரவேண்டிய கடன் தொகை 50 மில்லியன் டாலராக இருந்தது. நாட்டுக் கடனை முழுவதுமாக திருப்பிச் செலுத்த மறுக்கலாம் அல்லது ஒ பகுதியை மட்டும் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்துக்களை ஹேமில்டன் மறுத்தார்.

கடன் தொகை முழுவதையும் திருப்பி அளித்தால்தான் கூட்டாட்சி அரசின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் என ஹேமில்டன் கருதினார் பழைய கடன் பத்திரங்களைத் திரும்பப் பெற்று, புதிய கடன் பத்திரங்களை அன்றைய பண மதிப்பில் வட்டி வீதத்துடன் வழங்கினார். உள்நாட்டி தயாராகும் சாராயத்தின் மீது விதிக்கப்பட்ட தீர்வை வரி, இறக்குமதி வ இவற்றிலிருந்து கிடைத்த வருவாயைக் கொண்டு நாட்டுக் கடனை அடைத்தார்.

ii) **மாநிலக் கடன்கள்**: மாநிலங்கள் தர வேண்டிய கடன் தொகையான இரண்டு மில்லியன் டாலரையும் கூட்டாட்சி அர ஏற்க வேண்டுமென ஹேமில்டன் கருதினார். வட மாநிலங்கள் பட்ட கடன் அதிகமாகவும், தென் மாநிலங்களின் கடன் குறைவாகவும் இருந்தன. எனவே ஹேமில்டன் திட்டத்திற்கு தென் மாநிலங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன.

கடனை தென் மாநிலங்கள் ஏற்கச் செய்ய ஹேமில்டன் ஒரு திட்ட கொண்டு வந்தார். அதன்படி, மாநில அரசுகளின் கடன்களை கூட்டாட்சி அர ஏற்றுக் கொள்ளும் திட்டத்திற்கு தென் மாநிலங்கள் இசைவு தெரிவித்தால் கூட்டாட்சி அரசின் புதிய தலைநகரம் தென் மாநில பகுதியில் அமைக்க ஒப்புக்

கொள்ளப்பட்டது. எனவே கூட்டாட்சி அரசின் தலைநகரம், 1790-ல், நியூயார்க்கிலிருந்து **ஃபிலடெல்ஃபியா**விற்கும், 1800-ல் **வாஷிங்டனு**க்கும் மாற்றப்பட்டது.

iii) **அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு வங்கி** : நாட்டுக் கடனுக்குரிய வட்டியை அளிக்கவும், கடன் பத்திரங்கள் வழங்கவும், பொது நிதிக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவும் ஒரு வங்கி நிறுவனம் தேவை என ஹேமில்டன் வலியுறுத்தினார். இதற்கென இங்கிலாந்து வங்கியின் மாதிரியில், **ஐக்கிய நாடுகள் வங்கி** (Bank of United States) 1791-ல் நிறுவப்பட்டது. பத்து மில்லியன் டாலர்கள் முதலீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வங்கி, முதலில் இருபது ஆண்டுகள் செயலாற்ற உத்தரவிடப்பட்டது.

1792-ல் **தேசிய பணத்தாள்** (National Currency System) முறையைப் புகுத்தி, நாணயம் அச்சிடும் கூடம் ஒன்றையும் 1792-ல் அவர் நிறுவினார்.

iv) **சாராயக் கலகம்**: கூட்டாட்சி அரசின் வருவாயைப் பெருக்க, நாட்டில் தயாராகும் சாராயத்தின் மீது வரி விதிக்கும் ஹேமில்டனின் திட்டத்தை ஏற்று, சாராயத்தின் மீது தீர்வை வரியை காங்கிரஸ் விதித்தது. தீர்வை வரியை எதிர்த்து, 1794-ல் பென்சில்வேனியாவில் பெரும் கலகம் மூண்டது. **சாராயக் கலகம்** (1794) எனப்படும் அதை கூட்டாட்சிப் படைகளை அனுப்பி ஹேமில்டன் அடக்கினார். இதனால் கூட்டாட்சி அரசின் செல்வாக்கு பெருகியது.

மதிப்பீடு

செல்வந்தர்களால் மட்டுமே நிலையானதும், நேர்மையானதுமான ஆட்சியைத் தர முடியுமென ஹேமில்டன் கருதினார். இத்தகைய கொள்கை படைத்த அவர், நாட்டை செல்வந்தர்களின் கையில் சிக்க வைத்து விடுவார் என்று கூறப்பட்டது. எனவே 1794-ல் அவர் தம் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து, வர்ஜீனியாவைச் சேர்ந்த குடியரசுவாதியான **எட்மண்ட் ரண்டால்ஃப்** கருவூலச் செயலரானார். ஆனால் அவர், பிரெஞ்சு அமைச்சர்களுடன் லஞ்ச ஊழலில் தொடர்பு கொண்டிருந்ததாக குற்றம்

சாட்டப்படவே, அவரை நீக்கிவிட்டு மசாசூசெட்ஸைச் சேர்ந்த டிமோதி பிகெரிங் கருவூலச் செயலரானார்.

"ஹேமில்டனின் நிதிக் கொள்கை, இளம் அமெரிக்கக் குடியரசின் நிதி நிலைமையைச் சீராக்கி அதற்கோர் சரியான அடித்தளம் இட்டுக் கொடுத்தது" என்பது அவரது பணி பற்றிய சரியான மதிப்பீடு.

அயல் நாட்டுக் கொள்கை

அமெரிக்க சுதந்திரப் போரில் ஏற்பட்ட அழிவுகளை சீர்படுத்தவும், வளர்ந்து வரும் குடியரசை வலுப்படுத்தவும் அமைதியான அயல்நாட்டுக் கொள்கை அவசியம் என்பதை வாஷிங்டன் உணர்ந்திருந்தார்.

அமெரிக்காவும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியும்

1789-ல் ஏற்பட்ட பிரெஞ்சுப் (பாரிஸ்) புரட்சியின் மூலம், ஜனநாயக நாடாக பிரான்ஸ் உருவாகும் என அமெரிக்கா நினைத்தது. ஆனால் புரட்சி கொடூரமாகி, பிரெஞ்சு அரசர், அரசி, உயர் குடியினர் பலர் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டதுடன் பயங்கர ஆட்சி (Reign of Terror) யும் ஏற்பட்டது. பயங்கர ஆட்சி அரசு, 1793-ல் பிரிட்டன் மீது போர் தொடுத்தது. தன்னுடன் 1778-ல் அமெரிக்கா செய்து கொண்ட உடன்பாடு (Franco-American Alliance) இன்னும் தொடர்கிறது; எனவே தனக்கு அது உதவும் என பிரான்ஸ் எதிர்பார்த்தது.

இச்சூழ்நிலையில், எப்ரல், 1793-ல் நடுநிலைப் பிரகடனத்தை (Neutrality Proclamation) ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் வெளியிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து, 1794-ல் நடுநிலைச் சட்டத்தை (Neutrality ACt) அமெரிக்க காங்கிரஸ் இயற்றியது. அதன் மூலம், பிரான்சின் படைகளில் அமெரிக்கக் குடிமக்கள் சேர்வது தடை செய்யப்பட்டது.

அமெரிக்காவின் நடுநிலைச் சட்டத்தை மீறிய பிரெஞ்சு தூதுவர் ஜெனட், ஜார்ஜ் வாஷிங்டனை ஃபிலடெல்ஃபியா-வில் (1790-ல் தலைநகர் ஆயிற்று) சந்தித்தபோது, அவர் மீது வாஷிங்டன் கோபமுற்றார். அத்துடன் ஜெனட்டை

திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளுமாறு பிரெஞ்சு அரசை வாஷிங்டன் கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் ஜெனட் சார்ந்திருந்த ஜிரோன்டின் கட்சி, பிரெஞ்சு அரசிலிருந்து வீழ்த்தப்பட்டு விட்டதால், பிரான்ஸ் திரும்ப விரும்பாத ஜெனட், அமெரிக்காவிலேயே தஞ்சம் புகுந்தார்.

அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும்

அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் போது, அமெரிக்க உடைமைகளைக் கவர்ந்த பிரிட்டிஷார், அதை இன்னமும் திருப்பித் தரவில்லை. அத்துடன் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுடன் வாணிகம் செய்ய முடியாதவாறு, அவற்றை முற்றுகையிட்டிருந்த பிரிட்டிஷ் படை, நூற்றுக் கணக்கான அமெரிக்கக் கப்பல்களையும் பிடித்துக் கொண்டது. வட மேற்கு எல்லைப் பகுதியில் வாழ்ந்த செவ்விந்தியர்களின் போர் வெறியை, கனடாவின் கவர்னர் ஜெனரல் தூண்டினார். இவற்றால், 1794-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், பிரிட்டன்-U.S.A. இடையே போர் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

ஆனால், போர், அமெரிக்காவிற்கு சேதத்தை ஏற்படுத்தும்; போரால் பிரிட்டனிடமிருந்து வரும் இறக்குமதி பாதிக்கப்படும்; அதனால் U.S.A. பாதிக்கப்படும் என நினைத்த வாஷிங்டன், பிரிட்டனுடனான கருத்து வேறுபாடுகளைக் களைய, (அமெரிக்க வெளியுறவுச் செயலர் தாமஸ் ஜெஃபர்சன், 1793-ல் பதவி விலகிவிட்டதால்) தலைமை நீதிபதி ஜான் ஜேயை தன் சிறப்புப் பிரதிநிதியாக பிரிட்டனுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

இதற்கிடையில், Fallen Timbers போரில் (1794) இந்தியர்களை, அமெரிக்கத் தளபதி Wayne தோற்கடித்தார். அதனால் அமெரிக்கப் பகுதிகள் மீது பிரிட்டனின் நாட்டம் குறைந்தது. எனவே, நவம்பர்-1794-ல் ஜே-யுடன், பிரிட்டன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது. அதுவே லண்டன் உடன்படிக்கை என்றும் ஜே ஒப்பந்தம் (Jay Treaty) என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதன்படி,

1. U.S.A.வில் உள்ள தன் துருப்புக்களை பிரிட்டன் திரும்பப் பெறும்.
2. அமெரிக்கா - கனடா இடையேயான எல்லைக் கோடு வரையறுக்கப்படும்.
3. பிரிட்டிஷாருக்கு அமெரிக்கர்கள் தரவேண்டிய கடனை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் தரும்.

4. U.S.A. வும் பிரிட்டனும் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுடன் தடையில்
வாணிபம் செய்யலாம்.

5. தவறுதலாகப் பிடிக்கப்படும் அமெரிக்கக் கப்பல்களுக்கு பிரிட்டிஷ்
அரசு, நஷ்டஈடு தரும்.

6. பிரெஞ்சுப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லும் அமெரிக்கக்
கப்பல்கள், பிரிட்டிஷ் துறைமுகத்திற்கு மட்டும் கொண்டு
செல்லப்படும்; பிரெஞ்சுப் பொருள்கள் பறிமுதல் செய்யப்படும்.

ஜே ஒப்பந்தத்தால் பிரிட்டனிடம் U.S.A. சரணடைந்துவிட்டது என ரிப்பப்ளிகன்கள் கூவினர். எனினும் ஒப்பந்தம் மூலம் முன்னேறுவதற்கான அமைதியும் நேரமும் கிடைக்கும் என வாஷிங்டன் கருதியதால் ஒப்பந்தத்தை அமெரிக்க செனட் ஏற்றது.

அமெரிக்காவும் ஸ்பெயினும்

ஸ்பெயினுடன் இருந்த சிக்கல்களைத் தீர்த்து அதனுடன் நல்லுறவு ஏற்படுத்த வாஷிங்டன் முயன்றார்.

1795-ல் பிரிட்டனின் கூட்டிணைவிலிருந்து விலகிக் கொண்ட ஸ்பெயின் பிரான்சுடன் கூட்டு சேர்ந்தது. இதனால் பிரிட்டனுடன் போரிட நேருமோ என நினைத்த ஸ்பெயின், அமெரிக்காவுடன் நட்புகொள்ள விரும்பியது. இச்சூழ்நிலையில், ஸ்பெயின் (தலைநகர் மாட்ரிட்) சென்ற அமெரிக்க அமைச்சர், **தாமஸ் பிங்க்னி**, ஸ்பெயினுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். அதுவே **பிங்க்னி ஒப்பந்தம்** (Pinckney's Treaty) அல்லது **சான் லொரென்சோ ஒப்பந்தம்** எனப்பட்டது. அதன்படி,

1. மிசிசிபி நதியின் முகத்துவாரம் வரையிலும், கப்பல் போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ளவும், நியூ ஆர்லியன்ஸ் துறைமுகத்தை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் U.S.A. வை ஸ்பெயின் அனுமதித்தது.

2. அமெரிக்காவின் எல்லைப் பகுதியில் இருந்த இந்தியப் பழங்குடியினரை தூண்டிவிடாதிருக்கவும், அமெரிக்காவுடன் எல்லை ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளவும் ஸ்பெயின் ஒப்புக் கொண்டது.

இம்மூன்று நல்லுறவுகள் மூலம், தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள அமெரிக்கா முயன்றது.

மதிப்பீடு

அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராகப் பணியாற்றிய வாஷிங்டன், 1797-ல் ஓய்வு பெற்றார். தன் தியாகத்தின் மூலம், **தேசத்தின் தந்தை** (Father of the Nation) என்று பெயர் பெற்ற அவர், 1799-ல் காலமானார். அவர் செய்த சேவையின் நினைவாக, கொலம்பியா மாநிலத்தில் உள்ள அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் தலைநகருக்கு **வாஷிங்டன், D.C.** என்றும், ஒரு மாநிலமும் **வாஷிங்டன்** என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

2. ஜான் ஆடம்ஸின் பணிகள் பற்றி மதிப்பிடுக.

(அ)

X,Y,Z, விவகாரம் பற்றி எழுதுக.

(அ)

அமெரிக்காவிற்கு ஃபெடரலிஸ்டுகள் ஆற்றிய பணியை விவரி.

பழமை விரும்பி (Conservative) யான ஜான் ஆடம்ஸ் (John Adams) திறமை, நேர்மை, உயர்ந்த நோக்கங்கள் ஆகியன கொண்டிருந்தார். கூட்டாட்சிக் கொள்கையில் தீவிரப் பற்று கொண்டிருந்த அவரிடம் குடியரசு துணைத் தலைவராக குடியரசுக் கட்சியினரான தாமஸ் ஜெஃபர்சன் பணிபுரிந்தார். இதனால் அரசின் செயல்பாடுகளில் ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமல், ஜான் ஆடம்ஸின் ஆட்சி சிறப்பானதாக இல்லாமல் அமைந்தது.

ஆடம்ஸ் குடியரசுத் தலைவராதல்

இரு பதவிக் காலங்கள் குடியரசுத் தலைவராகப் பணிபுரிந்த ஜார்ஜ் வாஷிங்டனை, 1796-ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலிலும் போட்டியிடுமாறு அவரது நண்பர்கள் கூறியதை வாஷிங்டன் ஏற்க மறுத்து விட்டார். அதனால் வாஷிங்டனிடம் குடியரசு துணைத் தலைவராகப் பணிபுரிந்த ஜான் ஆடம்ஸை குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கும், **தாமஸ்**

பிங்க்னியை குடியரசு துணைத் தலைவர் பதவிக்கும், வேட்பாளர்களாக கூட்டாட்சிக் கட்சி நிறுத்தியது.

குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளர்களாக **தாமஸ் ஜெஃபர்சன்**, குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கும், **ஆரன் பர்**, குடியரசு துணைத் தலைவர் பதவிக்கும் போட்டியிட்டனர். தேர்தலில் 71 (மிக அதிக) வாக்குகள் பெற்ற ஜான் ஆடம்ஸ் குடியரசுத் தலைவராகவும் அவருக்கு அடுத்து அதிக (68) வாக்குகள் பெற்ற **தாமஸ் ஜெஃபர்சன்**, குடியரசு துணைத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

[ஜார்ஜ் வாஷிங்டனும் ஜான் ஆடம்ஸும் கூட்டாட்சிக் கட்சியினராக இருந்ததால் இருவரையும் "ஃபெடரலிஸ்ட்கள்" என்றும் அவ்விருவரது ஆட்சிக் காலத்தை (1789–1801) **கூட்டாட்சியாளர் காலம்** (Federalist Era) என்றும் சொல்வர். இவ்விருவரின் சாதனைகளுமே, அமெரிக்காவிற்கு ஃபெடரலிஸ்ட்கள் ஆற்றிய பணிகள் என்பர்]

ஜான் ஆடம்ஸின் பணிகள்

ஜார்ஜ் வாஷிங்டனின் அமைச்சரவையையே, ஜான் ஆடம்ஸும் தொடர்ந்தார். 1794–ல் பதவி விலகிவிட்ட ஹேமில்டனின் ஆலோசனைகளின்படியே ஆடம்ஸ் செயல்பட்டார். இதனால் பல பிரச்சனைகளை அவர் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று.

(i) பிரான்சுடன் பிணக்கு

ஆடம்ஸ் குடியரசுத் தலைவரானதும் உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளைவிட வெளிநாடுகளுடனான (குறிப்பாக பிரான்சுடனான) உறவே முக்கியமாக தீர்க்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது.

வாஷிங்டன் காலத்தில் பிரிட்டனுடன் அமெரிக்கா செய்து கொண்ட ஜே உடன்படிக்கையால், பிரிட்டனின் நட்பு நாடே U.S.A. என பிரான்ஸ் கருதியது. வெகுண்ட பிரெஞ்சுத்தள், அமெரிக்க வணிகக் கப்பல்களைத் தாக்கியதுடன், 300 க்கும் மேற்பட்ட கப்பல்களைப் பிடித்தனர். U.S.A.யின் பிரெஞ்சுத் தூதுவராக அனுப்பப்பட்ட **சார்லஸ் கோட்ஸ்வொர்த் பிங்க்னி**ஐ ஏற்க பிரான்ஸ் மறுத்தது. இச்சுமுகமற்ற சூழ்நிலையில், ஹேமில்டனும் ஆடம்ஸும் பிரான்சுடன் அமைதி காணவே விரும்பினர்.

X,Y,Z, நிகழ்ச்சி : தம் தூதுவரை ஏற்க மறுத்த பிரான்ஸ் மீது போர் தொடுக்க வேண்டுமென அமெரிக்கர் விரும்பினாலும், அமைதி விரும்பியான ஜான் ஆடம்ஸ், போரைத் தவிர்க்க நினைத்தார். அதற்காக, **சார்லஸ் பிங்க்னி, ஜான் மார்ஷல், எல்பிரிட்ஸ் கெர்ரி** ஆகிய **மூவர்** கொண்ட குழுவை சமரசப் பேச்சு வார்த்தைக்காக பிரான்சிற்கு ஆடம்ஸ் அனுப்பினார்.

பிரெஞ்சு அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தச் சென்ற அம்மூவர் குழுவை, பிரான்சின் எந்த உயர் அதிகாரியும் சந்திக்க முன் வரவில்லை. பிரெஞ்சு ஆட்சிக் குழுவின் மூன்று ஏஜண்டுகள் மட்டும் மூவர் குழுவைச் சந்தித்தனர். பெயர் சொல்லிக் கொள்ளாத அந்த ஏஜண்டுகள், பிரெஞ்சு அயலுறவு அமைச்சர் **டேலிராண்ட்** (Charles Maurice de Tallyrand)-க்கு கையூட்டும் பிரான்சுக்கு 12 மில்லியன் டாலர்கள் கடனும் அளிக்க சம்மதித்தால் பேச்சு வார்த்தை நடத்தலாம் என்றனர். இந்நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்த அமெரிக்கக் குழு முன்வரவில்லை.

U.S.A. வின் தன்மானத்தை பிரான்ஸ் களங்கப்படுத்திவிட்டது என்று ஆடம்ஸ் கூறியதை குடியரசுக் கட்சியினர் ஏற்க மறுத்ததால் விவகாரத்தைப் பற்றிய அறிக்கையில், பிரெஞ்சு ஏஜண்டுகளின் பெயர்களை நீக்கி விட்டு, அதற்கு X,Y,Z என்று குறியீடு செய்து, அறிக்கையை காங்கிரசில் ஆடம்ஸ் சமர்ப்பித்தார். அறிக்கை வெளியானதும் (1798) பிரான்ஸ் மீது அமெரிக்கர் கோபம் கொண்டனர். "பாதுகாப்புக்கு மில்லியன், கப்பமாக ஒரு சென்ட் கூட இல்லை" (Millions for defence, but not one cent for tribute) என்பது பிரபலமான கோஷமாயிற்று.

பிரான்சுடன் உடன்படிக்கை : பிரெஞ்சு–அமெரிக்க உறவு சீர்கெட்டதால், 1798 முதல் 1800 வரையிலான காலத்தில் போர் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பிரான்ஸ் மீது போர் தொடுக்க படை திரட்டப்பட்டது. பிரான்சுக்குச் சொந்தமான லூசியானா பகுதியைக் கைப்பற்ற, ஹேமில்டன் தலைமையிலான படை நியமிக்கப்பட்டது. சில தாக்குதல்களும் நடைபெற்றன. அதை **பிரகடனப்படுத்தாப் போர்** (Undeclared War) என்றனர். இச்சூழ்நிலையிலும் சுமுக நிலையை ஏற்படுத்த, அமைச்சர் ஒருவரை பிரான்சுக்கு ஆடம்ஸ் அனுப்பினார்.

பாரிஸ் சென்ற அமெரிக்கக் குழுவை, பிரான்சின் புதிய ஆட்சியாளரான

நெப்போலியன் வரவேற்றார். அதன் விளைவாக, அமெரிக்கா–பிரான்ஸ் இடையே 1800–ல் ஒரு ஒப்பந்தம் (Convention of 1800) ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக, 1778–ல் அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் இடையே செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் (France -American Treaty) ரத்து செய்யப்பட்டது; பிரான்சால் கைப்பற்றப்பட்ட அமெரிக்கக் கப்பல்களுக்கான இழப்பீட்டைக் கேட்பதில்லை என அமெரிக்கா ஒப்புக் கொண்டது. (இவ்வொப்பந்தமே, பின்னர் பிரான்சிடமிருந்து லூசியானாவை அமெரிக்கா வாங்க வழி செய்தது)

இவ்வாறாக. 1800 வாக்கில், பிரான்சுடன் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை ஒருவாறாக, U.S.A. சமாளித்தது.

(ii) உள்நாட்டுக் கொள்கை

அயல்நாட்டுக் கொள்கையில் கடும் சோதனைக்குள்ளான ஜான் ஆடம்ஸ், தன் உள்நாட்டுக் கொள்கையில், மக்களின் உணர்ச்சிகளை மதித்தாது, நேர்மை தவறி நடந்து, சில சட்டங்களை இயற்றி, மக்களின் வெறுப்புக்குள்ளானார்.

அயலவர் சட்டமும் அரசுத் துரோகச் சட்டமும்

1798-ல் அயலவர் சட்டத்தையும் அரசுத் துரோகச் சட்டத்தையும் காங்கிரஸ் இயற்றியது. நாட்டின் அமைதிக்கு ஊறு விளைவிக்கக்கூடிய அயல்நாட்டவர்களை சிறையிலடைக்கவோ, நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றவோ **அயலவர் சட்டம்** (Alien Act) வழிவகுத்தது. ஐரோப்பாவிலிருந்து புதிதாகக் குடியேறியோர் குடியரசுக் கட்சியை ஆதரித்ததால், குடியரசுக் கட்சியினரைக் கட்டுப்படுத்த, அயலவர் சட்டத்தை கூட்டாட்சியினர் கொண்டு வந்தனர் எனப்படுகிறது. அச்சட்டம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

அமெரிக்காவில் குடியுரிமை பெற விரும்பும் அயல்நாட்டவர்கள், அமெரிக்காவில் தங்கியிருக்க வேண்டிய காலத்தை ஐந்திலிருந்து 14 ஆண்டுகளாக **அயலவர் குடியுரிமைச் சட்டம்** (Naturalisation Act) நீடித்தது. ஐரிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சு மக்களின் குடியேற்றத்தைத் தடை செய்வதே இச்சட்டத்தின் நோக்கமாம். இம்மூன்று சட்டங்களையும் **அவமானமான அரக்கன்** என தாமஸ் ஜெஃபர்சன் வர்ணித்தார்.

கென்டக்கி, வர்ஜீனியா தீர்மானங்கள் : தனி மனிதனின் அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்கும் அயலவர் சட்டத்தையும் அரசுத் துரோகச் சட்டத்தையும் மக்கள் வெறுத்தனர். "பல்வேறு மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தால் கூட்டாட்சி நிறுவப்பட்டுள்ளது; அவ்வொப்பந்தம் மற்றும் அரசியலமைப்பை மீறும் வண்ணம் சட்டங்களை அரசு இயற்றினால் அவற்றிற்கு கட்டுப்பட மறுக்கவும், அவற்றை தள்ளுபடி செய்யவும் மாநிலங்களுக்கு உரிமை உண்டு எனக் கூறும் **செல்லுபடியற்றதாக்கும் கோட்பாடு** (Nullification Act) உள்ளடக்கிய தீர்மானங்களை கென்டக்கி, வர்ஜீனியா மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்கள், நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர்–1798–ல் நிறைவேற்றின.

புதிய தலைநகரம்

போடமாக் (Potomac) **நதிக்கரையில்**, ஜார்ஜ் வாஷிங்டனால் தேர்வு செய்யப்பட்ட இடத்தில், புதிய தலைநகரம் கட்டும் பணி, 1791-ல் தொடங்கியது. பிரெஞ்சு பொறியாளர் **Major L'Enfant** ஆல் கட்டப்பட்ட அந்நகரம் "ஜார்ஜ் வாஷிங்டன்" பெயரால் **வாஷிங்டன்** என்று பெயரிடப்பட்டது. 1800–ஆம் ஆண்டு வாக்கில் ஓரளவு பூர்த்தியான அந்நகருக்கு, அதே ஆண்டில் (ஃபிலடெல்ஃபியாவிலிருந்து) தலைநகர் மாற்றப்பட்டது. அதன்மூலம் குடியரசுத் தலைவர் தங்குமிடமான **வெள்ளை மாளிகை** (White House) யில் தங்கிய **முதல் குடியரசுத் தலைவர்** என்ற பெயரை **ஜான் ஆடம்ஸ்** பெற்றார்.

(iii) நள்ளிரவு நீதிபதிகள் நியமனம்

நவம்பர்–1800–ல் நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் தோற்றுவிட்ட ஜான் ஆடம்ஸ், தன் ஆட்சியின் கடைசிக் காலத்தில் (பிப்ரவரி–1801) **நீதித் துறைச் சட்டம்** நிறைவேறச் செய்தார். அதன்மூலம் தலைமை நீதிமன்றத்தில் இருந்த நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை குறைப்பு, கூட்டமைப்பிற்கான நீதிபதிகள் (Federal Judges) அதிகரிப்பு, மேல் முறையீட்டு சுற்று நீதிமன்றம் (Circuit Court of Appeal) அமைப்பு, கூடுதலாக 10 மாநில நீதிபதிகள் நியமனம் ஆகியன செய்யப்பட்டன.

இப்பதவிகளுக்கான நியமன உத்தரவுகளில் (மார்ச்–4,1801 முதல் அடுத்த குடியரசுத் தலைவர் தாமஸ் ஜெஃபர்சனின் பதவிக் காலம் தொடங்குவதால்) தன் பதவிக் காலத்தின் கடைசிநாளான மார்ச்–3, 1801 அன்று நள்ளிரவு

வரையிலும் அமர்ந்து ஜான் ஆடம்ஸ் கையெழுத்திட்டார். அந்நியமனங்களா நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளை நள்ளிரவு நீதிபதிகள் (Midnight Judges) என்றும் குடியரசுக் கட்சியினர் குறிப்பிட்டனர்.

சர் ஜான் மார்ஷல்: தன் பதவிக் காலத்தின் கடைசி நேரத்தில் ஜான் ஆடம்ஸ் செய்த நியமனங்களுள் அவருடைய மாநிலச் செயலராகவு (Secretary of State) வர்ஜீனியாவின் கூட்டாட்சித் தலைவரும் ஆன சர் ஜான் மார்ஷலை (Sir John Marshall) உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக நியமித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஃபிலடெல்ஃபியா மாநாடு (1789) உருவாக்கிய அரசியலமைப்பிற்கு உயிரூட்டியவர் நீதிபதி ஜான் மார்ஷல் ஆவார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் 4-ஆவது தலைமை நீதிபதியான அவர், 1801 முதல் 1835 -ல் இறக்கும் வரை 34 ஆண்டுகள் பதவி வகித்தார்.

சுமார் 1106 கருத்துரைகளில் பங்கு பெற்ற அவர், அவற்றுள் 519 அபிப்ராயங்களை தானே தந்துள்ளார். அவர் தீர்ப்பளித்த வழக்குகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை,

1. **மார்பரி – மேடிசன் வழக்கு:** ஜான் ஆடம்ஸால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளுள் ஒருவரான மார்பரி, மாநிலச் செயலர் மேடிசன் தராத தன் ஊதியத்தைக் கேட்டு, 1803-ல் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தார். அதில் மேடிசன் சார்பாக தீர்ப்பு தரப்பட்டது. அதன்மூலம், அரசியலமைப்பிற்கு விளக்கம் காண்பது தலைமை நீதிமன்றத்தின் பணி, சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்ய தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு எனப்பட்டது.
2. **ஃப்ளெட்சர்–பெக் வழக்கு:** 1810-ல் நடைபெற்ற இவ்வழக்கில் ஜார்ஜியா மாநில சட்டம் ஒன்று, அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.
3. **டார்மௌத் –உட்வார்ட் வழக்கு:** 1819-ல் தொடரப்பட்ட இவ்வழக்கில் டார்மௌத் கல்லூரிக்கு நியூஹாம்ப்ஷயர் மாநில அரசு வழங்கிய பட்டயம் ரத்து செய்யப்பட்டது செல்லாது என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

4. **மெக்குல்லாக்–மேரிலாந்து வழக்கு:** அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வங்கிக் கிளை ஒன்றை பால்டிமோரில் திறப்பதை எதிர்த்து, 1819-ல் மேரிலாந்து மாநிலம் வழக்கு தொடர்ந்தது. வழக்கில் வங்கியின் சார்பாக மெக்குல்லாக் பங்கேற்றார். கூட்டாட்சியின் அதிகாரத்தில் மாநில அரசுகள் தலையிட முடியாது என மார்ஷல் தீர்ப்பளித்தார்
5. **கிப்பன்ஸ் – ஆக்டென் வழக்கு:** நியூயார்க் துறைமுகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் நியூயார்க், நியூஜெர்சி மாநிலங்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டால், 1824-ல் தொடரப்பட்ட இவ்வழக்கில், துறைமுகங்கள் மற்றும் நீர் நிலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் கூட்டாட்சி அரசுக்கே உண்டு என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது
6. **கிரெய்க்–மிசௌரி வழக்கு:** நிதியாளர் கிரெய்க்குக்கெதிராக மிசௌரி மாநிலம் தொடர்ந்த வழக்கில் (1830) மிசௌரி மாநில சட்டமன்றம் இயற்றிய சட்டம் செல்லாது என மார்ஷல் தீர்ப்பளித்தார்

அவர் அளித்த தீர்ப்புகளில், கூட்டாட்சி அரசு இறைத் தன்மை உடையது, தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமே நீதிப் புனராய்வு (Judicial Review) உரிமை உண்டு, தனி நபரின் சொத்து புனிதமானது, ஒப்பந்தங்களின் புனிதத்துவம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நான்கு கருத்துக்கள் இடம் பெற்றன.

மார்ஷலின் தீர்ப்புகள், நீதித் துறையின் சுதந்திரத்தையும், அச்சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பில் தனி மனித சுதந்திரத்தையும் தழைத்தோங்கச் செய்தன.

மதிப்பீடு

ஒரு குடியரசுத் தலைவரின் கீழ் இரு பதவிக் காலங்கள் குடியரசு துணைத் தலைவராக இருந்த முதல் நபர், " ஆலிவ் கிளைப் விண்ணப்பம்" மற்றும் "உரிமைகள் மசோதா"வை எழுத உதவியவர், மசாசூசெட்ஸ் மாநில அரசியலமைப்பை எழுதியவர் என்ற சிறப்புக்கள் பெற்ற ஜான் ஆடம்ஸின் ஆட்சிக் காலம் குழப்பமான காலமாக இருந்தது.

ஆடம்ஸின் சிறப்பற்ற செயல்களால் அவர் சார்ந்திருந்த கூட்ட கட்சியின் மீதே மக்கள் அதிருப்தி கொண்டனர். அதனால், அடுத்த குடி தலைவர் தேர்தலில், குடியரசுக் கட்சி வேட்பாளரான தாமஸ் ஜெஃபர் மக்கள் வெற்றி பெறச் செய்தனர். எனவே ஆடம்ஸ் ஆட்சி முடிவுற் "கூட்டாட்சியினர் காலமும்" முடிவுற்றது.

UNIT-IV

1. தாமஸ் ஜெஃபர்சனின் சாதனைகளை விளக்

(அ)

ஜெஃபர்சோனிய ஜனநாயகத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விவரி.

(அ)

1800-ஆம் ஆண்டு குடியரசுவாதிகள் புரட்சி ப எழுதுக.

குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராக நின்று கூட்டாட்சிக் கட்சி வேட் ஜான் ஆடம்ஸை வீழ்த்திவிட்டு, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மூன்ற குடியரசுத் தலைவர் ஆனார் தாமஸ் ஜெஃபர்சன், "சுதந்திர அறிவி பத்திரம்" மற்றும் "வர்ஜீனியா மத சுதந்திர சாசனம்" ஆகியவற்றின் கர்த்த "வர்ஜீனியா பல்கலைக்கழகத்தின் தந்தை"யுமான தாமஸ் ஜெஃபர்சன், 57 ஆவது வயதில் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ஆனார். 1801 முதல வரை இரு பதவிக் காலங்கள், பதவியிலிருந்த அவர் காலத்திய மு நிகழ்ச்சிகள் அவருடைய தேர்தலில் இருந்தே தொடங்கின.

1800-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்

1800-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில், குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளர்கள் தாமஸ் ஜெஃபர்சனும், ஆரன் பர்-ம் முறையே குடியரசுத் தலைவர், குடி துணைத் தலைவர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டனர். அவர்களை எதிர்

கூட்டாட்சிக் கட்சியின் சார்பாக ஜான் ஆடம்ஸும், சார்லஸ் பிங்க்னியும் போட்டியிட்டனர். (National Gazette என்பது குடியரசுக் கட்சியின் செய்தித்தாள்; United States Gazette என்பது கூட்டாட்சியினரின் செய்தித்தாள் ஆகும்)

பனிரண்டு ஆண்டுகள் நாட்டை ஆட்சி செய்த கூட்டாட்சிக் கட்சியின் செயல்பாடுகள் (ஹேமில்டனின் நிதிக் கொள்கை, சாராயக் கலகம் அடக்கப்பட்ட விதம், ஜே ஒப்பந்தம், அயலவர் சட்டம், அரசுத் துரோகச் சட்டம் ஆகியன) மீது மக்கள் வெறுப்புற்றிருந்தனர். நாடும் ஒரு மாற்றத்தை விரும்பியது.

இப்பின்னணியில் நடைபெற்ற தேர்தலில், ஏற்கனவே இருந்த 13 மாநிலங்களுடன் புதிதாகச் சேர்ந்த கென்டகி, வெர்மாண்ட், தென்னசி ஆகிய மூன்று மாநிலங்களும் சேர்ந்து உருவாக்கிய தேர்தல் குழு (Electoral College) வாக்களித்ததில், தாமஸ் ஜெஃபர்சனும் ஆரன் பர்-ம் தலா 73 வாக்குகளும், ஜான் ஆடம்ஸ் 65 வாக்குகளையும். சார்லஸ் பிங்க்னி 64 வாக்குகளையும் பெற்றனர். அப்போதைய விதிகளின்படி, சம வாக்குகள் பெற்ற வேட்பாளர்களுள் ஒருவரை குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை, பிரதிநிதிகள் சபை (House of Representatives) எனப்பட்ட கீழ்ச்சபைக்கு இருந்தது.

அதன்படி, ஹேமில்டனின் செல்வாக்கால், தாமஸ் ஜெஃபர்சனை குடியரசுத் தலைவராக பிரதிநிதிகள் சபை நியமித்தது. ஆரன் பர் (Aaron Burr) குடியரசு துணைத் தலைவர் ஆனார். (இதுவரை குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் குடியரசு துணைத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க ஒரே வாக்குச் சீட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது; 1804-ல் கொண்டுவரப்பட்ட 12-ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின்படி குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் குடியரசு துணைத் தலைவர் தேர்தலில் தனித் தனி வாக்குச் சீட்டும், வாக்கெடுப்பும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன)

கூட்டாட்சிக் கட்சியினரின் ஆட்சியை முடித்துவைத்த 1800-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல், "குடியரசுவாதிகளின் புரட்சி" (Republican Revolution) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதன் மூலம் வணிகர் கையிலிருந்த ஆட்சி, நிலக்கிழார் கைக்கு மாறியது.

ஜெஃபர்சனின் சாதனைகள்

மாமேதை, அரசியலறிஞர், கட்டடக் கலை வல்லுநர், அறிவியல் அ
தத்துவ மேதை,தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர், மான்டிசில்லோ மு
(Sage of Montecello), சில்லறை நாணய முறை (Decimal System)
கொண்டு வந்தவர் என்ற சிறப்புக்களைப் பெற்ற தாமஸ் ஜெஃபர்ச
சாதனைகள் பல. (அச்சாதனைகளையே ஜெஃபர்சோனிய ஜனநா
(Jeffersonian Democracy) என்கின்றனர்) அவை பற்றி விரிவ
காண்போம்.

அரசியல் மாற்றங்கள்

மார்ச் –4,1801–ல் புதிய தலைநகர் வாஷிங்டனில் குடிய
தலைவராகப் பதவியேற்ற (முதல் குடியரசுத் தலைவர்) தாமஸ் ஜெஃப
பதவிப் பொறுப்பை ஏற்றதுமே, பல அரசியல் மாற்றங்களைச் செய்
வெளியுறவுச் செயலராக ஜேம்ஸ் மேடிசன், கருவூலச் செயலராக ஆல்
காலடின் ஆகியோரை ஜெஃபர்சன் நியமித்தார். அதிகாரிக
அலுவலர்களும் தர்மகர்த்தா (Trustees) க்களாகச் செயல்பட வேண்டு
கேட்டுக் கொண்டார் ஜெஃபர்சன்.

சீர்திருத்தங்கள்

காங்கிரசின் இரு சபைகளிலும் பெரும்பான்மை பெற்றிருந்த குடிய
கட்சியினரின் ஆதரவுடன், குடியானவர்களின் ஆதரவைப் பெற சார
தீர்வையை (Whisky Excise) ஜெஃபர்சன் ரத்து செய்தார். இதனால் ஏற்
வருமான இழப்பை ஈடு செய்ய, இறக்குமதிப் பொருள்கள் மீதான சுங்க வ
உயர்த்தினார். செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலம் 560 மில்லி
டாலர்களுக்குக் குறைவானதாக அரசின் பொதுக் கடன் குறைக்கப்பட்
ஜெஃபர்சனின் பொருளாதாரக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவ
அவரது கருவூலச் செயலர் ஆல்பர்ட் காலடின் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்த

குடியரசுக் கட்சியினரை ஒடுக்குவதற்காக, 1798–ல் ஜான் ஆட
கொண்டு வந்த அயலவர் சட்டம், அரசுத் துரோகச் சட்டம் ஆகியவற்
1801–ல் ஜெஃபர்சன் ரத்து செய்தார். அமெரிக்காவில் குடியேறிய ஒரு
அமெரிக்கக் குடிமகனாவதற்கு 14 ஆண்டுகள் அமெரிக்காவில் வ
வேண்டும் என்ற (அயலவர் குடியுரிமைச் சட்டம்) நிபந்தனையை 5 ஆண்டு

வாழ்ந்தால் போதும் எனக் குறைத்தார். 1801–ஆம் ஆண்டின் நீதித் துறைச்
சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டதன் மூலம் சுற்று நீதிமன்றங்கள் (Circuit Courts)
கலைக்கப்பட்டன. ஜான் ஆடம்ஸால் நியமிக்கப்பட்ட பல நீதிபதிகள் பதவி
நீக்கம் செய்யப்பட்டனர்.

மேற்கு முனை என்ற பகுதியில் இராணுவப் பள்ளி (United States
Military Academy)யை 1802–ல் ஜெஃபர்சன் நிறுவினார். 1804–ல் அமெரிக்க
அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், 12–ஆவது திருத்தம் செய்யப்பட்டது. அதன்
மூலம் அரசியல் கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. குடியரசுத்
தலைவர் மற்றும் குடியரசு துணைத்தலைவர் தேர்தலில் குழப்பம் ஏற்படாதவாறு,
இரு தனித்தனி வாக்குகள் அளிக்கும் முறை கொண்டு வரப்பட்டது.

இச்சீர்திருத்தங்களில் பகட்டோ, ஆரவாரமோ, காழ்ப்புணர்ச்சியோ
இன்றி நேர்மையுடன் நடந்து கொண்டதன் மூலம், ஜெஃபர்சன் மீது மக்கள்
நல்லபிப்ராயம் கொண்டனர். ஜெஃபர்சனைப் பின்பற்றி, வாக்களிப்பதற்கான
சொத்துத் தகுதிகளை பல மாநிலங்கள் நீக்கின; கடன்பட்டோர் மற்றும்
குற்றவாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட மனிதாபிமான சட்டங்களை அவை இயற்றின.

புதிய மாநிலங்கள் சேர்க்கை

(i) ஒஹியோ: அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியில் 17–ஆவது மாநிலமாக, 1803-
ல், ஒஹியோ (Ohio) சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. அம்மாநிலத்தை சீர் செய்யும்
நோக்குடன், மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு நகரப் பகுதியிலும் ஒரு பள்ளிக்கூடம்
நிறுவ நிலப்பகுதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்; அம்மாநிலத்தில் விற்கப்படும் அரசு
நிலங்களின் வருவாயில் ஐந்து சதவீதம் சாலை சீரமைப்பிற்கு செலவிடப்பட
வேண்டும் என்ற உறுதியும் பெறப்பட்டது.

(ii) லூசியானா வாங்கப்படுதல்; லூசியானா (Louisiana) எனப்படும்
நிலப்பகுதியை பிரான்சிடமிருந்து வாங்கியது ஜெஃபர்சனின் சாதனை என்று
கருதப்படுகிறது.

மிசிசிபி நதிப் பிரதேசமும், நியூ ஆர்லியன்ஸ் துறைமுகமும் இணைந்த
வளமான லூசியானா, 1762 வரை ஸ்பெயினிடம் இருந்தது. அப்பகுதியை
ஸ்பெயினிடம் இருந்து, 1800–ல் நெப்போலியன் பெற்றார். அதை
அமெரிக்காவில் பிரெஞ்சுப் பேரரசை நிறுவும் திட்டமென அமெரிக்கர்
கருதினர். அதனால் அமெரிக்க முன்னேற்றம் தடைபடுவதுடன் அமெரிக்க

வணிகர் நலன் பாதிக்கப்படும் எனக் கருதப்பட்டது.

நியூ ஆர்லியன்ஸ் துறைமுகத்தை பிரான்ஸ் கைப்பற் பிரிட்டனுடன் இணைந்து பிரான்சை அமெரிக்கா தாக்கும் என ஜெ எச்சரித்தார். வட அமெரிக்காவில் தன் பேரரசை நிறுவ முயன்று, (Haiti) போரில் தோற்ற நெப்போலியன், அமெரிக்காவுடன் அமைதி விரும்பினார். அதே சமயம், போர் ஏற்பட்டால் அமெரிக்காவில் கூட்டாட்சி வாதிகள் செல்வாக்கு பெறுவரோ என்று ஜெஃபர்சன் அஞ் இவ்வாறு அமெரிக்காவும், பிரான்சும் நட்புகொள்ள விரும்பின..

லூசியானாவை அமெரிக்காவுக்கு விற்று நட்பு பெற நெப்போ விரும்பினார். பிரான்சுடன் அமைதி காண விரும்பிய ஜெஃப நெப்போலியனுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த, அமெரிக்கத் தூதர் **லிவிங்ஸ்டோன்**–ஐ, ஜேம்ஸ் மன்ரோவின் துணையுடன், பாரி அனுப்பினார். பிரெஞ்சு நிதி அமைச்சர், **பார்பே மார்போஸ்**–உடன், ம தொடங்கிய **லூசியானா விற்பனைப் பேச்சு**, 1803–ஏப்ரல், முடிவாயிற்று. அதன்படி, 15 மில்லியன் டாலருக்கு லூசிய அமெரிக்காவுக்கு விற்கப்பட்டது. இவ்வாறு, லூசியானா நிரந்த அமெரிக்கா வசமாயிற்று.

பயன்கள்: a) 2.6 மில்லியன் சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள லூசிய வாங்கப்பட்டதன் மூலம் அமெரிக்காவின் நிலப்பரப்பு இரு மடங்காயி b) அழகும் உபயோகமும் நிறைந்த நியூ ஆர்லியன்ஸ் துறைமுகமும் அமெ வசமாயிற்று. c) ஒரு லாபகரமான நன்கொடை எனப்பட்ட லூசியானா பெரும் ஆறுகள் அமெரிக்காவுக்குக் கிடைத்தன. d) இதனால் உ தானியக் களஞ்சியங்களுள் ஒன்றாக அது உருவெடுத் e) பிரெஞ்சுக்களின் ஆதிக்கம் அமெரிக்காவில் இருந்து அகன் f) அத்துடன் அமெரிக்காவில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் அச்சுறுத்தல் மறை g) டெக்ஸாஸ், ஃப்ளோரிடா ஆகிய நிலப் பகுதிகளைப் பெற லூசியானா வகுத்தது.

லூசியானா வாங்கப்பட்டது, நீதிக்குப் புறம்பான செயல் விமர்சிக்கப்பட்டாலும். ஜெஃபர்சனின் அரசியல் தந்திரத்தையும் திறமை அது எடுத்துரைத்தது.

லூயி & கிளார்க் ஆய்வுப் பயணங்கள்

லூசியானா வாங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, மிசிசிபி நதிக்கு அப்பால் உள்ள மேற்குப் பகுதியைப் பற்றி ஆராய, **மெரிவெதர் லூயி, வில்லியம் கிளார்க்** என்ற இரு இளைஞர்கள் தலைமையில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வாளர்களை ஜெஃபர்சன் அனுப்பினார். 1804–06–ல் செய்யப்பட்ட அவ்வாய்வின் மூலம், புதிய பகுதி பற்றி அமெரிக்கர் நன்கு அறிந்தனர். அதனால் மேற்கு நோக்கி பரவ அமெரிக்கர் முன் வந்தனர்.

பர் சதி

குடியரசு துணைத் தலைவரான **ஆரன் பர்** (Aaron Burr), நியூ யார்க்கையும் நியூ இங்கிலாந்தையும் அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரித்து, **வடக்கு கூட்டிணைவு** (Northern Confederacy) அமைக்க சதி செய்தார். அதற்காக, கூட்டாட்சிக் கட்சியினரின் உதவியுடன், நியூயார்க் மாநில ஆளுநர் தேர்தலில் போட்டியிட்டார். 1804–ல் நடைபெற்ற அத்தேர்தலில் பர்–ம் அவரது கூட்டாளிகளும் நாட்டின் ஒற்றுமையைக் குலைக்க முயல்கின்றனர் என ஹேமில்டன் கடுமையாக விமர்சித்தார். தேர்தலில் பர் தோல்வியுற்றார். இதனால் பர், ஹேமில்டன் இடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது. அதில் ஏற்பட்ட சண்டையில், ஜூலை–11, 1804–ல் ஹேமில்டனை பர் சுட்டுக் கொன்றார்.

தலைமறைவான பர், அயல் நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு லூசியானா–வில் தனக்கொரு அரசை அமைக்க முயன்றார். பின்னர், 1806–ல் **நியூ ஆர்லியன்ஸை** தாக்க முயன்றார். இதை அறிந்த **ஜெஃபர்சன்**, பர்ரையும் அவரது கூட்டாளிகளையும் கைது செய்து அரசுத் துரோகக் குற்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தினார். 1807–08–ல் நடைபெற்ற அவ்வழக்கில் சந்தேகமற்ற சாட்சிகள் இல்லாததால் பர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அத்துடன் பர்ரின் அரசியல் வாழ்வு முடிவுற்றது.

1804–ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்

தன் சிறப்பான செயல்கள் மூலம் மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றிருந்த ஜெஃபர்சன், 1804–ஆம் ஆண்டின் 12–ஆவது சட்டத்திருத்தின்படி நடைபெற்ற 1804–ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் போட்டியிட்டார். அவரும், அவரது இணை

போட்டியாளரான (Running mate) ஜார்ஜ் **கிளிண்டன்**–ம் (குடிய
கட்சியினர்) குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் குடியரசு துணைத் தலை
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

வெளியுறவுக் கொள்கை

உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளை எளிதாகத் தீர்த்த ஜெஃபர் வெளியுறவுக் கொள்கையில் பல இடர்களை சந்தித்தார். இளம் அமெ ஐக்கிய நாட்டிற்கு போரற்ற நிலைமை அவசியமானது என்பதை உணர்ந்த அவர், வெளியுறவில் எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொண்டார்.

(i) **டிரிபோலியுடன் போர் (1803–05)**:- மத்திய தரைக் கடலில் அமெரிக்கக் கப்பல்களிடமிருந்து **அல்ஜீரியா, டியூனிஸ், டிரிபோலி** வட ஆப்பிரிக்க நாடுகள் கப்பம் திரட்டின. ஆனால் **டிரிபோலி** மட்டும் கப்பம் வசூலிக்க முயன்றது. அதன் கடற் கொள்ளையர்கள் அமெரி கப்பலொன்றைத் தாக்கி, அமெரிக்கக் கொடியையும் இழிவு படுத்தினர்.

அதைக் கேள்வியுற்ற ஜெஃபர்சன், அமெரிக்கப் படைகளை அனுப்பி இவ்வாறு 1803–ல் தொடங்கிய டிரிபோலியுடனான போர், 180 முடிவுற்றது.போரின் முடிவில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி, 60,000 டால கொடுத்த 300 அமெரிக்க மாலுமிகளை U.S.A. மீட்டது. இதனால் ம தரைக் கடல் பகுதியில் U.S.A.யின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. இ ஜெஃபர்சனின் புகழையும் உயர்த்திய

(ii) **நெப்போலியப் போர்கள் காலத்தில் நடுநிலை**
பிரிட்டனுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே 1803 –ல் போர் மீண்டும் தொடங்கி பிரான்சைப் பணிய வைக்க, அதன் கப்பல் போக்குவரத்தைத் தடுக்க பிரிட் முயன்றது. நெப்போலியனும் பழி வாங்க எண்ணினார். இவ் ஐரோப்பாவில் போர் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, நடுநிலைமை போர் அவையில் அமெரிக்க வாணிகம் நடைபெறுவது கண்டு பிரிட்டன் பொற கொண்டது. இதைத் தடுக்க. 1807–ல் அமெரிக்கா போன்ற நடுநிலை வகிக்கும் நாடுகளின் கப்பல்கள் பிரிட்டன் வழியாகவே ஐரோப் நாடுகளுடன் வாணிகம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆணையை பிரிட் பிறப்பித்தது.

பிரிட்டனைப் பழி வாங்கும் நோக்குடன் பிரிட்டனின் சோதனைக் தள்ளான கப்பல்களையும், பிரிட்டிஷ் துறைமுகத்தில் தங்கிய கப்பல்களையும் கைப்பற்றும்படி **பெர்லின் ஆணையை** நெப்போலியன் பிறப்பித்தார். இவ்வாறு பிரிட்டனும் பிரான்சும் அமெரிக்க வாணிகத்தை நசுக்கின. 1807–ல் **செஸாபீக்** என்ற அமெரிக்கக் கப்பலை பிரிட்டிஷ் கப்பல் தாக்கி சரணடையச் செய்தது.

வாணிகத் தடைச் சட்டம் · போரை விரும்பாத ஜெஃபர்சன், 1806–ல் இறக்குமதியின்மைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினார். பின்னர் பொருளாதார ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தி, எதிரிகளை இணங்க வைக்க அவர் முயன்றார். அமெரிக்கப் பொருட்களை, போர் புரியும் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யாமல் நிறுத்தினால் இரு நாடுகளும் பணியும் என்று கருதினார். எனவே 1807–ல் **வாணிகத் தடைச் சட்டம்** (Embargo Act) கொண்டு வந்தார். ஆனால் விளைவு விபரீதமாயிருந்தது. பொருள் உற்பத்தி பெருகியது. விலைகள் சரிந்தன. பொருளாதாரம் சீர்குலைந்தது.

எனவே அச்சட்டத்திற்கு பதிலாக **உறவின்மைச் சட்டம்** (Non-Intercourse Act) பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதன்படி பிரிட்டன், பிரான்சு மற்றும் அவற்றைச் சார்ந்த நாடுகளுடன் வாணிபம் செய்ய தடைவிதிக்கப்பட்டது. ஆனால் நடுநிலைமை வகிக்கும் நாட்டின் கப்பலை எந்த நாடு தாக்காமல் உள்ளதோ, அதனுடன் அமெரிக்கா நட்பு கொள்ளும் என அறிவிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவுக்கெதிரான நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி விட்டதாக சட்டபூர்வமாக நெப்போலியன் அறிவித்தார். இதனால் அமெரிக்க – பிரெஞ்சு வாணிகத் தொடர்பு மீண்டும் 1809–ல் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

மதிப்பீடு

தாமஸ் ஜெஃபர்சன், தன் முதல் பதவிக்காலத்தில் உள்நாட்டுக் கொள்கையால், சிறந்த மதிப்பையும், புகழையும் பெற்றார். ஆனால் இரண்டாவது பதவிக் காலத்தில் வெளிநாட்டுறவில் பெரும் சிக்கல்கள் எழுந்தன. இதனால் மக்களின் மதிப்பை ஓரளவு இழந்தாலும், வாஷிங்டன் வகுத்துச் சென்ற கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தவர் என்ற பெயர் பெற்றார். அவரது நடுநிலைமை, நாட்டைக் கட்டிக் காக்கவும், எல்லைகளை வலுப்படுத்தவும் உதவியது.

மூன்றாவது முறையும் பதவியில் நீடிக்க வேண்டும் என்று பல

சட்டமன்றங்கள் விரும்பிய போதும், அதை மறுத்து பெருந்தன்மையுடன் பத
விலகிய அவரது கொள்கைகள் இன்றும் அவர் புகழை பறைசாற்றுகின்றன.

2. 1812-ஆம் ஆண்டுப் போர் ஏன் ஏற்பட்டது? அது இரண்டாவது சுதந்திரப் போர் எனப்படுவது ஏன்?

(அ)

மேடிசன் போரின் காரணங்கள், போக்கு, விளைவுகள் ஆகியவற்றை விவரி.

(அ)

ஜேம்ஸ் மேடிசன் ஆட்சி பற்றி மதிப்பிடுக.

குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராக நின்று, 1808–ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, "இரு பதவிக் காலங்கள்" (1809–17) பதவியிலிருந்தார் ஜேம்ஸ் மேடிசன். தாமஸ் ஜெஃபர்சனைத் தொடர்ந்து U.S.A. வின் நான்காவது குடியரசுத் தலைவர் ஆன மேடிசனின் ஆட்சிக் காலத்தில், அமெரிக்கர்களிடையேயான தேசிய உணர்வு மேலோங்கியது. அந்த கால கட்டத்தில், கனடாவைப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம், போர் வெறியர்கள் நிறைந்த காங்கிரஸ் ஆகியவற்றால் U.S.A.- பிரிட்டன் இடையேயான உறவு மோசமடைந்து, ஒரு போர் ஏற்பட்டது.

பகட்டான இடுக்கண் (Splendid misery) என்று அழைக்கப்பட்ட மேடிசன் காலத்தில் (1812–ல்) நடைபெற்ற அப்போரை **மேடிசன் போர்** (Madison War), **1812 -ஆம் ஆண்டுப் போர்** (War of 1812), **தேவையற்ற போர்** (Unnecessary War) என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

போருக்கான காரணங்கள் (சூழ்நிலைகள்)

"இரண்டாவது அமெரிக்க சுதந்திரப் போர்" என்றும் அழைக்கப்படும் அப்போருக்கான காரணங்கள் பல. அவை,

1) அமெரிக்க நடுநிலைமை: பிரிட்டன், பிரான்ஸ் இடையே நடைபெற்ற ஐரோப்பியப் போர்களில் அமெரிக்கா நடுநிலை வகித்தது. இதனால் அமெரிக்காவின் பல உரிமைகள் அசட்டை செய்யப்பட்டன. இதுவே போருக்கு அடிப்படைக் காரணமாகும்.

நடுநிலை வகிக்கும் நாடுகள், பிரான்சுடன் வாணிகம் செய்வதை பிரிட்டனும், பிரிட்டனுடன் வாணிகம் செய்வதை பிரான்சும் தடை செய்தன. இதனால் அமெரிக்க வாணிகம் தடைப்பட்டது. இரு நாடுகளும் பல அமெரிக்கக் கப்பல்களைப் பறிமுதல் செய்தன. பல அமெரிக்க மாலுமிகளை பிரிட்டன் கடத்திச் சென்றது. இதனால் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து பிரிட்டன் மீது ஏற்பட்ட அமெரிக்கப் பகைமை உணர்வு, அதிகரித்தது.

2) லியோபாட்–செசப்பீக் நிகழ்ச்சி: 1807-ஆம் ஆண்டின் கோடைக்காலத்தில், **நார்ஃபோல்க்கிலிருந்து** கிளம்பி சென்று கொண்டிருந்த அமெரிக்கக் கப்பல் **செசப்பீக்** (Chesapeake) **ஹென்றி முனையில்** நங்கூரமிட்டுக் கொண்டிருந்த போது, பிரிட்டிஷ் கப்பல் **லியோபாட்** (Leopard) அதை இடைமறித்துத் தாக்கியது. செசப்பீக் கப்பலில் இருந்த நான்கு அமெரிக்கரை பிரிட்டன் கடத்திச் சென்றது. இச்செய்கையால் பிரிட்டன் மீதான அமெரிக்க விரோதம் அதிகமாயிற்று.

3) அமெரிக்க பொருளாதாரப் போர்: பிரிட்டனின் வாணிகத் தடையை உடைக்க அமெரிக்கா முயன்றது. அதற்கென, 1807–ல், ஜெஃபர்சன் கொண்டு வந்த "வாணிகத் தடை மசோதா" (Embargo Bill) வை, ஏற்ற காங்கிரஸ், அதை டிசம்பர்–22, 1807–ல் சட்டமாக்கியது. அதன்மூலம், ஐரோப்பாவுடனான அமெரிக்க வாணிகம் நிறுத்தப்படவே, அமெரிக்க வாணிகம் பாதிக்கப்பட்டது.

அந்த பாதிப்பை நீக்க, 1808–ல் இயற்றப்பட்ட **உறவின்மைச் சட்டம்** (Non-Intercourse Act) மூலம், பிரிட்டன், பிரான்ஸ் தவிர பிற நாடுகளுடனான அமெரிக்க வாணிகத் தடை நீக்கப்பட்டது.

மே–1, 1810 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறிய **மேகன் சட்டப்படி**, (Macon's Bill No:2) பிரிட்டனும் பிரான்சும் வாணிகத் தடைகளை அகற்றினால், அமெரிக்காவும் வாணிகத் தடைகளை அகற்றும் எனப்பட்டது. அதை ஏற்ற நெப்போலியன், பெர்லின் மற்றும் மிலான் ஆணைகளை ரத்து செய்வதாக

அறிவித்தார்.

4) பிரிட்டனின் பிடிவாதம்: நெப்போலியனின் செய்கையால் உ... மேடிசன், பிரிட்டனுடன் உறவு இல்லை (Non-Intercourse) என அறி... இதனால் எழுந்த சிக்கலைத் தீர்க்க, பிரிட்டன், U.S.A. இடையே... வார்த்தை ஏற்பட்டது. எனினும் அமெரிக்கக் கடற்படையி... கைப்பற்றுதலை (impressment) யும், தன் "அவை ஆணைகள்" (O... Council) ஐயும் கைவிட பிரிட்டன் மறுத்து விட்டது. இதனால் பிரிட்ட... போர் தொடுக்க U.S.A. விரும்பியது.

5) இந்தியப் பழங்குடியினர்க்கு பிரிட்டன் ஆதரவு: ஓ... நதிக்கும், மிசிசிபி நதிக்கும் இடைப்பட்ட **இந்தியானா** பகுதியில் ... சோக்டாஸ், சிக்சாஸ், செரோக்கீஸ், செமினோல்ஸ் என்ற இ... பழங்குடியினர் வாழ்ந்து வந்தனர். மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் ... நோக்கி அமெரிக்கர் குடியேற வசதியாக இந்தியர்களின் நில... பழங்குடியினர்க்கு கையூட்டு கொடுத்தோ, ஏமாற்றியோ, எவ்வாறே... வேண்டுமென இந்தியானா ஆளுநர் **ஹென்றி ஹேரிசன்** அமெரி... ஆணை பிறப்பித்தார்.

அழகிய தலைவர் எனப்பட்ட **தெகும்சே** (ஷாவ்நீஸ் இன ... தலைவர்) வின் தலைமையில் (**திப்பிகேனோ** வைத் தலைநகராகக் செ... செயல்பட்ட செவ்விந்தியர்கள், **1795** –ல் U.S.A. உடன் செய்து கொள்... **கிரீன்வில் உடன்படிக்கையை** ஏற்க மறுத்து, அமெரிக்கருக்கு ... காட்டினர். இந்தியப் பழங்குடியினரை ஒருங்கிணைத்த தெ... அமெரிக்கருடன் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். அ... நவம்பர்–7, 1811–ல் "ப்ராஃபெக்ட்" நகர் மீது ஹேரிசன் போர் தொ... அதுவே **திப்பிகேனோ போர்** எனப்படுகிறது. இந்தியர்க்கு பிரி... ஆதரவளித்தனர். **மால்டென் கோட்டை** மற்றும் **தேம்ஸ் சண்டை** (1... தோற்ற தெகும்சே போரில் கொல்லப்பட்டார். அத்துடன் செவ்விந்தி... கூட்டிணைவும் எதிர்ப்பும் முடிவுற்றது. எனினும் செவ்விந்தியர்க... பிரிட்டன் உதவியதை அமெரிக்கர் விரும்பவில்லை.

6) கனடா: அமெரிக்காவின் மேற்கு நிலப்புற விவசாயிகள் ... ஏரிகளின் தென்பகுதியில் குடியேற ஆரம்பித்தனர். அதற்கு அடுத்த ப...

கனடா இருந்தது. குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்டிருந்த அப்பகுதி, பிரிட்டிஷ் பேரரசின் பகுதியாகவும் இருந்ததால், அதைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென அமெரிக்கர் விரும்பினர். அதன்மூலம் இந்தியப் பழங்குடியினரையும் அடக்கி விடமுடியும் என அமெரிக்கர் நினைத்தனர்.

7) ஹென்றியின் கடிதங்கள்: பிரிட்டனுடன் அமெரிக்கா போரிடுவதை விரும்பாததுடன் அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து விடவும், நியூயார்க் மற்றும் நியூ இங்கிலாந்தின் வணிகர்களும் செல்வந்தர்களும் விரும்பினர். அவர்களது அப்பிரிவினைப் போக்கை தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ள பிரிட்டன் சதி செய்தது. பிரிட்டனின் சதியை கனடாவிலிருந்த பிரிட்டிஷ் ஒற்றர் **ஜான் ஹென்றியின்** கடிதங்கள் வெளிப்படுத்தின. அதைப் பற்றி அறிந்த அமெரிக்கரின் (குறிப்பாக தெற்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதியினரின்) போர் வெறி அதிகமாயிற்று.

8) காங்கிரசில் போர் வெறியர்கள்: 1810 மற்றும் 1811–ல் காங்கிரஸுக்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்று உறுப்பினர்களானோர் பெரும்பாலானோர், இளைஞர்களாகவும் போர் ஆர்வம் மிக்கவர்களாகவ இருந்தனர். **போர் வெறியர்கள்** அல்லது **போர்ப் பருந்துகள்** (War Hawk என அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களான **ஹென்றி கிளே, ஜான் கால்ஹோன்** ஆகியோரின் பேச்சில் வசப்பட்ட காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் போரை ஆதரித்தனர்.

போர்ப் பிரகடனம்

மக்கள் மற்றும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களின் உணர்வைப் புரிந்து கொண்ட குடியரசுத் தலைவர் மேடிசன், 1812–ஜூன் முதல் நாளன்று காங்கிரசுக்கு **போர்ச் செய்தி** (War Message) யை அனுப்பினார். அப்பரிந்துரையை ஏற்ற காங்கிரஸ் (செனட்டில் 19–ல் 13 உறுப்பினர்களும், பிரதிநிதிகள் சபையில் 79–ல் 49 உறுப்பினர்களுமே போர்த் தீர்மானத்தை ஆதரித்தனர்) ஜூன் –18–ஆம் நாளன்று போர் அறிவிப்பு செய்தது.

(இதற்கிடையில் இங்கிலாந்தில் பதவியேற்ற புதிய அமைச்சரவை, அமெரிக்காவுடன் எவ்வித சச்சரவும் வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்று கூறி, தன் **அவை ஆணைகளை** (Orders in Council) ஜூன் – 16 –ல்

விலக்கிக்கொண்டது. (ஆனால் அச்செய்தி அமெரிக்காவை அடைவதற் முன்பே அமெரிக்கா போர்ப்பிரகடனம் செய்து விட்டது என்பதை நினைவி கொள்க)

போர் நிகழ்ச்சிகள்

எளிதில் தவிர்த்திருக்கக் கூடிய, 1812–ஆம் ஆண்டுப் போர் பிரகடன படுத்தப்பட்டாலும், போருக்கு வேண்டிய நிதியும் (1811-ல் Bank of Unit States-ன் சாசனம் புதுப்பிக்கப்படவில்லை) ராணுவமும் அமெரிக்காவிட இல்லை. எனினும் கனடாவைக் கைப்பற்ற திட்டமிட்டு சாம்ப்ளைன் ஏ நயாகரா நதி, டெய்ராய்ட் ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலிருந்து மும்முனை தாக்குதலை அமெரிக்கா நடத்தியது. ஆனால், இந்தியப் பழங்குடியின தலைவர் தெகும்சே-யின் உதவியுடன் அமெரிக்க தளபதி **வில்லியம் ஹ** ஐத் தோற்கடித்து டெட்ராய்ட் நகரை (ஆகஸ்ட் –1812–ல்) பிரிட்டிஷ் ப கைப்பற்றியது.

குய்ரியர் (Guerriere) என்ற அமெரிக்கக் கப்பல், கான்ஸ்டிடியூஷ என்ற பிரிட்டிஷ் கப்பலை வென்றது. பல பிரிட்டிஷ் வாணிகக் கப்பல்கள அமெரிக்கக் கப்பல்கள் அழித்தன. அதைத் தொடர்ந்து **ஒன்டாரியோ ஏரி** தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்த அமெரிக்கத் துருப்புக்கள், கனடாவி தலைநகரான **யார்க்** (அதற்கு Toronto என்றும் பெயருண்டு)–ஐ ஏப்ரல்-2 1813–ல் கைப்பற்றின.

ஈரி ஏரியை (Lake Erie) அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டில் கொண் வருவதில் (செப்–10,1813) தளபதி **பெர்ரி** (Oliver Hazard Perry) வெ பெற்றார். இதனால் டெட்ராய்ட் வழியாக கனடா மீது படையெடுக்க வ ஏற்பட்டது. அதைக் கொண்டு, பிரிட்டிஷ் படையை **தேம்ஸ் சண்டை** (Batt of River Thames - அக்டோபர்–5, 1813)யில் அமெரிக்கத் தளபதி **ஹென் ஹாரிசன்** வெற்றி பெற்றார். (இச்சண்டையில் இந்தியப் பழங்குடியின தலைவர் தெகும்சே கொல்லப்பட்டார்) மற்றொரு இந்தியப் பழங்குடியினரா கிரீக்ஸ்களை (Creeks), **ஹார்ஸ் ஷு பென்ட்** போரில் (Battle of Horsesh Bend - மார்ச்–27, 1814) அமெரிக்கத் தளபதி **ஆண்ட்ரூ ஜேக்சன்** வென்ற

பிரெஞ்சு மன்னர் நெப்போலியன் சரணடைந்து விடவே, அவருடனான போரிலிருந்து விடுபட்ட பிரிட்டன், செசப்பீக் வளைகுடா, ச்சாம்ப்ளெய்ன் ஏரி, மிசிசிபி முகத்துவாரம் என மூன்று வழியாக அமெரிக்கா மீது தாக்குதல் நடத்தியது. செசப்பீக் வளைகுடா வழியே முன்னேறிய பிரிட்டிஷ் துருப்புகள், அமெரிக்காவின் கொலம்பியா மாநிலத்திற்குள் நுழைந்து, அமெரிக்கத் தலைநகரான **வாஷிங்டன்**–ஐ, ஆகஸ்ட் 24, 1814–ல் தீயிட்டது. அத்தீயில் **குடியரசுத் தலைவரின் மாளிகை** உட்பட பல கட்டிடங்கள் எரிந்தன. புகை படிந்த சுவர்கள் வெள்ளை வண்ணம் பூசப்பட்டதால், குடியரசுத் தலைவர் மாளிகை **வெள்ளை மாளிகை** (White House) எனப்பட்டது; U.S.A.வின் தலைநகரம் தாற்காலிகமாக **வர்ஜீனியா**விற்கு மாற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து முன்னேறிய பிரிட்டிஷ் படையால் **பால்டிமோர்**–ஐக் கைப்பற்ற முடியவில்லை.

ச்சாம்ப்ளெய்ன் ஏரிப்பகுதியில் நடைபெற்ற ப்ளாட்ஸ்பர்க் போரில் (செப்–11, 1814) வெற்றி பெற முடியாத பிரிட்டிஷ் படை கனடாவிற்கு பின் வாங்கியது. (போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே, போர் நிறுத்தப் பேச்சு வார்த்தைகள், ஆகஸ்ட்–1814–ல் **கென்ட்**–ல் துவங்கின) தொடர்ந்த போர் நடவடிக்கைகளில். பிரிட்டிஷ் தளபதி **எட்வர்ட் பேகன்ஹேம்**–ஐ (ஜனவரி – 8,1815) அமெரிக்கத் தளபதி ஆண்ட்ரூ ஜேக்சன் தோற்கடித்தார்.

ஹார்ட்ஃபோர்ட் மாநாடு: நியூ ஆர்லியன்ஸ் வழியாக, பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள் படையெடுப்பைத் தொடங்கிய நேரத்தில், **கனடிகட்**– ல் உள்ள **ஹார்ட்ஃபோர்ட்**–ல் (டிசம்பர்–15, 1814–ல்) கூடிய நியூ இங்கிலாந்து (கனடிகட், மசாசூசெட்ஸ், பிளைமவுத், நியூஹேவன்) மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்வதற்கான சாத்தியங்களைப் பரிசீலித்தனர். மாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே, போர் முடிந்து விடவே, அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்வது கைவிடப்பட்டது. எனினும் காங்கிரசின் அதிகாரத்தைக் குறைக்க அரசியலமைப்பில் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன் ஹார்ட்ஃபோர்ட் மாநாடு முடிவுற்றது.

போர் முடிவு (கென்ட் உடன்படிக்கை–டிசம்பர் – 24,1814)

ஆகஸ்ட் 8,1814–ல் பெல்ஜியம்–ல் உள்ள **கென்ட்** (Ghent) நகரில், அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் (ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ், ஹென்றி கிளே, ஆல்பர்ட்

கால்லடின்)– பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதிகள் இடையே பேச்சு வார்த்தை தொடங்கி, சுமார் ஐந்து மாதங்கள் நடைபெற்ற அப்பேச்சுவார்த்தை, கிறிஸ்து பண்டிகைக்கு முதல் நாளன்று, டிசம்பர்–24.1814–ல், முடிவாகி, "கெ உடன்படிக்கை" கையெழுத்தாயிற்று. அதன்படி,

1. 1812-ஆம் ஆண்டுப் போர் முடிவுற்றது.
2. போருக்கு முந்தைய நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளவும், இ நாடுகளுக்கிடையேயான சிக்கலை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட, நா கூட்டுக் குழுக்களை (Joint Commissions) அமைக்கவும் இரு நாடுக சம்மதித்தன.

கெண்ட் உடன்படிக்கையைத் தொடர்ந்து, 1815–ல் ஏற்பட்ட வா உடன்பாட்டின்படி, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து இடையேயான வாணி தொடர்பு மீண்டும் நிறுவப்படல், பெரிய ஏரி பகுதிகளில் ஆயுதக் குறைப்புக் Rush -Bagot உடன்பாடு (1817); 1818-ஆம் ஆண்டின் மீன் பிடி மாநாட் (Fisheries Convention) மூலம் பிரிட்டிஷ் வட அமெரிக்கப் பகுதிகளில் மீ பிடிக்க அமெரிக்கர்க்கு அனுமதி ஆகியன செய்யப்பட்டன.

போரின் விளைவுகள்

இரு தரப்பினருக்கும் வெற்றி – தோல்வி இன்றி மூன்று ஆண்டு நடைபெற்ற 1812–ஆம் ஆண்டுப் போரால், அமெரிக்கா விரும்பிய கனடாவைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. எனவே, H.B. பார்க்ஸ் போன்றோ போரால் குறிப்பிடத்தக்க விளைவுகள் இல்லை என்றனர். எனினும் ப விளைவுகள் ஏற்பட்டன என்பதே உண்மை. அவை,

1) ஐரோப்பிய நிகழ்ச்சிகளுக்காக, 1812--ஆம் ஆண்டுப் போரில் அமெரிக் ஈடுபட்டது. இவ்வநாவசிய ஈடுபாடு அமெரிக்கர்க்கு நல்ல பாடத்தை தந்தது. இதனால், அடுத்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு ஐரோப்பி **நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து விலகி நின்று** தன் முன்னேற்றத்தி **அமெரிக்கா கவனம் செலுத்தியது,**
2) பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே தொடர்ந்த பூசல் குறைந்து அமைதி நிலவியது.

3) போரில் பிரிட்டனை ஆதரித்த கூட்டாட்சிக் கட்சியினர் போரின் முடிவில் மக்களின் வெறுப்பைப் பெற்றனர். எனவே **கூட்டாட்சிக் கட்சி மக்களிடம் செல்வாக்கிழந்தது.**
4) **இந்தியப் பழங்குடியினர் அமெரிக்கர்க்கு அடிபணிந்து** பல உடன் படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டு, பரந்த நிலப்பரப்புகளை விட்டுச் சென்றனர்.
5) இந்தியர்களின் ஆதிக்கம் அறவே அகன்றதால் அச்சமின்றி மேற்குப் பகுதியில் குடியேற அமெரிக்கர் முனைந்தனர். இதுவே மேற்கு **நோக்கிய விரிவுக்கு அடிகோலியது.**
6) பிரிட்டனுடனான வாணிகத் தொடர்பு நிறுத்தப்பட்டதால் உள்நாட்டில் பொருள் உற்பத்தி அதிகரித்தது. பல புதிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் தோன்றின. இதனால் அமெரிக்காவில் **தொழிற் புரட்சி உருவாயிற்று.**
7) இப்போரினால் **அரசுக்கும் போர்ச் செலவு அதிகமாயிற்று.** தேசிய கடன் தொகை அதிகரித்தது. பண நிலைமை குழப்பமாக இருந்தது.
8) பிரிட்டனுடனான போரால், **ஐரோப்பாவில் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கு உயர்ந்தது.**
9) போரால் அமெரிக்கரிடையே **நாட்டுப்பற்று, தன்னம்பிக்கை,** சமய **சார்புடைமை** ஆகியன **அதிகரித்தன.**

1812 ஆம் ஆண்டுப் போர், இரண்டாவது விடுதலைப் போரா?

அமெரிக்க விடுதலைப் போரான 1776–ஆம் ஆண்டுப் போருக்கும், 1812 –ஆம் ஆண்டுப் போருக்குமிடையே சில ஒற்றுமைகள் உள்ளன. உதாரணமாக,

★ இரு போர்களுமே அமெரிக்கா, பிரிட்டன் இடையே ஏற்பட்டன.

★ இரு போர்களையும் U.S.A. வே தொடங்கியது.

★ இரு போர்களிலுமே தங்களின் சுதந்திரத்திற்காகவே போரிடுவதாக அமெரிக்கர் நினைத்தனர்.

★ இரண்டு போர்களின் போதும், பிரான்ஸ் – பிரிட்டன் இடையே நி போர்ச் சூழ்நிலையை அமெரிக்கா தனக்கு சாதகமாக்கிக் கொண்

★ இரு போர்கள் பற்றியும் அமெரிக்க மாநிலங்களில் ஒருமித்த கரு இல்லை.

★ இரு போர்களிலும் பிரிட்டனுக்கு விசுவாசமானோர், அமெரிக்கா இருந்தனர்.

★ இரண்டு போர்களிலும் பிரிட்டன் மற்றும் U.S.A. விற்கு வெற்றிக தோல்விகளும் ஏற்பட்டன.

★ இரு போர்களிலும் போரிட்ட அமெரிக்கத் தளபதிகள், பின்னர் குடிய தலைவர்களாயினர்.

★ இரு போர்களும் அயல்நாட்டு நகரம் ஒன்றில் செய்யப் உடன்படிக்கைகள் மூலம் முடிவுற்றன.

இவ்வொற்றுமைகள் இருப்பினும் இரு போர்களுக்கிடையே வேற்றுமைகளும் உள்ளன. உதாரணமாக,

1) முதல் போர் அமெரிக்கா விடுதலை பெற நடைபெற்றது. அச்சுதந்திர நிலைநாட்டிக் கொள்ள இரண்டாவது போரில் U.S.A. ஈடுபட்டது.

2) முதல் போரில் U.S.A. விற்கு பிரான்ஸ் உதவியது. ஆனால் இரண்டா போரில் எவர் உதவியையும் அமெரிக்கா பெறவில்லை.

3) முதல் போரில், தன் பகுதிகளை இழந்து விடாமலிருக்க பிரிட் போரிட்டது, ஆனால் இரண்டாவது போரில் அமெரிக்கா வலுச்சண்டையால் பிரிட்டன் போரில் ஈடுபட்டது.

4) முதல் போரில் பிரிட்டன் முழுவதுமாக தோற்றது. ஆனால் இரண்டா போர், எத்தரப்புக்கும் வெற்றி தோல்வி இன்றி முடிவுற்றது.

5) முதல் போரைப் போலன்றி இரண்டாவது போரால் பெரும் மாற்றங்க விளைவுகளோ ஏற்படவில்லை.

எனவே 1812–ஆம் ஆண்டுப் போரை அமெரிக்காவின் "இரண்டா சுதந்திரப் போர்" என்பது சரியல்ல என்கின்றனர்.

UNIT -V

1. நல்லுறவுக் காலம் என்றால் என்ன? ஜேம்ஸ் மன்ரோவின் காலத்தை நல்லுறவுக் காலம் என்பது ஏன்?

(அ)

மன்ரோ கோட்பாட்டையும் அதன் முக்கியத் துவத்தையும் எழுதுக.

அமெரிக்க ஒருமைப்பாட்டின் சின்னங்களாகத் திகழ்ந்த அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனம், அரசியலமைப்புச் சட்டம், தேசியக் கொடி ஆகியவற்றுடன் **மன்ரோ கோட்பாட்டையும்** இணைத்த குடியரசுத் தலைவர் ஜேம்ஸ் மன்ரோ, அமெரிக்க வரலாற்றில் நீங்கா இடம் பெற்றார்.

ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் முதல் ஜேம்ஸ் மன்ரோ வரை (ஜான் ஆடம்ஸ், 1797-1801 நீங்கலாக) குடியரசுத் தலைவர்களாக இருந்தோர் அனைவரும் **வர்ஜீனியாவைச்** சேர்ந்தவர்களாக இருந்ததை **வர்ஜீனியா வம்சம்** (Virginia dynasty) என்று குறிப்பிட்டனர். அவ்வம்சத்தின் கடைசி குடியரசுத் தலைவரும், ஜேம்ஸ் மேடிசனுக்குப் பிறகு U.S.A. வின் 5– ஆவது குடியரசுத் தலைவரும் ஆன **ஜேம்ஸ் மன்ரோ** (James Monroe) 1817 முதல் 1825 வரை இரு பதவிக்கா லங்கள் பதவி வகித்தார்.

நல்லுறவுக் காலம்

1816 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராக நின்று, வெற்றி பெற்ற ஜேம்ஸ் மன்ரோ, நாடு முழுதும் நல்லெண்ண சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். அதைத் தொடர்ந்து குடியரசுக் கட்சியினர்க்கும், கூட்டாட்சி வாதிகளுக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாடு மறைய ஆரம்பித்தது. அச்சூழ்நிலையில், பாஸ்டன்–ல் இருந்து வெளிவந்த "The Columbian Centinel" என்ற கூட்டாட்சிப் பத்திரிகை, மன்ரோவின் ஆட்சிக் காலத்தை **நல்லுறவுக் காலம்** (Era of Good Feelings) என்று விமர்சித்தது. விரைவில் பிரபலமான அவ்வார்த்தை, மன்ரோவின் பெயருடன் ஒன்றிணைந்தது.

மன்ரோவின் ஆட்சிக்காலம்

மன்ரோவின் ஆட்சியில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளை உள்நா
முன்னேற்றம், ஃப்ளோரிடா பிரச்சனைத் தீர்வு, மிசௌரி சமரசம், மன்
கோட்பாடு என்ற தலைப்புகளில் பிரித்து அறியலாம்.

(i) உள்நாட்டு முன்னேற்றம்

நாட்டின் பல்வேறு பகுதியினருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்
வகையில் தன் அமைச்சரவையை மன்ரோ அமைத்தார். நியூ இங்கிலாந்
சேர்ந்த ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ்–ஐ மாநிலக் காரியதரிசியாகவும், மே
பருந்துகளில் ஒருவரான ஜான் கால்ஹோன்–ஐ போர்து
காரியதரிசியாகவும் நியமித்தார்.

அமெரிக்க முறை: ஐரோப்பாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருட்
மீது காப்பு வரி விதிப்பதன் மூலம் வட மாநிலங்களின் தொழில் வளம் பெருகு
தொழில் பெருகி மக்கள் தொகை அதிகரித்து, தெற்கு மேற்கு, மாநில விவ
விளைபொருட்கள் தேவை அதிகரிக்கும். இப்பரஸ்பர பொருள் பரிமாற்றத்த
அமெரிக்கா முன்னேறும்' என்று போர்ப் பருந்துகளில் ஒருவரான ஜ
கிளே வலியுறுத்தினார். அதுவே அமெரிக்க முறை (American Syste
எனப்பட்டது. அதை ஏற்று 1816–ல் காப்பு வரிச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

இரண்டாவது அமெரிக்க வங்கி: 1791-ல் அலெக்சாண்
ஹாமில்டனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட Bank of United States, ஜேம்ஸ் மேடி
காலத்தில் 1811–ல் அதன் பட்டயம் புதுப்பிக்கப்படாமல் முடிவுற்ற
நிலையில் பல புதிய வங்கிகள் (Wild Cat Banks) தோன்றின. ஆன
அவைகளுக்கிடையே ஒழுங்கோ, ஒருங்கிணைப்போ இல்லாதத
அமெரிக்க நிலையில் பெருங்குழப்பம் ஏற்பட்டது. அதனை நீக்க, 181
இரண்டாவது Bank of United States-ஐ மன்ரோ ஏற்படுத்தினார். மூன்று
மூலதனத்துடன் தொடங்கப்பட்ட அவ்வங்கியும் முன் வங்கியை
போன்று 20 ஆண்டுகளுக்கே செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டது.

கம்பர்லாந்து நெடுஞ்சாலை: 1808-ல் மேரிலாந்தில் உள்
கம்பர்லாந்தில் தொடங்கப்பட்ட தேசிய நெடுஞ்சாலையை, 1818-க்குள் மே
வர்ஜீனியா பகுதி வரை மன்ரோ அமைத்தார். அப்பாதையே பின்பு, ஒஹியோ, இந்தியான
இல்லினாய் பகுதி வரை விரிவடைந்தது.

ii) ஃப்ளோரிடா பிரச்சனை

ஸ்பெயின் வசம் இருந்த ஃப்ளோரிடா, கிழக்கு, மேற்கு என இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. லூசியானாவின் ஒரு பகுதியே ஃப்ளோரிடா (Florida) என அமெரிக்கா வாதிட்டது. கொலைகாரர்களும், ஜார்ஜியா தோட்டங்களிலிருந்து தப்பியோடிய அடிமைகளும், முன்னாள் பிரிட்டிஷ் வீரர்களும் ஃப்ளோரிடாவில் தஞ்சம் புகுந்ததால், அமெரிக்காவின் எல்லைப்புற ஊர்கள் பாதிக்கப்பட்டன. எனவே அதை விலைக்கு வாங்க, தாமஸ் ஜெஃபர்சன் முயன்றார். ஆனால் ஸ்பெயின் விற்க மறுத்து விட்டது. எனவே அமெரிக்கரை ஃப்ளோரிடாவில் குடியேற ஜெஃபர்சன் ஊக்குவித்தார். குடியேறிய அமெரிக்கர்கள், 1810–ல் உரிமை பெற கிளர்ச்சி செய்து, மேற்கு ஃப்ளோரிடாவை தம் உரிமை பெற்ற நாடாக அறிவித்தனர்.

எல்லைப்புற அமெரிக்கருக்கு இந்தியப் பழங்குடியினரும், நீக்ரோக்களும் தொல்லை தந்ததால், மன்ரோவின் ஆதரவுடன் அமெரிக்க தளபதி ஆண்ட்ரு ஜாக்ஸன், கிழக்கு ஃப்ளோரிடா மீது 1815-ல் படையெடுத்து, புனித மார்க், பென்சகோலா நகரங்களைத் தரைமட்டமாக்கினார். கிழக்கு ஃப்ளோரிடாவை, வன்முறையால் அமெரிக்கா கைப்பற்றக்கூடும் என்றஞ்சிய ஸ்பெயின், ஃப்ளோரிடாவை விற்றுவிட விரும்பியது. அதன் பலனாக 1819-ல் அமெரிக்க அரசுச் செயலர் ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ், ஸ்பானிய அமைச்சர் டான் லூயிஸ் டி ஓனிஸ் இடையே பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று, ஆடம்ஸ்–ஓனிஸ் உடன்படிக்கை கையெழுத்தாயிற்று. (எனினும் அது 1821 முதல் தான் செயல்படத் தொடங்கியது) அதன்படி கிழக்கு ஃப்ளோரிடாவும், 1810 மற்றும் 1812–ல் அமெரிக்கா கைப்பற்றிய பகுதிகளும் அமெரிக்காவுக்கு கிடைத்தன. இதனால் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் எல்லை, பசிபிக் கடலோரம் வரை நீண்டது.

(iii) மிசௌரி சமரசம் (1820–21)

மன்ரோ காலத்தில் ஏற்பட்ட மற்றொரு முக்கிய நிகழ்ச்சி மிசௌரி சமரசமாகும். அடிமைத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இப்பிரச்சனையே, பின்னர் வட, தென் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடையே உள்நாட்டுப் போர் ஏற்படவும் காரணமாயிற்று.

1818-ஆம் ஆண்டில் மிசௌரி, ஒரு மாநிலமாக அமெரிக்க ஐக்கிய

நாடுகளுடன் இணைவதற்கு மனு செய்தது. மிசௌரியில் அடிமை மு வேரூன்றி இருந்தது. எனவே **ஜேம்ஸ் தால் மாட்ஜ்** என்பவர் மிசௌரி அடிமை வாணிகம் ஒழிக்கப்பட்ட பின்னரே அது கூட்டமைப்பில் சேர்த் கொள்ளப்பட வேண்டும் என காங்கிரஸில் முழங்கினார்.

வடக்கில் உரிமையுடைய மாநிலங்கள் பதினொன்றும், தெற்கில் அடி முறை கொண்டிருந்த மாநிலங்கள் பதினொன்றும் இருந்தன. அடிமை மு உடைய மிசௌரி, கூட்டமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டால் சமநி பாதிக்கக்கூடும் என வட மாநிலங்கள் அஞ்சின.

இச்சூழ்நிலையில், 1820 ஆம் ஆண்டில் **மெயின்** (Maine) ப மசாசூசெட்ஸிலிருந்து பிரிந்து தனி மாநிலமாக கூட்டாட்சியில் சேர விரு தெரிவித்தது. இதை அடிமை மாநிலமாக சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் தென் மாநிலங்கள் விரும்பின. இறுதியில் இரு பிரிவினரை திருப்திப்படுத்தும் வகையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. இத **மிசௌரி சமரசம்** (Missouri Compromise) என்று பெயர். இச்ச திட்டத்தின்படி **அட்சரேகையின் 36° 30' வட இணைக்கோட்டி** வடக்கே உள்ள மாநிலங்களில் **அடிமை முறை கிடையாது** என ஒ கொள்ளப்பட்டது. எனவே **மெயின் பகுதி சுதந்திர மாநிலமாக** **மிசௌரி அடிமை மாநிலமாகவும்**, 1821–ல் கூட்டாட்சியில் சேர்த் கொள்ளப்பட்டன.

இதனால் அடிமை மாநிலங்களும், சுதந்திர மாநிலங்களும் சமநி அடைந்தன. எனவே கூட்டமைப்பின் ஒற்றுமை உறுதிப்பட்டது என எனினும் அடிமைப் பிரச்சனை முற்றிலும் தீர்க்கப்படாமல் அடு தலைமுறைக்கு தள்ளிப் போடப்பட்டது என்பதே உண்மை.

(iv) மன்ரோ கோட்பாடு

அமெரிக்காவின் வெளிநாட்டுறவில், **மன்ரோ கோட்பாடு** மிக சிறப்பானதும், போற்றக் கூடியதுமான ஒரு பத்திரம் என்று கருதப்படுகிற இக்கோட்பாடு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வெளிநாட்டுறவை நிர்ணயி அது உலக வல்லரசாக உருவாக வழி செய்தது.

மனரோ கோட்பாடு உருவாகக் காரணமான சூழ்நிலைகள்

அ) ரஷ்ய மிரட்டல்: தாமஸ் மன்ரோ தன் கோட்பாட்டை வகுக்கக் காரணம், ரஷ்ய மிரட்டலேயாகும். வட அமெரிக்காவின் வடமேற்குக் கோடியிலிருந்த ரஷ்யக் குடியேற்றமான **அலாஸ்காவின்** ரஷ்ய ஆளுநர் **அலெக்சாண்டர் பரனோவ்,** அமெரிக்கருடன் வலியச் சண்டை செய்ய முனைந்தார். ரஷ்யாவின் நிலப்பரப்பைப் பெருக்கும் நோக்குடன் சான்பிரான்ஸிஸ்கோவிற்கு வடக்கே **போர்ட்ரைஸ்–ல்** ஒரு கோட்டை கட்டினார். அதே சமயம், ரஷ்ய மன்னர் ஒரு பேராணையின் மூலம் ரஷ்ய எல்லைக் கோட்டை **55°** யிலிருந்து **51°** ஆக்கி அதற்குட்பட்ட நிலங்கள் ரஷ்யாவுக்கு சொந்தமென அறிவித்தார். இவ்வாறு வடபகுதியில் ரஷ்யா தன் நிலப்பகுதியைப் பெருக்க முனைவதைத் தடுக்க, அமெரிக்கா உறுதி பூண்டது.

ஆ) ஐரோப்பியக் கூட்டணி: ஐரோப்பிய நாடுகளான ரஷ்யா, பிரஷ்யா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஆஸ்திரியா ஆகியவை ஒன்று கூடி கூட்டணியை உருவாக்கின. இதன் மூலம் அவை, முடியாட்சிக்கு எதிரான புரட்சி இயக்கங்களை ஒடுக்க முனைந்தன. இவ்வாறு தென் அமெரிக்காவில் முடியாட்சியை நிறுவ **ஐரோப்பியக் கூட்டணி** (Concert of Europe) முயல்வதைக் கண்டு அமெரிக்கா அஞ்சியது. இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென மன்ரோ நினைத்தார்.

இ) பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க உடன்பாடு முறிவு: பிரிட்டிஷ் வெளியுறவு அமைச்சர் **கானிங்கும்**, தென் அமெரிக்கப் பகுதியில் ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை விரும்பவில்லை. இதைத் தவிர்க்க பிரிட்டனும், அமெரிக்காவும் இணைந்து ஓர் கூட்டறிக்கை விட தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் கூட்டறிக்கை விடும் சமயத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன.

மன்ரோ கோட்பாடு பிரகடனம்

இச்சூழ்நிலையில் அமெரிக்க வெள்ளியுறவுச் செயலரான **ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ்,** அமெரிக்கா தனித்து நின்று தன் கொள்கைப்படி நடக்க வேண்டுமென்றார். இக்கருத்தை ஏற்ற **மன்ரோ, 1823-டிசம்பர்**–ல், காங்கிரசில் நிகழ்த்திய ஆண்டுச் செய்தியறிக்கையில், "அமெரிக்கக் கண்டத்தின் அரசியலில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தலையிடக் கூடாது. மீறினால் அதைத் தனக்கேற்பட்ட பிரச்சனையாகக் கருதி அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் செயலாற்றும்" என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். அதுவே **மன்ரோ கோட்பாடு** என்றழைக்கப்படுகிறது.

கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள்

மன்ரோ கோட்பாட்டின்படி,

1. ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் இனி அமெரிக்கக் கண்டங்கள் குடியேற்ற நாடுகளை நிறுவக்கூடாது.
2. இதுவரை இருந்து வரும் ஐரோப்பியக் குடியேற்ற நாடுகள் அமெரிக்கா ஒரு போதும் தலையிடாது.
3. அமெரிக்க கண்டத்திலுள்ள நாடுகள் மீது ஐரோப்பிய வல்லரசுக தங்கள் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தக் கூடாது.
4. இதை மீறி தென் அமெரிக்க நாடுகளின் ஆட்சியில் ஐரோப் வல்லரசுகள் தலையிட்டு துன்பம் விளைவித்தால், அதை தனக்கேற்பட்ட பிரச்சனையாக எண்ணி அமெரிக்க ஐக் நாடுகள் செயலாற்றும்.

இச்சித்தாந்தம், "அமெரிக்கா கண்டம் அமெரிக்கர்க்கே சொந்தமான என்பதை பறைசாற்றியது.

கோட்பாடு – சில கருத்துக்கள்

மன்ரோ கோட்பாடு தேவையற்றது என சிலர் கூறினர். ஏனென் அச்சமயம் பேராபத்து ஏதும் அமெரிக்காவைச் சூழ்ந்திருக்கவில்லை. ரஷ் அபாயமும், ஐரோப்பிய பயமுறுத்தல்களும் அவ்வளவு தீவிரமாயில்லை. மே ஐரோப்பிய நாடுகள், தென் அமெரிக்காவின் மீது ஆதிக்கம் செய்ய முற்பட்ட அதைத் தடுக்கும் வலிமையும் அமெரிக்காவுக்குக் கிடையாது.

மன்ரோ கோட்பாட்டையோ, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் த பாதுகாப்பாளராகச் செயல்படுவதையோ, தென் அமெரிக்க நாடு விரும்பவில்லை. ரஷ்யா, பிரிட்டன் உட்பட பல ஐரோப்பிய நாடுகளும் மன் கோட்பாட்டை வெறுப்புடன் நோக்கின. ஆஸ்திரிய அதிபர் மெட்டர்னி **"மன்ரோவின் அறிக்கை அநாகரிகமானது"** எனக் கருத்து தெரிவித்த

மன்ரோ கோட்பாடு – ஒரு மதிப்பீடு

ஐரோப்பிய நாடுகளோ, தென் அமெரிக்க நாடுகளோ மன் கோட்பாட்டிற்கு பெரும் வரவேற்பு அளிக்காவிடினும், உள்நாட்

இக்கொள்கைக்கு பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. தேசிய உணர்வு மேலோங்கியிருந்த அக்காலத்தில், மன்ரோ கோட்பாடு இளம் குடியரசின் **வலிமையின் சின்னம்** எனக் கருதப்பட்டது.

ஜார்ஜ் வாஷிங்டனால் உருவாக்கப்பட்ட **தனித்திருத்தல்** (isolation) **கொள்கைக்கு** முழு வடிவம் கொடுப்பதாக மன்ரோ கோட்பாடு அமைந்தது. அனைத்து அமெரிக்க தேசிய உணர்விற்கும் இணையற்ற போரசுக் கொள்கைக்கும் முன்னோடியாகவும் இக்கொள்கை அமைந்தது.

ஐரோப்பிய நாடுகள் இக்கொள்கையை வெறுத்தாலும் இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை எதிர்க்க இயலவில்லை. இதனாலேயே இக்கொள்கை காலத்தை வென்று நிற்கிறது.

1823 முதல் இன்று வரை எந்த ஐரோப்பிய அல்லது ஆசிய நாடும் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் சிறு நிலப்பகுதியையும் பெறவில்லை என்பதே மன்ரோ கோட்பாட்டின் வெற்றி எனலாம்.

ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ் (1825–29)

1820-ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் ஒரே ஒரு வாக்கு பெற்று (ஜேம்ஸ் மன்ரோவிடம்) தோல்வி கண்ட **ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ்,** குடியரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஐந்து வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்ட 1824–ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் போட்டியிட்டு பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெறத் தவறினார். அவருடன் சேர்ந்து போட்டியிட்ட எவருக்குமே அதிக வாக்கு இல்லாததால், தேர்தல் முடிவை நிர்ணயித்த பிரதிநிதிகள் சபை, ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸை குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது.

ஒரே ஒரு பதவிக்காலம் மட்டுமே (1825–29) பதவி வகித்த ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ், இரண்டாவது குடியரசுத் தலைவரான **ஜான் ஆடம்ஸின்** மகனும் ஆவார். அவரது ஆட்சியின் போது, **தேசிய குடியரசு வாதிகள்** (National Republicans), **ஜனநாயகக் குடியரசுவாதிகள்** (Democratic Republicans) என்று குடியரசுக் கட்சி பிளவுபட்டது. (தேசியக் குடியரசு வாதிகளே பின்னர் **விக்குகள்** (whigs) எனப்பட்டனர்)

ஆடம்ஸின் ஆட்சியில் நடைபெற்ற முக்கியமான திட்டம் 1825–ல் **ஈரி கால்வாய்** (Erie Canal) ஏற்படுத்தியது ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து செசாப்கே,

ஒகியோ ஏரிகள் திட்டம் ஆகியன நிறைவேற்றப்பட்டன. இதனால் வா வளர்ச்சிக்கு ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸின் ஆட்சி வழி வகுத்தது.

2. ஜேக்சோனிய ஜனநாயத்தின் முக்கியக் கூறுக மற்றும் முக்கியத்துவம் பற்றிக் கூறுக.

(அ)

ஆண்ட்ரு ஜேக்சன் ஆட்சி பற்றி மதிப்பிடுக.

(அ)

ஆண்ட்ரு ஜேக்சனின் சாதனைகளை விவரி.

வயோதிக ஹிக்கரி (Old Hickory) என்று புனைப்பெயரிட்டு அழை ப்பட்ட **ஆண்ட்ரு ஜேக்சன்**, (1824–ல் போட்டியிட்டு 99 வாக்குகள் பெற்றா தேவையான வாக்குகள் பெறாததால் ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸை குடியர தலைவராக பிரதிநிதிகள் சபை தேர்ந்தெடுத்தது) 1828–ஆம் ஆண் தேர்தலில் பெரும்பான்மை (178) வாக்குகளுடன் வெற்றி பெற்று, பதவிக்காலங்கள் (1829–37) அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த

1812-ஆம் ஆண்டுப் போரில் நடைபெற்ற **ஹார்ஸ்ஷு பெண்ட்** (மார்ச் –27, 1814) மற்றும் நியூ ஆர்லியன்ஸ் (ஜனவரி –8, 1815) போரில், வெ வீரராகத் திகழ்ந்த தளபதி ஜேக்சனின் பதவியேற்பு, அமெரிக்க சரித்திரத் புதிய சகாப்தத்தைத் தோற்றுவித்தது. அதைப் **புதிய ஜனநாயகம்** (N Democracy) என்றும், **ஜேக்சோனியன் ஜனநாயகம்** (Jacksoni Democracy) என்றும் குறிப்பிடுவர். பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத் ஜேக்சன் காலத்தில், பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்சுடன் நல்லுறவுகள் ஏற்பட்ட

ஜேக்சனின் உள்நாட்டுக் கொள்கை

பொது மனிதரிடம் நம்பிக்கை, அரசியலில் அனைவருக்கும் சம உரி பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் அனைவருக்கும் வாய்ப்பு ஆகியன கொள் ஜேக்சன், உள்நாட்டுக் கொள்கையில் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார்.

"அரசியலில் தனிப்பட்டோர்க்கு உரிமை இல்லை; அதில் எல்லோருக்

பங்கு உண்டு; மக்கள் என்னிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது சீர்திருத்தமும், பொருளாதார வளர்ச்சியுமே; கூட்டாட்சி வலிமையானதாய் இருக்க வேண்டும்; மாநில உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; எத்தனை இடர்கள் வந்தாலும் கூட்டாட்சியைப் பாதுகாப்பேன்" என்பன ஜேக்சனின் ஆணித்தரமான கருத்துக்கள். பதவி வகிக்க சமயத் தகுதியும், சொத்துரிமைத் தகுதியும் அவசியம் என்பதை நீக்கி வயது வந்த அமெரிக்க ஆண்கள் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கியது ஜேக்சனின் சாதனையாகும்.

ஜேக்சனின் சீர்திருத்தங்கள்

பொதுமக்களின் முன்னேற்றத்தை விரும்பிய ஜேக்சன், பல இயக்கங்களை ஆதரித்தார். அதன் மூலம் தொழிற்சங்கங்களும், தொழிலாளர் கட்சிகளும் உருவாயின. "சமூகத்தில் நலிந்தோரை அரசு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று முழங்கிய அவர், மனிதாபிமான இயக்கங்களையும் வலிமை பெறச் செய்தார்.

அடுப்பங்கரை அமைச்சரவை: தன் அரசியல் ஆதரவாளர்களும், நெருங்கிய நண்பர்களும் ஆன எழுத்தாளர் **ஆமோஸ் கென்டால்,** நியூயார்க் செய்தியாளர் **ஐசக் ஹில்,** டென்னசியைச் சேர்ந்த ஜேக்சனின் நண்பர் **மேஜோல் வில்லியம் லூவிஸ்** ஆகியோர் கொண்ட அவரது அமைச்சரவை, **அடுப்பங்கரை அமைச்சரவை** (Kitchen Cabinet) எனப்பட்டது. அவ்வவையைக் கலந்தாலோசித்தே ஜேக்சன் முடிவெடுத்தார்.

பதவி ஆதாய முறை: ஜேக்சனின் நண்பரான **வில்லியம் மார்சி,** வெற்றி பெற்றவர்களுக்கே வெற்றியின் பயன் போய்ச் சேர வேண்டுமென்றார். அதை ஏற்ற ஜேக்சன், அரசியல் ஆதரவு பெற்றோரை பொதுப் பணிகளில் அமர்த்த ஒப்புக் கொண்டார். அதுவே **பதவி ஆதாய முறை** அல்லது **கொள்ளை முறை** (Spoils System) எனப்பட்டது. அம்முறையைப் பயன்படுத்தி, பல பதவிகளில் ஜேக்சனின் ஆதர்வாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். (படித்த வேலையற்ற ஆத்திரமடைந்த இளைஞரால், 1881–ல், குடியரசுத் தலைவர் கார்ஃபீல்ட் கொல்லப்படும் வரை பதவி ஆதாய முறை நீடித்தது)

தேசிய நியமன முறை: 1824-ஆம் ஆண்டுக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் எல்லோரையும் விட அதிகமாக (99) வாக்குகள் பெற்றும், வெற்றி

பெறாமல் போனதற்கு, அப்போது அமுலில் இருந்த **காகஸ் முறை** (Cau system) யே காரணம் என்று முடிவுக்கு வந்த ஜேக்சன், தேர்தலில் தே **தேசிய முறை** (National Convention) யைக் கொண்டு வந்தார். அதன் ஒவ்வொரு கட்சியின் சார்பாகவும், இரண்டு வேட்பாளர் மட்டுமே குடியர தலைவர் மற்றும் குடியரசு துணைத் தலைவர் வேட்பாளர்கள போட்டியிடலாம். (அதாவது, ஒரு கட்சியின் சார்பாக அவ்விரு பதவிகளுக் இருவருக்கு மேல் போட்டியிட முடியாது)

கல்விச் சீர்திருத்தங்கள்: அரசின் செலவில் இலவசப் பள்ளிக் கல் மாநிலப் பள்ளி வாரியங்களுக்கு செயலர் நியமனம் ஆகியன செய்யப்பட்ட அவற்றின் மூலம் அமெரிக்கர்களுக்கு மதச் சார்பற்ற கல்வி கிடைத்தது.

நலிந்தோர் நலம்: சிறைக் கைதிகள், மனநலம் பாதிக்கப்பட்டே ஆகியோர்க்கென சிறந்த பாதுகாப்பு இல்லங்கள், ஜேக்சன் காலத்தில் கட் கொடுக்கப்பட்டன.

வெப்ஸ்டர் – ஹேன் விவாதம்

புதிய நிலங்களை விற்பதில் முறையான பண விலையைக் குறிப்பிடும கனடிகட்–ஐச் சேர்ந்த சாமுவேல் ஃபூட் ஒரு தீர்மானம் நிறைவே விரும்பினார். அத்தீர்மானத்தை எதிர்த்த **ஹேன்**, வருவாய் கிடைக்கும் என் பொது நிலங்களை உபயோகப்படுத்துவது லஞ்சத்திற்கு சமம் என்றார். ஆன மேற்குப் பகுதிக்கு கிழக்குப் பகுதி காட்டும் சலுகை நியாயமற்றது, நிலங்க குறைந்த விலைக்கு விற்பது நல்ல பயன் தரும் என்று வெப்ஸ்டர் விவாதித்த அரசியலமைப்பு மற்றும் ஐக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட **வெப்ஸ்டர்–ஹேன் விவா** (ஜனவரி–1830) மூலம், அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போருக்கான சூழ்நி உருவாவதை அனைவரும் உணர்ந்தனர்.

ஜேக்சனும் தேசிய வங்கியும்: 20 ஆண்டு கால பட்டயத்து காங்கிரஸால், 1816–ல் (ஜேம்ஸ் மேடிசன் காலத்தில்) தொடங்கப்பட்ட B of United States-ன் பட்டயம், 1836–ல் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். Nich Biddle தலைமையில் சிறப்பாக செயல்பட்டாலும் கிழக்குப் ப செல்வந்தர்களின் நன்மைக்காகவே வங்கி செயல்படுகிறது என்று கரு ஜேக்சன், வங்கியின் பட்டயத்தை புதுப்பிக்க மறுத்தார். வங்கியின் பட் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கான சட்டவரைவை காங்கிரஸ் இயற்றி ஜேக்சன்

ஒப்புதலுக்கு அனுப்பியது. ஆனால் தன் மறுப்பாணை (Veto) யைப் பயன்படுத்தி, அச்சட்டவரைவை ஜேக்சன் நிராகரித்தார். அவ்வங்கியிலிருந்த அரசு நிதியை திரும்பப் பெற்று மாநில வங்கிகளில் ஜேக்சன் சேமித்தார். இதனால் அவ்வங்கி தானாக வீழ்ச்சியுற்றது.

உள்நாட்டுச் சீரமைப்பு (மேஸ்வில் மறுப்பாணை): கென்டக்கியில் உள்ள லெக்சிங்டன்–லிருந்து மேஸ்வில் (Maysville) வரை ஒரு சாலை அமைக்க, கூட்டாட்சி அரசு, நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்ற மேஸ்வில் தீர்மானத்தை 1830–ல், காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. மாநிலச் சாலைகளுக்கு கூட்டாட்சி அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யக் கூடாது என்று கருதிய ஜேக்சன், தன் மறுப்பாணையைப் பயன்படுத்தி அத்தீர்மானத்தை ரத்து செய்தார். அதுவே மேஸ்வில் மறுப்பாணை எனப்பட்டது.

பண வீக்கமும் நாணயச் சுற்றறிக்கையும்

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் வங்கியை மூட நேர்ந்ததால், அரசு தன் பணத்தை பல மாநில வங்கிகளில் சேமித்தது. இதனால் ஏற்பட்ட பல வங்கிகளை Pet Banks என ஜேக்சனின் எதிர்ப்பாளர்கள் அழைத்தனர். அவ்வங்கிகள் காகித நாணயத்தை அளவுக்கதிகமாக வெளியிட்டதால், நாட்டில் பணப்புழக்கம் அதிகரித்தது. பொருட்களின் விலையும், நிலங்களின் விலையும் அதிகமாயின.

இத்திடீர் விளைவைக் கட்டுப்படுத்த, 1836–ல் நாணயச் சுற்றறிக்கை (The Specie Circular) யை ஜேக்சன் வெளியிட்டார். அதன்படி அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் விற்கப்படும் தொகை, நாணயங்களாகப் பெறப்படவேண்டுமெனப்பட்டது. இதனால் பணத்தின் மதிப்பு திடீரென வீழ்ந்தது. விளைபொருட்களின் விலை வீழ்ந்தது. வங்கிகள் பணம் தர மறுத்தன. எனவே கடைகளும், தொழிற்சாலைகளும் மூடப்பட்டன. இச்சூழ்நிலையில் ஜேக்சனின் இரண்டாவது பதவிக் காலமும் முடிவுற்றது. 1840–ல் கருவூலச் சட்டம் (Indepdendent Treasury Act) இயற்றப்பட்ட பின்பே நிலைமை ஓரளவு திருப்தி அடைந்தது.

தென் கரோலினாவும், செல்லுபடியற்றதாக்கும் கோட்பாடும்: 1828 மற்றும் 1832 ஆம் ஆண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட காப்பு வரிச் சட்டங்களின்படி, தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை காப்புவரியால் காக்கப்பட்ட வட கிழக்கு மாநிலங்களிலிருந்தே பெற வேண்டும் எனப்பட்டது. இதை தென் பகுதி, குறிப்பாக தென்கரோலினா, ஏற்கவில்லை.

[illegible] மாநிலங்கள் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டாட்சி அரசுக்கு அதிகாரங்களை வழங்கியுள்ளன. அவ்வதிகாரங்களை மீறி கூட்டாட்சி சட்டங்கள் இயற்றினால் அவை செல்லாது எனக் கூற மாநிலங்களுக்கு உரிமை உண்டு என கால்ஹூன் வாதிட்டார். இதன் அடிப்படையில், 1832-ஆம் ஆண்டு வரிச்சட்டம் தென் கரோலினாவில் செல்லாது என அறிவிக்கப்பட்டது.

தென் கரோலினாவின் இம்முடிவு தேசியத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்பதை உணர்ந்த ஜேக்சன், தென் கரோலினாவை அடக்க முற்பட்டார். தென் கரோலினாவை எதிர்க்கத் தயாரானபோதும், 1833-ஆம் ஆண்டின் சமரசக் [illegible] சட்டம் (Compromise Tariff of 1833) மூலம், காப்பு வரியை [illegible] ஜேக்சன் குறைத்தார். அதை ஏற்ற தென் கரோலினா [illegible] கோட்பாட்டை ரத்து செய்தது. இதனால் நாட்டில் [illegible] தவிர்க்கப்பட்டது.

லோகோ-ஃபோகோயிசம்: ஜேக்சனின் இரண்டாவது பதவிக் காலத்தின் போது, ஜேக்சனின் ஆதரவாளர்கள், நியூயார்க்கில் ஒரு [illegible] கூட்டினர். இரவில் நடைபெற்ற அக்கூட்டத்தை [illegible] எதிர்க்கட்சியினர் அணைத்து [illegible] அந்த இருட்டில் [illegible]

[illegible] லோகோ-ஃபோகோஸ் (Loco-Focos) என்று [illegible] ஜேக்சனின் ஆதரவாளர்களும் 'லோகோ ஃபோகோயிஸ்ட்' [illegible] [illegible] ஜேக்சனின் ஆதரவாளர்களின் கொள்கை லோகோ - ஃபோகோயிசம் எனப்பட்டது. [illegible] கொள்கை [illegible] இருந்தது.

ஜேக்சனும் இந்தியப் பழங்குடியினரும்

ஜார்ஜியா மாநிலத்தில் வாழ்ந்த செரோக்கீஸ் (Cherokees) என்ற இந்தியப் பழங்குடியினர் தங்களுக்கென ஒரு அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன்படி ஆட்சியும் செய்து வந்தனர். ஆனால் ஜார்ஜியா மாநிலம், தன் சட்டங்களை செரோக்கீஸ் மீது செலுத்தி கட்டுப்படுத்தியதுடன்

வெள்ளையர்களை அப்பகுதியில் குடியேற்ற ஊக்குவித்தது. ஜார்ஜியாவின் சட்டங்களை எதிர்த்து, செரோக்கீஸ் சார்பாக, வெர்லஸ்டன் என்ற பாதிரியார், தலைமை நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கில், ஜார்ஜியாவின் சட்டம் செல்லாது என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்பை ஏற்க மறுத்த ஜேக்சன், செரோக்கீஸ்களின் உரிமைகளை ஏற்காததுடன், அவர்களை மேற்குப்புற எல்லைப் பகுதிக்குக் குடியேற ஆணையிட்டார். இதனால் இந்தியர்களோடு வடமேற்தில் (1832) ஒரு போரும், ஃப்ளோரிடாவில் செமினால் போரும் (1835–43) ஏற்பட்டன.

அயல் நாட்டுக் கொள்கை

ஜேக்சனின் பதவிக்காலத்தில் அயல் நாடுகளுடனான உறவில் சிறப்பான மாற்றங்களோ, நிகழ்ச்சிகளோ நடைபெறவில்லை. எனினும் பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்சுடன் நல்லுறவு ஏற்பட்டது.

பிரிட்டன்: அமெரிக்க வாணிகத்திற்கென பிரிட்டிஷ் மேற்கிந்தியத் தீவுகளின் துறைமுகங்களைத் திறந்துவிடவேண்டுமென பிரிட்டனிடம் அமெரிக்கா பல முறை கோரியது. இதற்கு பிரிட்டன் இணங்கவில்லை. முடிவில் இவ்வாணிக உரிமைகளை அமெரிக்க வணிகர்களுக்கு ஜேக்சன் பெற்றுத் தந்தார்.

பிரான்ஸ்: நெப்போலியப் போர்களின் போது பிரான்சால் கைப்பற்றப்பட்ட அமெரிக்கக் கப்பல்களுக்கான நஷ்டஈட்டைத் தருமாறு பிரான்சை ஜேக்சன் கேட்டார். பிரான்ஸ் இதை மறுத்தது. எனவே அமெரிக்காவிலிருந்த பிரெஞ்சு உடைமைகளைக் கைப்பற்ற தனக்கு உரிமை அளிக்குமாறு காங்கிரசை ஜேக்சன் வேண்டினார். இதை உணர்ந்த பிரெஞ்சு அரசு உடனே இழப்பீடு அளிக்க முன் வந்தது. இவ்வாறு மிரட்டல் வழி அரச தந்திரம் (Shirt sleeve diplomacy) மூலம் அமெரிக்காவிற்கு சில நன்மைகளை ஜேக்சன் பெற்றுத் தந்தார். பிரிட்டனின் தலையீட்டால் அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் இடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

டெக்ஸாஸ் அங்கீகாரம்: மெக்ஸிகோ அரசுக்குட்பட்ட டெக்ஸாஸ் மாநிலத்தில் மெக்ஸிகோ அரசை எதிர்த்து கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. அச்சமயம் அமெரிக்கா நடுநிலைமை வகித்தது. அடிமை மாநிலமாக இருந்த டெக்ஸாஸ்

கைப்பற்றப்பட்டால் அடிமைப் பிரச்சனை மீண்டும் தலைதூக்கும் என ஜேக்ச கருதினார். எனினும் கிளர்ச்சியில், 1836-ல், டெக்ஸாஸ் வெற்றி பெற்ற பி அதன் குடியரசை ஜேக்சன் அங்கீகரித்தார்.

மதிப்பீடு

குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு, அரசியலமைப்பில் உரிய இடத்தை பெற்றுத் தந்தார் ஆண்ட்ரூ ஜேக்சன். குடியாட்சியில் பொதுமக்க கொண்டிருந்த பேரார்வத்திற்கும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வலிமைக்கு சின்னமாக அவர் விளங்கினார்.

நேர்மையானவர், நன்னடத்தை உடையவர், நினைத்ததை செய் முடிப்பவர் என்று பாராட்டப்பட்ட ஜேக்சன், வயது வந்த அனைவருக்கு வாக்குரிமை (Universal Adult Franchise), இலவசக் கல்விச் சட்டம் (18 ஆகியன நிறைவேற்றி மக்கள் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்றார்.

UNIT-VI

1. அமெரிக்க வரலாற்றில் மேற்கு நோக்கி விரிவடைதலை காரணங்களுடன் விளக்குக.

(அ)

மேற்கு நோக்கிய விரிவாக்கத்தின் விளைவுகளை விவரி.

(அ)

மெய்வழி காட்டும் கோட்பாடு பற்றி எழுதுக.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வரலாற்றில், 1812-ஆம் ஆண்டு போரையடுத்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த முக்கியமான நிகழ்ச்சி, மேற்கு பகுதியில் குடியேறியது ஆகும். அதையே மேற்கு நோக்கிய விரிவு (மேற் திசைப் பரவல் - Westward Movement, 1829-61) என்கின்றனர். மேற் நோக்கிய பரவலுக்கான காரணங்களையும், அப்பரவலையும் அறிவதன் மூ அமெரிக்காவின் நிலப்பரப்பு அதிகரித்தை அறியலாம்.

ஆரம்ப மேற்கு நோக்கிய பரவல்

அமெரிக்கோ வெஸ்புகி கண்டுபிடித்த அமெரிக்கா என்ற நிலப் பகுதிக்கு, 1607 முதல் பிரிட்டிஷார் குடியேற ஆரம்பித்தனர். பிரிட்டனுக்கு மேற்கு திசையில் அமெரிக்கா இருந்ததால், முதலில் ஏற்பட்ட 13 குடியேற்றங்களையே மேற்கு நோக்கிய பரவலின் ஆரம்பம் என்பர். பின்னர், 1783-ல் சுதந்திரம் பெற்ற அக்குடியேற்றங்கள், " அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்" என்ற பெயரில் தனி குடியரசாயின.

ஆரம்ப காலக் குடியேற்றங்களில் இருந்த அமெரிக்கர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே மேற்குப் பகுதியில் குடியேற ஆரம்பித்தனர். இவ்வாறு மேற்குப் பகுதியில் அமெரிக்கர் குடியேறுவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன.

மேற்கு நோக்கி குடிபெயரக் காரணங்கள்

1) மேற்கில் செழிப்பான நிலங்கள் மலிவான விலைக்குக் கிடைத்தன. இதை போரின் போது எல்லைப் பகுதியில் போரிட்ட வீரர்கள், மக்களுக்கு விளம்பரப்படுத்தினர். நிலப்பசி கொண்ட விவசாயிகள், வேளாண்மைக்கு சிறப்பான நிலம் கிடைக்கும் இடத்திற்கு குடிபெயர ஆரம்பித்தனர்.
2) நெப்போலியப் போர்களால் ஐரோப்பாவில் இன்னலுற்ற மக்கள் அமெரிக்காவிற்கு வந்து, மக்கள் குறைவாக வாழும் இடமான மேற்குப் பகுதியில் குடியேறினர்.
3) பழைய மாநிலங்களில் பொருளாதார வாய்ப்புகள் மங்கிய அதே நேரத்தில், புதிய வாய்ப்புகளை மேற்குப் பகுதி தந்தது.
4) தென் மேற்கில் ஜேக்சன் பெற்ற வெற்றியாலும், வட மேற்கில் ஹாரிசன் பெற்ற வெற்றியாலும் இந்தியப் பழங்குடியினர் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டனர். எனவே அப்பகுதியில் மக்கள் அச்சமின்றி குடியேற முடிந்தது.
5) துணிச்சலான, வீரமுடைய வாழ்க்கையை விரும்புவோருக்கு மேற்குப் புறம் நல்லதொரு வாய்ப்பளித்தது.
6) விரைவில் போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகரித்ததால் புதிய வழி காண்போர், மேற்குப் பகுதிக்கு எளிதில் குடியேற முடிந்தது.

மேற்கு நோக்கி விரிவடைதல்

முதல் கட்டம் (1783–1829)

அட்லாண்டிக் கரையோரப் பகுதியை எல்லையாகக் கொண்டு முதலில் பதிமூன்று குடியேற்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. நியூ இங்கிலாந்தில் மக்கள்தொகை பெருகவே மெயின் மாநிலத்திற்கு நாற்பதாயிரம் பே குடியேறினர். இதனால் உரிமைப் போருக்குப் பின்னர், எல்லைப் பகுதியா மெயின் இருந்து வந்தது. அப்பலேச்சிய மலைப்பகுதியிலிருந்து உற்பத்தியா கிழக்கே பாயும் நதிப்பகுதிகளுக்கு அமெரிக்கர் இடம் பெயர்ந்தனர். 1796 பிங்க்னி உடன்படிக்கை மூலம் ஸ்பெயினிடமிருந்து மிசிசிபி பெறப்பட்டது இதனால் மிசிசிபி பள்ளத்தாக்கும், ஒகியோ நதிப்பள்ளத்தாக்கும் மூன்றாவது எல்லைப் பகுதியாயின.

எல்லை லூசியானாவுக்கு நகர்தல்: 1800-ல் ஸ்பெயினிடமிருந்து லூசியானாவை நெப்போலியன் பெற்றார். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவ ஜெஃபர்சன், மன்ரோவை பிரான்சிற்கு அனுப்பி லூசியானாவை நெப்போலியனிடமிருந்து வாங்கச் செய்தார். இவ்வாறு தற்போதுள்ள 5 மாநிலங்களில் பதிமூன்று மாநிலங்களைக் கொண்ட "லூசியானா" 1803 வாங்கப்பட்டது. லூசியானாவின் எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்படாததால் அமெரிக்க எல்லை மிசிசிபி ஆற்றங்கரையிலிருந்து ராக்கி மலைகளுக்கு நகர்ந்து சென்றது.

ஃப்ளோரிடாவைக் கைப்பற்றுதல்: தென் மாநிலத்தவரைத் தடுக்கும் வகையில் ஸ்பெயினின் ஃப்ளோரிடாவும், மெக்ஸிகோவும் எல்லைகளாக இருந்தன. லூசியானாவை விலைக்கு வாங்கிய பின், அமெரிக்கா, தன் மக்களை ஃப்ளோரிடாவில் குடிபெயரச் செய்து அவர்களைப் புரட்சி செய் வைத்தது. நெப்போலியப் போர்களில் ஈடுபட்டிருந்த ஸ்பெயினால் புரட்சியை அடக்க முடியவில்லை. இறுதியில் 1819–ல் ஆடம்ஸ்–ஒனிஸ் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு ஃப்ளோரிடா முழுவதையும் ஸ்பெயின், அமெரிக்காவுக்கு கொடுத்தது.

இவ்வாறு 1790 முதல் 1859 வரை மிசிசிபி, இல்லினாய்ஸ், அலபாமா மெயின், மிசௌரி உட்பட பதினோரு புதிய மாநிலங்கள் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

இரண்டாவது கட்டம் (1840–1850)

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை விரிவாக்க வேண்டும் என்ற அமெரிக்காரது பேரவா, 1840–ஆம் ஆண்டையடுத்த பத்தாண்டுகளில் உச்ச நிலையடைந்தது.

டெக்ஸாஸ் : டெக்ஸாஸ், மெக்ஸிகோ குடியரசின் ஒரு பகுதி. மெக்ஸிகோ, ஸ்பெய்யினின் ஒரு காலனி. எனவே டெக்ஸாஸில் முன்னூறு அமெரிக்கக் குடும்பங்களைக் குடி வைக்க மோஸஸ் ஆஸ்டின் என்பவர் ஸ்பெயினியிடமிருந்து 1812–ல் ஒரு பட்டயம் பெற்றார். 1822–ல் மெக்ஸிகோ, ஸ்பெயினிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது. பின்னர் மோஸஸின் மகன் ஸ்டீபன், புதிய மெக்ஸிகோ அரசிடமிருந்து மீண்டும் குடியேற பட்டயம் பெற்றார்.

டெக்ஸாஸில் சுமார் இருபதாயிரத்துக்கு மேலிருந்த அமெரிக்கக் குடும்பங்கள் ஒன்று கூடி, 1836–ல் சாம் ஹவுஸ்டன் தலைமையில் புரட்சி செய்து, மெக்சிகோ படைகளை சான்ஜேசின்டோ போரில் தோற்கடித்து. டெக்ஸாஸை சுதந்திர நாடாக அறிவித்தன. பின்னர் தங்கள் மாநிலத்தை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன் ஒரு மாநிலமாக சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு அவர்கள் வேண்டினர். இதனால் மெக்ஸிகோவுடன் போர் மூளுமோ என குடியரசுத் தலைவர் ஜேக்சன் அஞ்சினார்.

1843-ல் டெக்ஸாஸைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற குடியரசுத் தலைவர் டெய்லரின் யோசனையை செனட் நிராகரித்தது. இறுதியில் குடியரசுத் தலைவர் ஜேம்ஸ் கே. போக் காலத்தில், 1845-ல் டெக்ஸாஸ் ஒரு மாநிலமாக U.S.A. உடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மெய்வழி காட்டும் கோட்பாடு

அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் ஜேம்ஸ் நாக்ஸ் போக் காலத்தில் மேற்கு நோக்கிய பரவல் தீவிரமடைந்தது. அத்தீவிரத்தை, மெய்வழி காட்டும் கோட்பாடு (Manifest Destiny) என டெமாக்ரடிக் ரிவியூ என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியரான ஜான் ஓ சல்லிவன் வர்ணித்தார். சில பகுதிகளில் முன்னேறி அவ்விடங்களில் அமெரிக்கர் தங்க வேண்டியது அமெரிக்கரின் தலைவிதி என்று அவர் விவரித்தார். அதைத் தொடர்ந்து, மேற்குத் திசை விரிவாக்கம் மேலும் தொடர வேண்டும் என அமெரிக்கர் கருதினர்.

ஆரிகான்: அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் ஆரிகான் நிலப்பகுதி (... உரிமை கொண்டாடின. ஆரிகான் உரிமைச் சிக்கலைத் தீர்க்க இரு நாடு... 1818-ல் கூடிப்பேசி, 42° குறுக்கையளவை பசிபிக் கடலோரம் ப... எல்லைக்கோடாக ஏற்றுக் கொண்டன. ஆனால் ஆரிகானின் வட எல்லை... 54° 40' குறுக்கையளவுக்கு நீட்டிக்க வேண்டுமென அமெரிக்கர் விரும்... ஐம்பத்து நான்கு, நாற்பது, இல்லையேல் போர் (Fifty Four, Forty or Fight) என்ற அமெரிக்கரின் குரல் எங்கும் ஒலித்தது. ஆரிகான் பகுதி... அமெரிக்காவுடன் இணைக்க உறுதி பூண்ட குடியரசுத் தலைவர் ஜே... போக், ஆரிகான் மீதான கூட்டுரிமையை பிரிட்டன் முடித்துக் கொ... வேண்டுமென அறிவித்தார்.

இதனால் ஆரிகான் பகுதி மீதான உரிமை குறித்து அமெரி... பிரிட்டனிடையே போர் மூளக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாயிற்று. போரில்... விரும்பாத பிரிட்டன், ஜுன்-15, 1846-ல் அமெரிக்காவுடன் உடன்படிக்... செய்து கொண்டு, 49° குறுக்கையளவை அமெரிக்க-பிரிட்... நிலப்பரப்புகளின் எல்லையாக ஏற்றுக் கொண்டது. வான் கூவர் தீவு... பிரிட்டனுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

கலிஃபோர்னியா (மெக்சிகோ போர்)

கலிஃபோர்னியாவில் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் அ... பெருமளவில் அமெரிக்கர் குடியேறினர். அவர்கள் கலிஃபோர்னியா... அமெரிக்காவுடன் இணைக்க விரும்பி கிளர்ச்சி செய்தனர். கிளர்ச்... அடக்கப்பட்டதும் கலிஃபோர்னியாவை வாங்க அமெரிக்கா முயற்சி செ... அமெரிக்காவின் மீதான கசப்புணர்வு உச்சநிலையில் இருக்க... கலிஃபோர்னியாவை விற்க மறுத்ததுடன், டெக்ஸாஸையே அமெரி... வஞ்சகமாக திருடிக் கொண்டது என மெக்சிகோ குற்றம் சாட்டியது.

போருக்கான காரணங்கள்

1. அமெரிக்காவின் காலனிப் பேராசை: தங்கமும், மண்வ... கொண்ட கலிஃபோர்னியாவையும், நியூமெக்ஸிகோவையும் கை... அமெரிக்கா பேராசை கொண்டது. இதற்கென ஒருபடைபெடுப்... 1843-ல் அமெரிக்கா நடத்தியது. மெக்சிகோவின் தீவிர எதிர்ப்பு க... போரே முடிவு என அமெரிக்கா கருதியது.

எல்லைப் பிரச்சனை: ரியோ கிராண்ட் நதியை டெக்ஸாஸின் தென் எல்லையாக அமெரிக்கா கருதியது. ஆனால் சபைன் நதியே எல்லைக்கோடென மெக்சிகோ கருதியது. பேச்சு வார்த்தையில் தீராத இந்த எல்லைப் பிரச்சனை, இரு நாடுகளையும் போருக்கழைத்துச் சென்றது.

பொருளாதார நஷ்டஈடு: கலிஃபோர்னியாவில் நடைபெற்ற புரட்சிகளில் அமெரிக்கர்கள் பெரும் செல்வத்தை இழந்தனர். இதை ஈடுசெய்ய மூன்று மில்லியன் டாலர்களை அமெரிக்கா மெக்சிகோவிடம் கேட்டது. பொருளாதாரச் சீர்குலைவிலிருந்த மெக்சிகோ மூன்று லட்சம் டாலர்களை மட்டும் தந்து விட்டு, மீதித் தொகையை தர முடியவில்லை என்றது. அத்தொகைக்காக அமெரிக்கா போர் தொடுக்க முடிவு செய்தது.

மெக்சிகோ அரசின் கட்டுப்பாடுகள்: தன் வருவாயைப் பெருக்க, கலிஃபோர்னியாவில், மெக்சிகோ பல வரிகளை விதித்தது. இவ்வரிகள், அமெரிக்கரின் லாபத்தை பாதித்தன. மேலும் கலிஃபோர்னியாவிற்கு வரும் அமெரிக்கர்கள் மீதும் மெக்சிகோ அரசு பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது.

உடனடிக் காரணம்: அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ஜான் போக், ஸ்லைடல் என்பவரை அனுப்பி, கலிஃபோர்னியாவை வாங்க முயற்சித்தார். ஸ்லைடலுடன் பேச மெக்சிகோ மறுத்தது. உடனே தளபதி டெய்லரை மெக்சிகோவுக்குட்பட்ட நியூசெஸ் நதியின் மேற்குப் பகுதிக்கு அமெரிக்கா அனுப்பியது. இப்பகுதியிலிருந்து டெய்லர் பின் வாங்க வேண்டுமென மெக்சிகோ கூறியது. டெய்லர் மறுக்கவே, மெக்சிகோ படைகள் அவரைத் தாக்கின. இதனால் அமெரிக்கா, மெக்சிகோ மீது 1846, மே-13 ஆம் நாள் போர்பிரகடனம் செய்தது. இவ்வாறு மெக்சிகோ போர் ஆரம்பித்தது.

வில்மட் ஏற்பாடு: மெக்சிகோ போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே, மெக்சிகோவிடமிருந்து வாங்கப்படும் பகுதிகளில் அடிமை முறை இருக்க வேண்டுமா, இருக்கக் கூடாதா என்ற பிரச்சனையில் உருவானதே வில்மட் ஏற்பாடு.

மெக்சிகோவிடமிருந்து நிலம் வாங்குவதற்காக இரண்டு மி டாலர்கள் நிதியை ஒதுக்குமாறு காங்கிரஸை, குடியரசுத் தலை கேட்டுக் கொண்டார். அந்த நிதி மசோதா, அவையில் தாக்கல் செ போது (ஆகஸ்ட்–1846) அடிமை முறையை விரும்பாதவரும், வட (பென்சில்வேனியா) ஒன்றின் ஜனநாயகக் கட்சியின் உறுப்பினருமான வில்மட், மெக்சிகோவிடமிருந்து பெறப்படும் நிலப் பகுதிகளில் அடிமை தடை செய்யப்பட வேண்டும் என நிதி மசோதாவில் ஒரு திருத்த கொண்டு வந்தார். அதுவே "வில்மட் ஏற்பாடு" எனப்பட்டது.

மாநிலங்களாக அமைக்கப்படாத மேற்கு நிலப்பகுதிகளில் முறையை ஏற்றுக் கொள்வதா, வேண்டாமா என்ற கேள்வியையும் எழுப்பினார். வில்மட்டின் திருத்தத்தை பிரபுக்கள் அவை ஏற்றுக் கொ ஆனால் செனட் சபை அதை நிராகரித்தது.

எனினும் வில்மட்டின் தீர்மானம், அடிமை முறை பற்றிய சர்ச் தீவிரமாக்கியது. வடபகுதி மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் வில்மட் திட் ஆதரித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றின. வட மாநிலத்தவரான வில் திருத்தம் மீது, தென் மாநிலங்கள் சீற்றம் கொண்டன. இவ்வாறு வட மாநிலங்களிடையே உள் நாட்டுப் போர் உருவாக வில்மட் ஏற்பாடு காரணமாயிற்று.

போரின் போக்கு: அமெரிக்கத் தளபதி டெய்லர், செப்டம்பர், 18 மாடாமொராஸ் ஐயும், மான்டர் ரேவையும் கைப்பற்றினார். பி 1847–ல் மெக்சிகோவின் தளபதி சான்டா அன்னா, பியூனோ வி எருமிடத்தில் டெய்லரிடம் தோற்றார். முடிவில் ஏப்ரல் –1847–ல் மெச் சரணடைந்தது.

குடலுப் ஹிடல்கோ உடன்படிக்கை

மெக்சிகோ போரின் முடிவில் பிப்ரவரி–2, 1848–ல் குட ஹிடல்கோ (Guadalupe Hidalgo) உடன்படிக்கை கையெழுத்தா அதன்படி

1. மெக்சிகோ அரசு, ரியோ கிராண்ட் நதியை டெக்ஸாஸின் எல்லை ஏற்றுக் கொண்டது.

2. அமெரிக்காவிடமிருந்து பதினைந்து மில்லியன் டாலர்களைப் பெற் கொண்டு கலிஃபோர்னியாவையும், நியூ மெக்சிகோவையும் மெக்சிகோ ஒப்புக் கொண்டது.

3. இதற்குப் பதிலாக அமெரிக்கக் குடிமக்களுக்கு மெக்சிகோ அரசு வேண்டிய இழப்பீட்டுத் தொகையை அமெரிக்கா தருவதற்கு ஒப்பியது

விளைவுகள்

1. மெக்சிகோ போர் மூலம் ஒன்பது லட்சம் ஏக்கர் நிலப்பரப்புடன் கலிஃபோர்னியாவும், நியூமெக்ஸிகோவும் அமெரிக்காவுக்கு கிடைத்த
2. இதனால் அமெரிக்காவின் மேற்கு எல்லை பசிபிக் பெருங்கடல் வ எட்டியது.
3. இவ்விணைப்புகளால் அடிமைப் பிரச்சனை அதிகமாகி அமெரி உள்நாட்டுப் போருக்கு வழி வகுத்தது.
4. இவ்விணைப்புகளால் பசிபிக் கடற்பகுதிகள் மற்றும் கிழ்த்தி நாடுகளுடன் அமெரிக்க வாணிகத் தொடர்பு வளர்ந்தது.
5. மெக்சிகோ போரின் மூலம் மெய் வழிக் காட்டும் கோட்பாடு உ கட்டத்தை அடைந்தது எனப்பட்டது.

மூன்றாவது கட்டம்

1861 முதல் 1890 வரை கன்சாஸ், வடக்கு டகோடா, தெற்கு ட டா, வாஷிங்டன், கொலராடோ, வியோமிங் உட்பட மேலும் பதினோ புதிய மாநிலங்கள் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

எல்லையின் முடிவு: இவ்வாறு பரந்து கிடந்த நிலங்களை கூட்டாட்சி சேர்த்துக் கொண்டதை எல்லையின் முடிவு (The end of the Frontier) சரித்திர ஆசிரியர்கள் உரைக்கின்றனர். ஆனால் இத்துடன் எல் முடிவடைந்து விடவில்லை. 1890 –க்குப் பிறகும் மேலும் பல குடியேற்றங் ஏற்பட்டன.

மற்கு நோக்கி விரிவடைந்ததன் விளைவுகள்

1. ஐரோப்பிய நாகரிகத்திலிருந்து, வேறுபட்ட அமெரிக்க நாகரிகத்தை வளர்ப்பதில், மேற்கு நோக்கிய விரிவு முக்கிய கூறாக அமைந்தது என ஃபிரடரிக் ஜாக்சன் டர்னர் என்ற அமெரிக்க வரலாற்றாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

2. எல்லைப் புறத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் புதிய தேசிய உணர்வுடன் நாட்டின் ஒற்றுமையையும், கூட்டாட்சி அரசையும் வலுப்படுத்தினர்.

3. எல்லைப்புறம், மக்களிடம் மக்களாட்சி மனப்பான்மையையும், குடியாட்சி நிறுவனங்களையும் வளர்த்தது.

4. கிழக்கு மாநிலங்களிலுள்ள நகர்ப்புற மக்கள், தப்பிச் சென்று வாழ ஒரு காப்பமைவுக் கருவி (Safety Valve)-யாகவும் எல்லைப்புறம் இருந்தது. இதனால் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபட்டு வாழ அமெரிக்கருக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது.

5. மேற்குத் திசை, பல வகை மனிதர்களுக்கு, புதுப்புது வாய்ப்புகளை அளித்தது. இதனால் அமெரிக்க பண்பாடு வளர்ச்சி அடைந்தது.

6. மேற்கு நோக்கிய பரவலின் விளைவாக டெக்ஸாஸ், ஆரிகான், நியூமெக்சிகோ உள்ளிட்ட பெரும்பகுதி அமெரிக்காவுக்கு கிடைத்ததால், உலகில் பெரிய நாடுகளுள் ஒன்றாக U.S.A. ஆயிற்று.

7. அட்லாண்டிக் கடலையும், பசிபிக் கடலையும் எல்லையாகக் கொண்ட அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், உலகின் பல பகுதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு வாணிகத்தில் வளர்ந்தது.

8. நிலக்கரி, இரும்பு, செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் போன்ற கனிமங்கள் மேற்கில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாயின. அமெரிக்காவின் முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் அதிகரித்தன.

முடிவுரை

தன்னிச்சையாகவும், இயல்பாகவும் ஏற்பட்ட மேற்கு நோக்கிய பரவலில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதன் மூலம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஏன் பெரிய நாடு உருவாக அமெரிக்கர் வழி வகுத்தனர். எனினும் அவ்விரிவாக்கமே வகுப்புணர்ச்சி, அடிமை முறை போன்ற புதிய சிக்கல்களையும் தோற்றுவித்தது என்பதை மறுக்க முடியாது.

2. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு அமெரிக்க சமூக, பொருளாதார, சமய, பண்பாட்டு வளர்ச்சியை விவரி.

(அ)

1776 முதல் 1865 வரையிலான அமெரிக்கப் பண்பாட்டின் முக்கிய கூறுகளை எழுதுக.

அட்லாண்டிக் கடற்கரையை ஒட்டிய 13 காலனிகளாக இருந்த அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், அடுத்த நூறு ஆண்டுகளுக்குள் பசிபிக் கடலின் கரையைத் தொட்டது. அரசியல் ரீதியான இவ்வளர்ச்சி ஏற்பட்ட அதே நேரத்தில் அமெரிக்க சமூக, பொருளாதார, சமய மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்விலும் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அம்மாற்றங்களை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் அமெரிக்க நாகரிகத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

அமெரிக்க சமூகம்

உரிமைப் போருக்கும் உள்நாட்டுப் போருக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், தாம் பெற்றுள்ள சுதந்திரத்தை நியாயப்படுத்திக் கொள்வதுடன், அதற்குத் தகுதியானவராக தம்மை ஆக்கிக் கொள்ள அமெரிக்கர் முனைந்தனர். அதற்காக காலத்திற்குப் பொருந்தாத நிலமானிய பட்டங்கள், வரிகள், உரிமைகள் ஆகியவற்றை உதறிவிட்டு, சுதந்திரமான சமுதாயத்தை உருவாக்க முயன்றனர்.

பெண்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தனிமைப்படுத்தப்பட்டு, வீட்டில் அடங்கி பெண்கள் வாழ்ந்தனர். எம்மா வில்லார்ட், கேத்தரைன் பீச்சர் ஆகியோரின் ஊக்குவித்தலால் 1830 முதல் பெண்கள் முன்னேற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. 1834-ல் தொடங்கப்பட்ட ஓபர்லின் கல்லூரி பெண்களை சேர்த்துக் கொண்டது. மவுண்ட் ஹோலியோக் என்ற இடத்தில், முதல் பெண்கள் கல்லூரியை, 1837–ல் மேரி லியான் தொடங்கி வைத்தார்.

அல்லது அதற்குக் குறைவான காலமோ ஆட்சி செய்தனர். திட எண்ணம், தீர்க்கதரிசனம் ஆகியன இல்லாததால் அவர்களது ஆ சிறப்பானதாக அமையவில்லை.

UNIT-VII

1. வகுப்புணர்ச்சியும் அடிமையுணர்வும் அமெரிக்காவில் தோன்றி வளர்ந்ததை விவரி

(அ)

உள்நாட்டுப்போர் வரையிலான நீக்ரோ இயக்க வரலாற்றை எழுதுக

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்காவிற் கொண்டு வரப்பட்ட நீக்ரோக்களை அடிமைகளாகவே வைத்திருப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் பெரும் சிக்கல்கள் ஏற்ப அதைத் தொடர்ந்து, 1850 முதல் 1860 வரையிலான பத்தாண்டுகளில் பல பிரச்சனைகள் எற்பட்டன. அவற்றை அறிந்து கொள்வதன் மு நீக்ரோக்களின் வரலாற்றையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நீக்ரோக்கள் வருகை

அமெரிக்க வரலாற்றின் மைய நெருக்கடியாக அமை வகுப்புணர்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்த நீக்ரோக்களின் முதல் அணி பேர்) முதன் முதலில் 1619–ஆம் ஆண்டில், கப்பல் மூலம் வர்ஜீனியா உள்ள ஜேம்ஸ் டவுன்–க்கு கொண்டு வரப்பட்டது. (இங்கிலாந்தைச் சே சர் ஜான் ஹாகின்ஸ் என்பவரே அடிமைகள் வாணிகத்தைத் தொட வைத்தார் எனப்படுகிறது) அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில், 1650–க்குள் ஆக இருந்த நீக்ரோக்களின் எண்ணிக்கை, 1763–க்குள் நான்கு லட்ச உயர்ந்தது. (அதில் ஒன்றரை லட்சம் நீக்ரோக்கள் வர்ஜீனியாவி எழுபதாயிரம் பேர் தெற்கு கரோலினாவிலும் இருந்தனர்) செல்வந்தர்க வீடுகளில் வேலையாட்களாகவும், தென் பகுதி விவசாய நிலங்களில் வே செய்பவர்களாகவும் நீக்ரோக்கள் இருந்தனர்.

அடிமை முறை தடைக்கான ஆரம்ப முயற்சிகள்

அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் அனைத்திலும் நீக்ரோ அடிமை முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், அதை நீக்க ஆரம்பத்திலிருந்தே முற்போக்குவாதிகள் முயன்றனர். பென்சில்வேனியாவைச் சேர்ந்த குவேக்கர்களே (Quakers) முதன் முதலாக அடிமை முறையைக் கண்டித்து குரலெழுப்பினர். (அடிமை முறை எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தந்தை என ஜான் உல்மன் என்ற குவேக்கர் கருதப்படுகிறார்) வட மேற்குப் பகுதியில் அடிமை முறை கூடாது எனக் கூறும் வடமேற்கு ஆணை (North West Ordinance) யை 1787 –ல் காங்கிரசில் குவேக்கர்கள் நிறைவேற்றினர். அடிமை முறை ஒழிப்புக்கான கட்டுப்பாட்டை அரசியலமைப்பில் கொண்டு வருவதிலும் குவேக்கர்கள் வெற்றி பெற்றனர்.

18–ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் அடிமை முறை எதிர்ப்பு

அடிமை வாணிகத்தை, 1808 –ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் தடை செய்தது. 1817–ல் நிறுவப்பட்ட அமெரிக்க குடியேற்றக் கழகம் (American Colonization Society) விடுவிக்கப்பட்ட நீக்ரோக்களை, ஆப்பிரிக்க கடற்கரையில் நிறுவப்பட்ட கருப்பு குடியரசான லைபீரியாவில் குடியேற்ற முயன்றது. இம்முயற்சிகளின் விளைவாக, பல வடக்கு மாநிலங்களில் சட்டபூர்வமாக அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்டது.

அடிமை முறையை எதிர்க்கும் முதல் செய்தித்தாள் The Genius of Universal Emancipation-ஐ நியூ ஜெர்சியைச் சேர்ந்த குவேக்கரான பென்ஜமின் லுன்டி 1820–களில் வெளியிட்டார். அவரது துணை ஆசிரியர் வில்லியம் லாய்ட் கேரிசன், The Liberator என்ற செய்தித்தாளை ஜனவரி–1, 1831–ல் பாஸ்டனிலிருந்து வெளியிட்டார். Frederick Douglas என்பவர் அடிமைமுறையை எதிர்க்கும் Northern Star என்ற வாரப் பத்திரிகையை நடத்தினார். கேரிசன் நிறுவிய நியூ இங்கிலாந்து அடிமை எதிர்ப்பு கழகமும் (1832) சார்லஸ் கிராண்டிசன் ஃபின்னே நிறுவிய அமெரிக்க அடிமை எதிர்ப்பு கழகமும் (1833) சேர்ந்து அடிமை முறையை ஒழிக்க முயன்றன. அடிமை முறையை ஒழிக்க முயன்றோர் abolitionists எனப்பட்டனர். அவர்களுள் William Channing, Theodore Parker, Wendell Phillips ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

அங்கிள் டாம்ஸ் கேபின்: வாஷிங்டனிலிருந்து வெளியான National Era என்ற அடிமை எதிர்ப்பு செய்தித்தாளில் திருமதி. ஹேரியட் பீச்சர் ஸ்டோவ் (Mrs. H.B. Stove) தொடராக எழுதிய அங்கிள் டாம்ஸ் கேபின் (Uncle Tom's Cabin அல்லது Life among the Lowly) என்ற புதினம் அடிமைகளின் அல்லல் மிகுந்த வாழ்வை அழகாக படம் பிடித்துக் காட்டியது. 1852–ல் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்ட அந்நூலின் மூலம் அடிமை ஒழிப்புக்கு ஆதரவு பெருகியது. அதனால் அடிமைகளை விடுவிக்க முன்வந்த வடமாநிலத்தவர், நீக்ரோக்கள் தப்பியோட உடந்தையாக இருந்தனர். அடிமைகள் தப்பியோடுவதற்கான வழிகள் சுரங்க ரயில்பாதை (Underground Railroad) எனப்பட்டன.

அடிமை முறை ஆதரவு வாதங்கள்

அடிமைமுறை நாட்டுக்குத் தேவையான ஒன்று என தென்மாநிலத்தவர் கருதினர். அடிமை முறையால் தங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது, வாழ்க்கையில் ஏழ்மையும் சமத்துவமின்மையும் இறைவன் நிர்ணயித்தது என்று தென் மாநில எழுத்தாளர்கள் எழுதினர். அவர்களுள் Thomas R.Dew, John C. Calhoun, George Fitzhugh ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

Gag Rule: கொலம்பியா மாவட்டத்தில் அடிமை முறையை தடை செய்யக் கோரி, பல மனுக்களை abolitionists அனுப்பினர். சில வடக்கு உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன், அந்த மனுக்களை படிக்காமல் கோர்த்து வைத்து விடச் செய்யும் Gag Rule (1836)-ஐ காங்கிரஸ் நிறைவேற்றுவதில் தென்பகுதி உறுப்பினர் வெற்றி பெற்றனர். 1844–ல் Gag Rule -ஐ நீக்குவதில் ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ் வெற்றி பெற்றார்.

அடிமை முறை எதிர்ப்பு மற்றும் ஆதரவுப் போராட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே, அரசியல் ரீதியான பல நிகழ்வுகளும் ஏற்பட்டு நீக்ரோக்கள் "அரசியல் பிரச்சனை" (Political Problem) ஆயினர். அப்பிரச்சனைகள்:

மிசௌரி சமரசம் (1820–21)

அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் மன்ரோ காலத்தில், 1818–ல், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன் ஒரு மாநிலமாக, இணைய மிசௌரி மனு செய்தது. அடிமை முறை அமுலில் இருக்கும் மிசௌரியில், அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட

பிறகே அது மாநிலமாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென நியூயார்க்கைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் தால்மாட்ஜ் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

அடிமை முறையற்ற மாநிலங்கள் வடக்கில் பதினொன்றும், அடிமை முறை உள்ள மாநிலங்கள் தெற்கில் பதினொன்றும் இருந்தன. எனவே அடிமைமுறை மாநிலமாக மிசௌரி சேர்க்கப்பட்டால், வடக்கு தெற்கு இடையே உள்ள சமநிலை பாதிக்கப்படும் எனப்பட்டது.

இச்சூழ்நிலையில் அடிமைமுறை இல்லாத மாநிலமாக சேர மசாசூசெட்ஸ்–லிருந்து பிரிந்த மெயின் (Maine) விண்ணப்பித்தது. பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண நியமிக்கப்பட்ட குழு ஒரு சமரசத் தீர்வு அளித்தது. அதுவே மிசௌரி சமரசம் (1820–21) எனப்பட்டது. அதன்படி, மெயின் சுதந்திர மாநிலமாகவும், மிசௌரி அடிமை முறை மாநிலமாகவும் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். லூசியானா பகுதி வழியே செல்லும் 36"30' குறுக்கையளவுக்கோடு, அடிமை முறையை ஏற்ற மற்றும் ஏற்காத மாநிலங்களைப் பிரிக்கும் எல்லைக் கோடாக இருக்கும்.

வில்மட் ஏற்பாடு (1846)

மெக்சிகோ போர் (1846–4S) நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே, மெக்சிகோவிடமிருந்து நிலம் வாங்குவதற்காக இரண்டு மில்லியன் டாலர்கள் நிதி ஒதுக்குமாறு காங்கிரசிடம் குடியரசுத்தலைவர் போக் கேட்டுக் கொண்டார். அந்நிதி மசோதா, அவையில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட போது, மெக்சிகோவிடமிருந்து வாங்கப்படும் நிலப்பகுதிகளில் அடிமை முறை தடை செய்யப்படும் எனக்கூறும் திருத்தத்தை டேவிட் வில்மட் (David Wilmot) கொண்டு வந்தார். இத்தீர்மானத்தை செனட் சபை நிராகரித்தது. எனினும் வட மாநிலத்தவரின் திட்டங்களைக் கண்ட தென் மாநிலத்தவர்களுள் Fire Eaters என்போர் பிரிவினை கோரினர்.

1850-ஆம் ஆண்டு சமரச இணக்கம்

மெக்சிகோவிடமிருந்து பெறப்பட்ட கலிபோர்னியாவும், நியூமெக்சிகோவும் கூட்டாட்சியில் இணைய விண்ணப்பித்த போது, அவற்றில் அடிமை முறை பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. அப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க, ஜனவரி 29, [illegible]-ல் ஐந்து தீர்மானங்களை

(1. கலிஃபோர்னியா அடிமை முறையற்ற மாநிலம், 2. கொலம்பியாவில் அடிமை முறை இருந்தாலும் அடிமைவாணிகத்திற்குத் தடை, 3. தப்பியோடும் அடிமைகளைப் பிடித்து எசமானரிடம் ஒப்படைக்க Fugitive Slave சட்டங்கள் நிறைவேற்றல், 4. டெக்சாஸ் பெற்ற பொதுக் கடனை U.S.A. திருப்பித்தரல், 5. நியூமெக்சிகோ மற்றும் உடாவில் ஸ்தல ஆட்சி நிறுவுதல்) செனட்டில் ஹென்றி க்ளே கொண்டு வந்தார். அக்கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஒரு சமரச உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அது 1850 –ஆம் ஆண்டு சமரச இணக்கம் (Compromise of 1850) எனப்பட்டது. க்ளேயின் தீர்மானங்கள், தனித்தனி மசோதாக்களாக செப்டம்பர் – 1850–ல், ஃபில்மோர் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இவ்வாறு இச்சமரச இணக்கம், சிறிது கால அமைதியை பெற்றுத் தந்தது.

தப்பியோடும் அடிமைகள் சட்டம் (1850)

1850 -ஆம் ஆண்டு சமரச இணக்கத்தின்படி, நிறைவேற்றப்பட்ட தப்பியோடும் அடிமைகள் சட்டத்தை வடக்கு மாநிலத்தவர் விரும்பவில்லை. அதே சமயம், அடிமைகள் தப்பியோடவும் அவர்கள் உதவினர்; தப்பி வந்த அடிமைகளை மேடைகளில் ஏற்றி அவர்கள் பட்ட துன்பங்களை விவரிக்கச் செய்து, அடிமை முறை மீதான வெறுப்பை வளர்த்தனர். இதனால் வடக்கு மீது தெற்கு கோபம் கொண்டது.

கான்சாஸ்–நெபராஸ்கா சட்டம் (1854)

தேசிய இருப்புப்பாதை திட்டத்தில், கான்சாஸ்–நெபராஸ்கா பகுதி வழியாக ஒரு ரயில் பாதை அமைக்க வேண்டியிருந்தது. அடிமை முறையைக் கொண்டுள்ள அப்பகுதி வழியே ரயில் பாதை செல்லக் கூடாது என வட மாநிலங்கள் கண்டனம் தெரிவித்தன. சிக்கலைத் தீர்க்க ஸ்டீஃபன் டக்ளஸ் கொண்டு வந்த மசோதா நிறைவேறி, கான்சாஸ்–நெபராஸ்கா சட்டம் (1854) ஆயிற்று. அதன் மூலம் 1) கான்சாஸ், நெபராஸ்கா என்ற இரு மாநிலங்கள் உருவாகும். அவற்றில் அடிமை முறை குறித்த சிக்கலை அம்மாநில மக்கள் தீர்மானிப்பர், 2) மிசௌரி சமரசம் ரத்தாகும்.

கான்சாசில் அடிமை முறையை ஒழிக்க வட மாநிலத்தவர் முயன்றனர். ஆனால் அதை நிலை நிறுத்த தென் மாநிலத்தவர் முயற்சி செய்தனர். இதனால் இரு சாரார் இடையேயும் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. அதனால் கான்சாஸ், ரத்தம் கொட்டும் கான்சாஸ் ஆயிற்று.

புதிய கட்சிகள் தோற்றம்

சமரச இணக்கங்களோ, கான்சாஸ்–நெபராஸ்கா சட்டமோ அடிமைச் சிக்கலை தீர்த்து விடவில்லை. கான்சாஸ்–நெபராஸ்கா சட்டத்தை வெறுத்தவர்கள், நெபராஸ்கா எதிர்ப்புக் குழுவினர் என்ற கழகத்தை ஆரம்பித்தனர். பிப்ரவரி –28, 1854–ல் விஸ்கான்சின்–ல் கூடிய நெபராஸ்கா எதிர்ப்பாளர்கள் கூட்டம், குடியரசுக் கட்சி (Republican Party) எனப் பெயரிட்டுக் கொண்டது. U.S.A. வின் எப்பகுதியிலும் அடிமை முறை இருக்கக் கூடாது என்பதே அக்கட்சியின் குறிக்கோள்.

விக் கட்சி, **Conscience Whigs** என்றும் **Cotton Whigs** என்றும் பிளவுபட்டது. மக்களாட்சிக் கட்சியும் வடபகுதி மக்களாட்சிக் கட்சி என்றும் தென் பகுதி மக்களாட்சிக் கட்சி என்றும் பிரிந்தது. அமெரிக்கன் கட்சி, சுதந்திர நில உரிமையாளர் (Free Soilers) கட்சி என்ற புதிய இரு கட்சிகளும் தோன்றின.

டிரெட் ஸ்காட் வழக்கு (1857)

அடிமைமுறை ஒழிப்பு பற்றிய சர்ச்சையை வளர்த்த நிகழ்ச்சிகளுள் டிரெட் ஸ்காட் வழக்கு முக்கியமானது.

ஜான் எமர்சன் என்ற மிசௌரி பண்ணை முதலாளியிடம் டிரெட் ஸ்காட் என்ற நீக்ரோ அடிமை, வேலை செய்து வந்தார். ஸ்காட்டை இல்லினாய்ஸ், விஸ்கோன்சின் ஆகிய அடிமை முறை இல்லாத மாநிலங்களுக்கு எமர்சன் அழைத்துச் சென்று வந்தார்.

அடிமைமுறை இல்லாத மாநிலங்களில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததால், தன்னை அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் எனக் கோரி 1857-ல் டிரெட் ஸ்காட் வழக்கு தொடுத்தார். இவ்வழக்கை விசாரித்த தலைமை நீதிபதி, "டிரெட் ஸ்காட் ஒரு அடிமையே, அமெரிக்க குடிமகன் அல்ல, அவர் எஜமானனின் சொத்து. தனிப்பட்டோரின் சொத்துக்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும் என அரசியலமைப்பின் ஐந்தாவது திருத்தம் கூறுவதால் அடிமை முறையை ஒழிக்க காங்கிரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது" என தீர்ப்பளித்தார்.

வழக்கின் தீர்ப்பை அறிந்த தென் பகுதியினர் வரவேற்றனர், வடபகு மக்கள் அதிர்ச்சியுற்றனர். இதனால் வடக்கு, தெற்கு இடையே பூ அதிகரித்து, உள்நாட்டுப் போருக்குரிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

லிங்கன்–டக்ளஸ் விவாதங்கள் (1858)

டிரெட் ஸ்காட் வழக்கின் தீர்ப்பை ஒட்டி இரு தரப்பினருக்கும் இடை நாடெங்கும் விவாதங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றுள் குடியரசுக் கட்சியைச் சேர் லிங்கனுக்கும், மக்களாட்சிக் கட்சியைச் சேர்ந்த டக்ளஸ்–க்கும் இடை இல்லினாய்ஸ்–ல் **Free Port** எனுமிடத்தில் நடைபெற்ற விவாதங்க சிறப்பானவை. அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என லிங்கனு சட்டபூர்வமான அடிமை முறை தேவை என டக்ளஸும் கூறினர். (டக்ளஸி விவாதங்கள் **Free Port Doctrine** எனப்பட்டது)

ஜான் ப்ரவுன் படுகொலை (1859)

அடிமைகளின் அவல வாழ்வைக் கண்டு வெகுண்ட ஜான் ப்ரவு [பொட்டவடோமியில் அடிமை முறை ஆதரவாளர்கள் ஐந்து பேரை படுகொ (1855) செய்தவர்] பெரும் புரட்சியைச் செய்து அடிமை முறைக்கு எதிர் தெரிவிக்க எண்ணினார். அதற்காக அவரும், அவரது 18 தோழர்களு அக்டோபர்–16,1859–ல் வர்ஜீனியாவில் ஹார்பர்ஸ் ஃபெர்ரி (Harper's Fer யிலிருந்த வெடிமருந்துக் கிடங்கைக் கைப்பற்றினர். ஆனால் கப்பற்ப வீரர்களால் கைது செய்யப்பட்ட ப்ரவுன், (டிசம்பர்–2, 1859–ல் தூக்கிலிடப்பட்டார். இந்நிகழ்ச்சியால் வடக்கு, தெற்கு இடையேயான வெறு அதிகரித்தது.

1860–ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்

அடிமை முறையால் வடக்கு, தெற்கு இடையே வெறுப்புணர்வு அதிகரித் வரும் சூழ்நிலையில், 1860–ஆம் ஆண்டுக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்த வந்தது. அதில், குடியரசுக் கட்சி வேட்பாளராக ஆபிரகாம் லிங்கன் மக்களாட்சிக் கட்சி வேட்பாளராக ஸ்டீஃபன் டக்ளஸ், தென் மாநி மக்களாட்சிக் கட்சியின் வேட்பாளராக ஜான் பிரிக்கின்ரிட்ஜ், புதை விக்குகளைக் கொண்ட Constitutional Union கட்சியின் வேட்பாளர் ஜான் பெல் ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். குடியரசுக் கட்சி வேட்பாளர் வெற்

பெற்றால் கூட்டாட்சியில் இருந்து விலகுவதாக தேர்தலின்போது தென் மாநிலங்கள் அறிவித்தன. எனினும் அடிமை முறையை எதிர்த்த வட மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவரான லிங்கன், வட மாநிலங்களின் முழு ஆதரவுடன் குடியரசுத் தலைவர் ஆனார். எனவே வடக்கு, தெற்கு இடையேயான கசப்புணர்வு மேலும் அதிகரித்தது.

முடிவுரை

1619 முதல் U.S.A. விற்குள் கொண்டுவரப்பட்ட நீக்ரோக்கள் அடுத்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகும் தங்கள் உரிமைகளைப் பெற முடியவில்லை. அவர்களுக்காக வட மாநிலத்தவர் பலரும், பல அமைப்புகளும் குரல் கொடுத்தன. எனினும் நீக்ரோக்களை விடுவிக்க தென் மாநிலங்கள் முன் வராததால் வடக்கு, தெற்கு இடையே உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது.

2. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போருக்கான காரணங்கள் யாவை?

(அ)

அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர் ஏன் ஏற்பட்டது? அதன் விளைவுகளை எழுதுக.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலிருந்து அடிமை முறையை அகற்ற வட மாநிலங்கள் முயன்றன. தங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவசியமான அடிமை முறையைக் கைவிடவோ, அதற்கு வடக்கு முயல்வதையோ தென் மாநிலங்கள் விரும்பவில்லை. இவ்வாறாக, அடிமைமுறைச் சிக்கலால் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது.

1861 முதல் 1865 வரை நடைபெற்ற அப்போரை, மாநிலங்களிடையே நடைபெற்ற போர், சகோதரர்கள் சண்டை, தென் சுதந்திரப் போர். இரண்டாவது அமெரிக்கப் புரட்சி எனச் சொல்கின்றனர். ஆனால் அதை, கூட்டாட்சியை விரும்பும் தேச பக்தர்களுக்கும், கூட்டாட்சியில் இருந்து பிரிந்து நின்றவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போர் என்று சொல்வதே பொருத்தமாகும்.

உள்நாட்டுப் போருக்கான காரணங்கள்

வட – தென் மாநிலத்தவரிடையே நிலவிய அரசியல் பிரச்சனைகள் சமுதாய –பொருளாதார வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றுடன் அடிமைமுறையு சேர்ந்து மனக்கசப்பை உருவாக்கின. மன்ரோ காலத்தில் உருவான இம்மனக்கசப்பு, ஆண்ட்ரு ஜேக்சன் காலத்தில் வளர்ந்து, லிங்கன் காலத்தில் போராக உருவெடுத்தது. அப்போருக்கான காரணங்கள்:

1. மாறுபட்ட சீதோஷ்ண நிலை

இயற்கையே, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை முற்றிலும் மாறுபட்ட இருவேறு பகுதிகளாகப் பிரித்திருந்தது. வடபகுதி, மித தட்ப வெப்ப பகுதியாகவும், தென் பகுதி உஷ்ணமானதாகவும் இருந்தன. அங்கு குடியேறியோரும் வேறுவேறு இனத்தவர்களாயும், வேறுபட்ட பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்தனர்.

2. வேறுபட்ட பொருளாதாரம்

வட மாநிலத்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் தொழிலதிபர்களாகவும் வணிகர்களாகவும் இருந்தனர். தென் மாநிலத்தவர் பொதுவாக விவசாயத் தொழில் செய்தனர். தென்பகுதி, கச்சாப் பொருட்களை விளைவித்தது. அவற்றைக் கொண்டு தொழிற்சாலைகளில் செய்பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் வடக்கு, தெற்கை சுரண்டுவதாக தென்மாநிலத்தவர் நினைத்தனர். விவசாய விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காதபோது, காப்பு வரிகளால் பாதுகாக்கப்பட்ட வட மாநிலத்தவரின் பொருட்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டன. இப்பொருளாதார வேறுபாடும் உள்நாட்டுப் போருக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

3. சமயப் பிரிவினை

ஐரோப்பாவிலிருந்து May Flower கப்பலில் வந்து வடபகுதியில் குடியேறியவர்கள், கிறித்தவ மதத்தில் தீவிர பற்று கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சமய மிதவாதிகளாக இருந்த தென்மாநிலத்தவர், வடமாநிலத்தவரின் சமய தீவிரத்தை வெறுத்தனர்.

4. காப்பு வரி

உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்கு ஊக்கமளிக்க, அயல்நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருட்கள் மீது, கூட்டாட்சி அரசு காப்பு வரி (Tariff) விதித்தது. காப்புவரியால் பாதுகாக்கப்பட்ட தொழில்கள் ஏதும் தென் மாநிலங்களில் இல்லை. வடக்கின் தொழில் பாதுககாப்புக்கென தாமும் காப்புவரி செலுத்திய பொருட்களை வாங்குவதை தெற்கு விரும்பவில்லை.

5. போக்குவரத்து வசதிகள்

மக்கள் மேற்கு நோக்கிக் குடியேற ஆரம்பித்ததும், வடபகுதியுடன் மேற்கை இணைக்க நெடுஞ்சாலைகளும், இருப்புப் பாதைகளும் அமைக்கப்பட்டன. மேற்கு மாநிலங்களும் தங்கள் பொருட்களை வடக்குப் பகுதி வழியாகவே அனுப்பின. இதனாலும் வடக்கு வளர்ந்தது. இவ்வாறு தேசியப் பணம், வடபகுதிக்கே செலவிடப்படுவதை தெற்கு எதிர்த்தது.

6. மேற்கு நிலமும் உரிமை நிலம் திட்டமும்

மேற்கு நோக்கிய பரவலால் நிலங்கள் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டன. அங்கு குறைந்த கூலிக்கு வேலையாட்கள் கிடைத்ததால் வடக்கின் தொழில்கள் வளர்ந்தன. இவ்வாறு உரிமை பெற்ற மேற்கு மாநிலங்கள் வடக்கை வளர்த்தன. எனவே இத்திட்டத்தை தெற்கு எதிர்த்தது.

7. தப்பியோடிய அடிமைகள் சட்டம் (1850)

தப்பியோடிய அடிமைகள் சட்டம் (Fugitive Slave Act) நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு, தப்பிய அடிமைகள் பிடிக்கப்பட்டு மீண்டும் அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். தெற்கின் வெற்றியான இதை வடக்கு விரும்பவில்லை.

8. அடிமை முறை சிக்கல்

அடிமை முறையை ஏற்பதா, ஒழிப்பதா என்பது பற்றி ஆரம்பத்திலிருந்தே வடக்கு, தெற்கு இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. வெப்பமான தென் பகுதியில் பயிர்த் தொழில் செய்ய முடியாத வெள்ளையர்கள், அத்தொழில் செய்ய அடிமைகளையே நம்பி இருந்தனர். தெற்கின் பொருளாதாரத் தேவையான அடிமைமுறையை "காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்" என வடக்கு கண்டித்தது.

9. மிசௌரி சமரசம் (1820)

மிசௌரி சமரசத்தின்படி மெயின் மாநிலம் அடிமை முறை அற்றதாகவும் மிசௌரி மாநிலம் அடிமை முறை உள்ளதாகவும் கூட்டாட்சியில் சேர்க்கப்பட்டன. இதனால் இரு பகுதிகளிடையே சமநிலை எற்பட்டாலும், மிசௌரி சமரசத்தை தெற்கின் வெற்றி என வடக்கு கருதியது. ஜேம்ஸ் போக் காலத்தில் உரிமை மாநிலமாக ஆரிகான்-ம் அடிமை முறை மாநிலமாக டெக்ஸாஸும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு அடிமைமுறைச் சிக்கல் தீர்க்கப்படாமல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதாலும், பிரச்சனை தீவிரமடைந்தது.

10. கான்சாஸ்–நெபராஸ்கா சட்டம் (1854)

கான்சாஸ் – நெபராஸ்கா சட்டத்தின்படி, கான்சாஸ் அடிமை முறை மாநிலமாகவும், நெபராஸ்கா அடிமை முறையற்ற மாநிலமாகவும் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. எனினும் கான்சாஸில் அடிமை முறையை எதிர்த்தோர் அதிகம் குடியேறினர். அதனால் அங்கு; அடிமை முறையை எதிர்த்தோர் – ஆதரித்தோர் இடையே அடிக்கடி மோதல்கள் (ரத்தம் கொட்டும் கான்சாஸ்) ஏற்பட்டன.

11. 1860 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்

நீண்ட காலமாகப் புகைந்து வந்த வட, தென் மாநிலங்களிடையேயான பகையுணர்வு, 1860–ஆம் ஆண்டுக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. அத்தேர்தலில், அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதிய குடியரசுக் கட்சியையும், வட மாநிலத்தையும் சேர்ந்த ஆபிரகாம் லிங்கன் வெற்றி பெற்றார். இதை வடக்கின் வெற்றி என்று கருதி தெற்கு, வடக்கின் மீது போர் தொடுக்க நினைத்தது.

போரை உருவாக்கிய சூழ்நிலை

கிரிட்டன்டன் சமரசம்: வடக்கு–தெற்கு இடையேயான போரைத் தவிர்த்து கூட்டாட்சியின் ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்த ஒரு சமரச உடன்பாட்டை ஏற்படுத்த காங்கிரஸ் முயன்றது. அவ்வுடன்பாட்டுத் தீர்மானத்தை கெண்டகியைச் சேர்ந்த செனட் உறுப்பினரான ஜான் கிரிட்டன்டன் (John Crittenden) டிசம்பர்–18, 1860 –ல் சமர்ப்பித்தார். கிரிட்டன்டன் சமரசத்தின் படி, 1) கூட்டாட்சியில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களிலும் அடிமை முறை தடை செய்யப்பட வேண்டும். 2) கொலம்பியாவில் அடிமை முறையைத் தடை செய்யவோ, மேரிலாந்து, வர்ஜீனியா மாநிலங்களின் ஒப்புதலின்றி அடிமை முறையைப் புகுத்தவோ காங்கிரசுக்கு உரிமை இல்லை. 3) அடிமைகளை இழந்த உரிமையாளர்க்கு கூட்டாட்சி அரசு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கும் எனப்பட்டது.

தென்கரோலினா விலகல்: கிரிட்டன்டன் சமரசத் திட்டத்தை தென் மாநிலங்கள் ஏற்கவில்லை. இதற்கிடையில், டிசம்பர் –20, 1860–ல், கூட்டாட்சியிலிருந்து தென்கரோலினா விலகியது. பின்னர், ஜனவரி–11, 1861–ல் தென்கரோலினா துறைமுகமான ஃபோர்ட் சம்டர் (Fort Sumter)-ல் நின்றிருந்த வடக்கின் கப்பல் The Star of the West -ஐயும் கரோலினாப் படைகள் தாக்கின. நிலைமையைச் சீர் செய்ய,ஜனவரி –1861 –ல் இன்னுமொரு சமரசத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதில் 1) அடிமை மாநிலங்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, புதிய அரசியலமைப்புத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும். 2) தனியார் சுதந்திரச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வம்சங்களைக் கொண்ட பதிமூன்றாவது திருத்த மசோதா, 1865–ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இம்மசோதாவை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களைத் தவிர்க்க, முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் டைலர் தலைமையில் வாஷிங்டனில் (பிப்ரவரி –4, 1861) கூடிய சிறப்புப் பேரவை முயன்றது. 21 மாநிலங்கள் கலந்து கொண்ட அப்பேரவையின் யோசனைகளை செனட்டில் கிரிட்டன்டன் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் அவற்றை செனட் நிராகரித்து விட்டது.

மாண்ட்கோமரி கூட்டம்: தென் கரோலினாவைத் தொடர்ந்து, பிப்ரவரி–1, 1861–ல், மேலும் ஆறு மாநிலங்கள் (ஃப்ளோரிடா, அலபாமா, மிசிசிபி, ஜார்ஜியா, லூசியானா, டெக்சாஸ்) கூட்டாட்சியிலிருந்து விலகின.ஏழு மாநிலங்களும் அலபாமாவில் உள்ள மாண்ட்கோமரியில் பிப்ரவரி–7, 1861–ல் கூடி அமெரிக்க கூட்டிணைவு மாநிலங்களின் தாற்காலிக அரசியலமைப்பு (Provisional Constitution of the Confederate States of America), புதிய குடியரசுத் தலைவர் (ஜெஃப்பர்சன் டேவிஸ்), குடியரசு துணைத் தலைவர் (அலெக்சாண்டர் ஸ்டீஃபன்ஸ்), புதிய தலைநகரம் (அலபாமா) ஆகியவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தன. லிங்கன் பதவியேற்கும் வரை (மார்ச்–3,1861) குடியரசுத் தலைவராக இருந்த புக்னன்–ஆல் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை.

போர் தொடக்கம்

ஃபோர்ட் சம்டர் வீழ்ச்சி: இச்சிக்கலான சூழ்நிலையில் மார்ச் 1861-ல் குடியரசுத் தலைவராக ஆபிரகாம் லிங்கன் பதவியேற்றார். பிரி சென்ற மாநிலங்களை அடக்க நினைத்தால் போர் உருவாகும் என நிலை லிங்கன், பொறுமையாக இருந்தார். எனினும் ஜெஃபர்சன் டேவிஸ் ஆணையின்படி, ஃபோர்ட் சம்டரில் கூட்டிணைவுப் படைத்தளபதி Pie Beauregard தாக்குதல் தொடர்ந்தார். அத்தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடிய கூட்டாட்சித் தளபதி Robert Anderson சரணடையவே, கூட்டிணைவாளர் ஃபோர்ட் சம்டர் வீழ்ந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து, கூட்டிணைவுப் படைகள் மீது போர் தொடுக்கு லிங்கனை வடமாநிலத்தவர் கேட்டுக் கொண்டனர். அதை ஏற்ற லிங்க 75,000 தன்னார்வலர்களைத் (Volunteers) தேர்ந்தெடுத்து, கூட்டிணை துறைமுகங்களை முற்றுகையிடுமாறு ஏப்ரல்–15–ல் ஆணையிட்ட இவ்வாறாக உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது. கூட்டாட்சியைப் பாதுகா போரிடுவது அவசியமில்லை என டெமாக்ரடிக் கட்சியினர் சிலர் நினைத்த அவர்கள் Peace Democrats எனப்பட்டனர். அவர்களுள் தீவிரவாதி Copperheads என்றழைக்கப்பட்டனர்.

போரின் போக்கு

உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியதையடுத்து வர்ஜீனியா, வட கரோலி டென்னசி, அர்கன்சாஸ் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களும் . ஏப்ரல்–17- கூட்டிணைவில் சேர்ந்தன. (எனினும் அடிமை முறை) மாநிலங்கள மேரிலாந்து, டெலாவர், கெண்டகி, மிசௌரி ஆகியன அவற்றுடன் சேரா வடக்குடன் சேர்ந்தன) அதைத் தொடர்ந்து அலபாமாவிலிருந் வர்ஜீனியாவிலிருந்த ரிச்மாண்ட்–க்கு கூட்டிணைவுத் தலைநக மாற்றப்பட்டது.

இவ்வாறாக, ஒன்பது மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட பதினோரு தெ மாநிலங்களை, இருபத்திரண்டு மில்லியன் மக்கள் தொகை கொண் இருபத்திமூன்று கூட்டாட்சி மாநிலங்கள் உள்நாட்டுப் போரில் எதிர்த்த வடமாநிலப் படைகள் கூட்டாட்சிப் படைகள் (Federal Army) என்றும், தெ மாநிலப் படைகள் கூட்டிணைவுப் படைகள் (Confederate Army) என் பெயரிடப்பட்டன.

புல் ரன் சண்டை: கிழக்கு, மேற்கு என இரண்டு முனைகளில் நடந்த உள்நாட்டுப் போரில், கூட்டிணைவரசின் தலைநகரான ரிச்மாண்ட்–ஐக் கைப்பற்றுவதைத் தன் முதல் நோக்கமாக கூட்டாட்சிப் படை கொண்டது. அதற்காக, மெக்டவல் தலைமையில் சென்ற கூட்டாட்சிப் படையை, புல் ரன் (Bull Run அல்லது Manassas) என்ற இடத்தில் (ஜுலை –21, 1861–ல்) நடைபெற்ற சண்டையில் கூட்டிணைவுப் படை தோற்கடித்தது. அதைத் தொடர்ந்து தளபதி லீ மற்றும் தளபதி கற்கவர் ஜேக்சன் (Thomas Jackson) தலைமையிலான கூட்டிணைவுப் படைகள் வெற்றி பெற்றன.

ஷிலோ போரிலும் (Battle of Shiloh - ஏப்ரல். 6–7, 1862) இரண்டாவது புல் ரன் போரிலும்(ஆகஸ்ட், 29–30, 1862) ஆண்டியேடம் க்ரீக் போரிலும் (செப்டம்பர்– 17, 1862) கூட்டாட்சிப் படைகள் வெற்றி பெற்றன. ஆனால் ஏழு நாள் போர் (Battle of Seven days - ஜூன் 25–ஜூலை 1 , 1862) ஃப்ரடெரிக்ஸ்பர்க் போர் (டிசம்பர் – 1862), சான்ஸ்லர்வில் போர் (மே–1863) ஆகியவற்றில் கூட்டிணைவுப் படைகள் வெற்றி கண்டன.

விடுதலைப் பேரறிக்கை: இதற்கிடையில், எல்லா அடிமைகளையும் விடுவித்து விடுதலைப் பேரறிக்கை (Emancipation Proclamation)யை, ஜனவரி–1, 1863–ல் ஆபிரகாம் லிங்கன் வெளியிட்டார்.

கெட்டிஸ்பர்க் போர்: 1863, ஜூலை 1 முதல் 3 வரை நடைபெற்ற கெட்டிஸ்பர்க் (Gettysburg) போரில், ராபர்ட் லீ–ஐ கூட்டாட்சிப் படைத் தளபதி மீடு (Meade) தோற்கடித்தார். இவ்வெற்றி கூட்டாட்சி அரசுக்கு சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. விக்ஸ்பர்க் போரில் (ஜுலை –4, 1863) கூட்டாட்சிப் படைத் தளபதி யுலைஸஸ் க்ராண்ட் இடம் தோற்ற கற்கவர் ஜேக்சன் இறந்தார். இதனால் கூட்டாட்சியினரிடம் மிசிசிபி நதிப்பகுதி வரவே, அர்கன்சாஸ், லூசியானா, டெக்ஸாஸ் ஆகிய மாநிலங்கள் கூட்டிணைவிலிருந்து பிரிந்தன.

பின்னர் சாட்டானுகா (Chattanuga) போரில் (நவம்பர்–1863) வெற்றி பெற்ற கூட்டாட்சிப் படைகள், நியூ ஆர்லியன்ஸ், அட்லாண்டா, சாவன்னா, பீட்டர்ஸ்பர்க் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றின.

கெட்டிஸ்பர்க் சொற்பொழிவு: உள்நாட்டுப் போரில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கு கெட்டிஸ்பர்க் –ல் ஒரு நினைவுச் சின்னம்

எழுப்பப்பட்டது. அதை நவம்பர்–19, 1863–ல் திறந்து வைத்து சிறந் சொற்பொழிவாற்றினார் ஆபிரகாம் லிங்கன். "கெட்டிஸ்பர்க் சொற்பொழி ஆங்கிலச் சொற்பொழிவுகளில் சிறப்பானதாக உள்ளது. அச்சொற்பொழி நான், "மக்களுக்காக, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் அரசு, உலக அழியாது" என மக்களாட்சி பற்றி லிங்கன் கூறினார்.

போர் முடிவு: வர்ஜீனியாவில், பிப்ரவரி–1865–ல் தென்மாநிலப் பிர நிதிகளைச் சந்தித்த லிங்கன் அமைதி வேண்டினார். அதை தென் மாநிலங்க ஏற்காததால், போர் தொடர்ந்தது. பல இடங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டு விட கூட்டிணைவுத் தலைநகர் ரிச்மாண்ட்–ஐ விட்டு வெளியேற தளபதி முயன்றார். ஆனால் அதற்குள் கூட்டாட்சிப் படைகள் ரிச்மாண்டை சூழ்ந் கொண்டன. லீ–ஐ, அப்போமட்டாக்ஸ் (Appomattox) போரில் (ஏப்ரல் 1865–ல்) கிராண்ட் தோற்கடித்ததால், லீ சரணடைந்தார். டர்ஹாம் என் இடத்தில் (ஏப்ரல்–26, 18,65–ல்; மற்றொரு கூட்டிணைவுப் படைத்தலை கரோலினா ஜோ ஜான்ஸ்டன் சரணடைந்தார். தோல்வியைப் பொறு முடியாத ஜெஃபர்சன் டேவிஸ், தெற்குப் புறம் தப்பி ஓடினார். ஜார்ஜி அருகில் அவர் கைதானார். கடைசி கூட்டிணைவுப் படை, மே–26, 1865– ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டது. அத்துடன் உள்நாட்டுப் போர் முடிவுற்ற (1866–ல் ஜெஃபர்சன் டேவிஸ் மீது அரசுத் துரோகக் குற்றம் சாட்டப் வழக்கு தொடரப்பட்டது. பின்னர் அரசே வழக்கை கைவிட்டது. Rise and Fa of Confederate Government என்ற பிரபலமான நூலை எழுதி 1881 வெளியிட்ட அவர், நியூ ஆர்லியன்ஸ்–ல் இறந்தார்)

உள்நாட்டுப் போரின் விளைவுகள்

ஏப்ரல்–15, 1861 முதல், ஏப்ரல்–9, 1865 வரை (நான்கு ஆண்டுகள்) நடை பெற்ற அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர் மட்டுமே, U.S.A. விற்குள் நடைபெ ஒரே போர். அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் ஆழமானவை. அவை:

1. தெற்கு அழிவு

உள்நாட்டுப் போர் தென் மாநிலங்களை உருக்குலைத்து விட்ட போரில் ஏராளமானோர் இறந்தனர். உடைமைகள் பாழாயின. தென் பகுதியி நிலங்கள் பாழாயின. பல நகரங்கள் தீக்கிரையாயின. இதனால் தெற்கி விவசாயமும், வாணிகமும் அழிந்து விட்டன. " தெற்கின் அழிவைத் தவி

உள்நாட்டுப் போரின் விளைவுகள், நாட்டிற்கு ஆக்கபூர்வமானவையாகவே இருந்தன".

2. அரசியல் விளைவுகள்

உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட அரசியல் விளைவுகள் நன்மையானவையே.

அ) உள்நாட்டுப் போரில் கூட்டாட்சிப் படை வெற்றி பெற்றதால், கூட்டாட்சி அழியாமல் பாதுகாக்கப்பட்டது; அது அழியாத் தன்மை பெற்றது. கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்வது முடியாது என்பது நிலைபட்டது.

ஆ) கூட்டாட்சி அரசு வலுப்பெறவே, அதன் அயலுறவில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை உடனடியாகத் தீர்க்க முடிந்தது.

இ) போரின் விளைவாக, அரசியல் கட்சிகளிலும் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. போருக்கு முன் தென் மாநிலங்களில் செல்வாக்கு பெறாதிருந்த குடியரசுக் கட்சி, போருக்குப் பிறகு அங்கு செல்வாக்கு பெற்றது.

3. சமூக விளைவுகள்

அ) உள்நாட்டுப் போரால், சமூகத்தில், முழு உரிமை பெற்ற குடிமக்களாக நீக்ரோக்கள் ஆயினர். எனினும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், பாதுகாப்பும் கிடைக்கவில்லை. எனவே நீக்ரோக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க, விடுவிக்கப்பட்டோரின் பணிமனை (Free men's Bureau) -களை அரசு நிறுவியது.

ஆ) அரசியலமைப்பின் பதினான்காவது திருத்தத்தின்படி, நீக்ரோக்களுக்கு குடியுரிமை வழங்கப்பட்டது.

இ) அரசியலமைப்பின் பதினைந்தாவது திருத்தத்தின்படி நீக்ரோக்களுக்கு வாக்குரிமையும் வழங்கப்பட்டது.

ஈ) தொழிற்சாலைகளும், பண்ணைகளும் அதிகரித்ததால், தொழிலாளி–முதலாளி இடையே போராட்டங்கள் ஏற்பட்டன. தொழிலாளர் இயக்கம் ஆரம்பித்தது.

4. பொருளாதார விளைவுகள்

அ) போரால் அமெரிக்க தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டது.

ஆ) நாட்டின் வருவாய் குறைந்ததுடன், நாட்டின் கடன் 3000 மில் டாலராக உயர்ந்தது.

இ) போருக்குப் பிறகு, புனரமைப்புப் பணிகள் தொடங்கின. மாநிலங்களின் முன்னேற்றத்தில் அரசு அக்கறை காட்டியது.

ஈ) அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பெரும் வாணிக வளர்ச்சியும் போர் விளைவே

உ) அரசின் ஊக்கம், தேவைகள் அதிகரிப்பு ஆகியவற் தொழிற்சாலைகள் பெருகின. பெரும் வாணிபக் கழகங்கள் (Corporatio நிறுவப்பட்டன. சுரங்கங்கள் வெட்டப்பட்டன. ரயில்பாதை விரிவாக் ஏற்பட்டது. இவற்றால் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகின.

முடிவுரை

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை நிலைகுலையச் செய்த உள்நாட் போரை, பெரும்பாலான மக்கள் விரும்பவில்லை. எனவே "தவிர்த்திருக் கூடிய நிகழ்ச்சியே அப்போர்" என்றும் சொல்கின்றனர். எனினும், போர் முடிவில், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடையே ஒற்றுமை ஏற்பட்டு, அ சிறப்பாக முன்னேறின. தீமையிலும் நன்மை என்பது போல, அமெரிக்க ஐக் நாடுகளை அழியாமல் காத்து, அவை முன்னேற உள்நாட்டுப் போர் வகுத்தது.

★ குடியரசுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

எண்.	ஆட்சிக்காலம்	பெயர்	கட்சி	மாநிலம்
1.	1789-1797	ஜார்ஜ் வாஷிங்டன்		வர்ஜீனியா
2.	1797-1801	ஜான் ஆடம்ஸ்	டெரலிஸ்ட்	மசாசுசெட்ஸ்
3.	1801-1809	தாமஸ் ஜெஃபர்சன்	டெமாக்ரடிக் ரிபப்ளிக்	வர்ஜீனியா
4.	1809-1817	ஜேம்ஸ் மேடிசன்	,,	வர்ஜீனியா
5.	1817-1825	ஜேம்ஸ் மன்ரோ	,,	வர்ஜீனியா
6.	1825-1829	ஜான் குவின்சி ஆடம்ஸ்	,,	மசாசுசெட்ஸ்
7.	1829-1837	ஆண்ட்ரூ ஜேக்சன்	டெமாக்ரடிக்	டென்னசி
8.	1837-1841	மார்டின் வான் பியூரன்	,,	நியூயார்க்
9.	1841-(1மாதம்)	W.H. ஹேரிசன்	விக்	ஒஹியோ
10.	1841-1845	ஜான் டைலர்	டெமாக்ரடிக்	வர்ஜீனியா
11.	1845-1849	ஜேம்ஸ் K. போல்க்	,,	டென்னசி
12.	1849-1850	சக்கரி டெய்லர்	விக்	லூசியானா
13.	1850-1853	மில்லாட் பில்மோர்	,,	நியூயார்க்
14.	1853-1857	ஃப்ராங்க்ளின் பியர்ஸ்	டெமாக்ரடிக்	நியூஹாம்ப்ஷயர்
15.	1857-1861	ஜேம்ஸ் புக்னன்	,,	பென்சில்வேனியா

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

பகுதி-II

ஆபிரகாம் லிங்கனும் உள்நாட்டுப் போரும்

1. ஆபிரகாம் லிங்கனின் வாழ்க்கையையும் சாதனைகளையும் ஆராய்க.

சிறந்த பேச்சாளர், நேர்மையானவர், மன உறுதியும் திடமான சிந்தனையும் கொண்டவர் என்று பாராட்டப்பட்ட ஆபிரகாம் லிங்கன் 1861-ல் அமெரிக்கக் குடியரசின் பதினாறாவது குடியரசுத் தலைவர் ஆனார். அவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில், அடிமைப் பிரச்சனை தீவிரமாயிற்று. அதன் மூலம், வட-தென் மாநிலங்களிடையே உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது. அடிமை முறையை ஒழிக்க அயராது உழைத்த லிங்கன், அதற்காகவே உயிர்விட்டார். அவரது வாழ்க்கையும், சாதனைகளும், மரணமும் அவர் புகழை மேலும் உயர்த்தின.

லிங்கனின் இளமைப் பருவம்

பிப்ரவரி-12, 1809-ல் கெண்டகி-யில் உள்ள ஹார்டின் என்ற இடத்தில் தச்சுத் தொழிலாளியின் மகனாக லிங்கன் பிறந்தார். 1830-ல் பெற்றோருடன் இல்லினாய்ஸ் சென்ற அவர், தந்தையின் தொழிலில் ஈடுபட்டார். கிடைத்த ஓய்வு நேரத்தில் புத்தகங்களைப் படித்தார். இவ்வாறு சுயமாக கல்வி கற்ற லிங்கன், சட்டம் படித்து 1836 முதல் வழக்கறிஞரானார்.

1832-ல் இந்தியப் பழங்குடியினருடனான **பிளாக் ஹாக்** போரில், ஒரு போர் வீரராக ஈடுபட்ட அவர், அதே ஆண்டில் இல்லினாய்ஸ் பிரதிநிதிகள் சபைக்குப் போட்டியிட்டு தோல்வியுற்றார். 1835-36ல் இல்லினாய்ஸ் பொதுச் சபையின் உறுப்பினரான அவர், 1842-ல் மேரி டோட்- ஐ மணம் செய்து கொண்டார். பின்னர் 1846-ல் அமெரிக்க பிரதிநிதிகள் சபையில் அவர் உறுப்பினரானார். ஆனால் 1858-ல் செனட் தேர்தலில் தோல்வியுற்றார். அத்தேர்தலின்போது லிங்கன்-டக்ளஸ் இடையே நடைபெற்ற விவாதங்கள் லிங்கனின் புகழை உயர்த்தின.

1860-ஆம் ஆண்டுக் குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில், குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு லிங்கன் வெற்றி பெற்றார். ஒரு பதவிக் காலம் முழுதும் பதவி வகித்த அவர், இரண்டாவது பதவிக் காலத்திற்கும் (1864-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெற்றி

பெற்று) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் ஏப்ரல்-15, 1865-ல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டு அழியாப் புகழ் பெற்றார் லிங்கன்.

உள்நாட்டுப் போரில் லிங்கன்

ஆபிரகாம் லிங்கனின் பதவிக்காலம் முழுதும் அமெரிக்காவில் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது. அடிமை முறை இல்லாத வடமாநிலமான இல்லினாய்ஸ்-ஐச் சேர்ந்த லிங்கன், குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதுமே, அடிமை முறையைப் பின்பற்றும் தென் மாநிலங்கள் கூட்டாட்சியிலிருந்து விலகின. அவை, தமக்கென தனி அரசியலமைப்பு, குடியரசுத்தலைவர், தலைநகரம் (முதலில் மாண்ட்கோமரி, பின்னர் ரிச்மாண்ட்). ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தனி ஆட்சி நடத்தின.

உடல்வலிமை, மெக்சிகோ போர் வீரர்கள் ஆகியன கொண்ட தென் பகுதி மக்கள், வடக்கை போரில் வென்று விடலாம் என எண்ணினர். போரைத் தொடங்கிய தென் மாநிலங்கள், ஃபோர்ட் சம்டர்-ஐத் தாக்கின. நாட்டின் ஒற்றுமையை போர் குலைத்து விடும் என நினைத்த லிங்கன், போரை தாமதப்படுத்தினார். ஆனால் தென் மாநிலங்களின் தாக்குதலால் போர் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

கூட்டாட்சி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் எனக் கருதிய லிங்கன், ஏப்ரல்-15, 1861ல் 75,000 தன்னார்வலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, கூட்டிணைவுத் (தென் மாநிலங்களின்) துறைமுகங்களை முற்றுகையிடுமாறு ஆணையிட்டார். இவ்வாறாக உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது.

போரின்போது, தேச விரோதிகள் அனைவரும் ராணுவச் சட்டத்தின் மூலம் தண்டிக்கப்படுவர் என்று லிங்கன் அறிவித்தார். பிரிட்டனுக்கு **ஹென்றி வார்ட் பீச்சர்** என்ற சமயப் போதகரை அனுப்பி பிரிட்டனின் ஆதரவையும், நல்லெண்ணத் தூதுக்குழுவை அனுப்பி பிரான்சின் ஆதரவையும் லிங்கன் பெற்றார்.

போரின் ஆரம்பத்தில் கூட்டிணைவுப் படைகள் வெற்றி பெற்றாலும், பின்னர் கூட்டாட்சி (அரசு) படைகளே வெற்றி பெற்றன. அப்போமட்டாக்ஸ் போரில் தோற்ற தளபதி லீ-ன் சரணடைவு, கூட்டிணைவு குடியரசுத்தலைவர் ஜெஃபர்சன் டேவிஸ் கைது ஆகியவற்றுடன் ஏப்ரல், 1865-ல் உள்நாட்டுப் போர் முடிவுற்றது.

கூட்டாட்சிக்கு லிங்கன் ஆற்றிய தொண்டு

லிங்கனின் தளராத முயற்சியால், உள்நாட்டுப் போரில் கூட்டாட்சிப் படைகள் வெற்றி பெற்றன. அதனால் கூட்டாட்சி பாதுகாக்கப்பட்டது. கூட்டாட்சிப் பாதுகாப்பே லிங்கன் ஆற்றிய தொண்டுகளில் மகத்தானது. கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்ல மாநிலங்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று வாதிட்ட லிங்கன், அடிமைகளுக்கு சுதந்திரம் அளிப்பது தன் கடமை என நினைத்தார்.

லிங்கனின் புனரமைப்புத் திட்டம்

உள்நாட்டுப் போரால் சீர்குலைந்திருந்த தென்மாநிலங்களைப் பழிவாங்காமல், நடந்ததை மறந்து அரசை வலுப்படுத்த விரும்பிய லிங்கன், மிகவும் நிதானத்துடன் செயல்பட்டார். தென் பகுதியின் மிதமான புனரமைப்புக்காக, உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே, டிசம்பர்-1863-ல் மூன்று முக்கிய கொள்கைகளை அவர் வகுத்தார். அவை,

i) கூட்டாட்சிப் படையினர் கைப்பற்றிய தென் மாநிலங்களில் தாற்காலிக அரசுகளை நிறுவுதல்.

ii) ஒரு சில தென் மாநிலத் தலைவர்களைத் தவிர ஏனைய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் பொது மன்னிப்பு அளித்தல்.

iii) கிளர்ச்சி செய்த மாநிலங்களில் உள்ள வாக்காளர்களுள் பத்து சதவீத வாக்காளர்களாவது, கூட்டாட்சியின் மீது "பற்றுறுதிப் பிரமாணம்" எடுத்துக் கொண்டால், அம்மாநிலங்களை கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளல்.

இம்மூன்றும் லிங்கன் திட்டம் (Lincoln Plan) எனப்பட்டன. தன் திட்டத்தின் இரண்டாவது அம்சத்தை செயலாக்க, டிசம்பர் 1863-ல் பொது மன்னிப்பு மற்றும் புனரமைப்புப் பேரறிக்கை (Proclamation of Amnesty and Reconstruction) யை லிங்கன் வெளியிட்டார். அடிமைகளுக்கு உரிமை அளித்த அதையே விடுதலைப் பேரறிக்கை (Emancipation Proclamation) என்றும் சொல்வர்.

தன் திட்டத்தின் மூன்றாவது அம்சத்தின்படி, தென் மாநிலங்களில் ஒரு மாநிலத்தின் மொத்த வாக்காளர்களுள், பத்து சதவீதத்தினர் மட்டும் கூட்டாட்சிப் பற்றுறுதிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டால், அம்மாநிலம் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் எனப்பட்ட பத்து சதவித திட்டத்தை (Ten Percent Plan) லிங்கன்

வெளியிட்டார். லிங்கனின் மிதமான கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளாத காங்கிரஸ், ஒரு மாநிலம் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட, அம்மாநிலத்தின் மொத்த வாக்காளர்களுள் பெரும் பகுதியினர், கூட்டாட்சியின் மீது பற்றுறுதிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றது. அதுவே வேட்-டேவிஸ் சட்ட வரைவு (Wade-Davis Bill) எனப்பட்டது. காங்கிரசால் ஏற்கப்பட்ட அச்சட்டவரைவை, தன் மறுப்பதிகாரத்தை (Veto) பயன்படுத்தி லிங்கன் தள்ளுபடி செய்தார்.

விடுதலைப் பேரறிக்கையின் மூலம் அடிமைகளுக்களித்த உரிமைகளை நிலைநாட்டும் வகையில், 1865-ஆம் ஆண்டில் அரசியலமைப்பில் ஒரு திருத்தத்தை லிங்கன் கொண்டு வந்தார். அதுவே பதிமூன்றாவது திருத்தம் எனப்பட்டது. அதன்மூலம் U.S.A வின் எந்தப் பகுதியிலும் அடிமைமுறை பின்பற்றுவது தடை செய்யப்பட்டது.

மதிப்பீடு

லிங்கனிடம் வாய்மை, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் இரக்கம், தாராள குணம், துணிவுடன் செயல்படும் ஆற்றல், மக்களை மனதார நேசித்தல் ஆகிய நற்குணங்கள் இருந்தன. அவரது உணர்ச்சி மிக்க கருத்துச் செறிவுள்ள பேச்சுக்கள் (கெட்டிஸ்பர்க் உரை மற்றும் 1864 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதும் ஆற்றிய உரை "யாரிடமும் காழ்ப்புணர்ச்சி கொள்ளாமல், எல்லோரிடமும் அன்பு கொள்ளல்" (with malice towards none; with charity for all) உலக இலக்கியத்தில் ஒரு பகுதியாகும்.

அடிமை முறையை ஒழித்து, அமெரிக்க ஒற்றுமைக்கு பாடுபட்டு, அதன் புனரமைப்புக்கு வழிவகுத்த லிங்கன், தன் கொள்கைகளின் செயலாக்கத்தைக் காண கொடுத்து வைக்கவில்லை. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர் ஓய்ந்த ஐந்தாம் நாள் (ஏப்ரல், 14-1865) வாஷிங்டனில் உள்ள ஃபோர்ட் நாடக அரங்கில், Our American Cousin (டாம் டெய்லர் எழுதியது) என்ற நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, வர்ஜீனியாவைச் சேர்ந்த நடிகன் ஜான் வில்கிஸ் பூத் (John Wilkes Booth) - ஆல் சுடப்பட்ட லிங்கன், அடுத்த நாள் (ஏப்ரல்-15) காலை இறந்தார்.

2. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போருக்கான காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளை எழுதுக.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலிருந்து அடிமை முறையை அகற்ற வட மாநிலங்கள் முயன்றன. தங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவசியமான அடிமை முறையைக் கைவிடவோ, அதற்கு வடக்கு முயல்வதையோ தென் மாநிலங்கள் விரும்பவில்லை. இவ்வாறாக, அடிமைமுறைச் சிக்கலால் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது.

1861 முதல் 1865 வரை நடைபெற்ற அப்போரை, மாநிலங்களிடையே நடைபெற்ற போர், சகோதரர்கள் சண்டை, தென் சுதந்திரப் போர், இரண்டாவது அமெரிக்கப் புரட்சி எனச் சொல்கின்றனர். ஆனால் அதை, கூட்டாட்சியை விரும்பும் தேச பக்தர்களுக்கும், கூட்டாட்சியில் இருந்து பிரிந்து நின்றவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போர் என்று சொல்வதே பொருத்தமாகும்.

உள்நாட்டுப் போருக்கான காரணங்கள்

வட-தென் மாநிலத்தவரிடையே நிலவிய அரசியல் பிரச்சனைகள், சமுதாய- பொருளாதார வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றுடன் அடிமை முறையும் சேர்ந்து மனக்கசப்பை உருவாக்கின. மன்ரோ காலத்தில் உருவான இம்மனக்கசப்பு, ஆண்ட்ரூ ஜேக்சன் காலத்தில் வளர்ந்து, லிங்கன் காலத்தில் போராக உருவெடுத்தது. அப்போருக்கான காரணங்கள் :

1. மாறுபட்ட சீதோஷ்ண நிலை

இயற்கையே, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை முற்றிலும் மாறுபட்ட இருவேறு பகுதிகளாகப் பிரித்திருந்தது. வடபகுதி, மித தட்ப வெப்பப் பகுதியாகவும் தென் பகுதி உஷ்ணமானதாகவும் இருந்தன. அங்கு குடியேறியோரும் வேறு வேறு இனத்தவர்களாயும் வேறுபட்ட பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்தனர்.

2. வேறுபட்ட பொருளாதாரம்

வட மாநிலத்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் தொழிலதிபர்களாகவும் வணிகர்களாகவும் இருந்தனர். தென் மாநிலத்தவர் பொதுவாக விவசாயத் தொழில் செய்தனர். தென்பகுதி, கச்சாப் பொருட்களை விளைவித்தது. அவற்றைக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகளில் செய்பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் வடக்கு, தெற்கை சுரண்டுவதாக தென்மாநிலத்தவர் நினைத்தனர். விவசாய

விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காதபோது, காப்பு வரிகளால் பாதுகாக்கப்பட்ட வட மாநிலத்தவரின் பொருட்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டன. இப்பொருளாதார வேறுபாடும் உள்நாட்டுப் போருக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

3. சமயப் பிரிவினை

ஐரோப்பாவிலிருந்து May Flower கப்பலில் வந்து வட பகுதியில் குடியேறியவர்கள், கிறித்தவ மதத்தில் தீவிர பற்று கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சமய மிதவாதிகளாக இருந்த தென்மாநிலத்தவர், வட மாநிலத்தவரின் சமய தீவிரத்தை வெறுத்தனர்.

4. காப்பு வரி

உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்கு ஊக்கமளிக்க, அயல்நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருட்கள் மீது, கூட்டாட்சி அரசு காப்பு வரி (Tariff) விதித்தது. காப்புவரியால் பாதுகாக்கப்பட்ட தொழில்கள் ஏதும் தென் மாநிலங்களில் இல்லை. வடக்கின் தொழில் பாதுகாப்புக்கென தாமும் காப்புவரி செலுத்திய பொருட்களை வாங்குவதை தெற்கு விரும்பவில்லை.

5. போக்குவரத்து வசதிகள்

மக்கள் மேற்கு நோக்கிக் குடியேற ஆரம்பித்ததும், வடபகுதியுடன் மேற்கை இணைக்க நெடுஞ்சாலைகளும் இருப்புப் பாதைகளும் அமைக்கப்பட்டன. மேற்கு மாநிலங்களும் தங்கள் பொருட்களை வடக்குப் பகுதி வழியாகவே அனுப்பின. இதனாலும் வடக்கு வளர்ந்தது. இவ்வாறு தேசியப் பணம், வடபகுதிக்கே செலவிடப்படுவதை தெற்கு எதிர்த்தது.

6. மேற்கு நிலமும் உரிமை நிலம் திட்டமும்

மேற்கு நோக்கிய பரவலால் நிலங்கள் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டன. அங்கு குறைந்த கூலிக்கு வேலையாட்கள் கிடைத்ததால் வடக்கில் தொழில்கள் வளர்ந்தன. இவ்வாறு உரிமை பெற்ற மேற்கு மாநிலங்கள் வடக்கை வளர்த்தன. எனவே இத்திட்டத்தை தெற்கு எதிர்த்தது.

7. தப்பியோடிய அடிமைகள் சட்டம் (1850)

தப்பியோடிய அடிமைகள் சட்டம் (Fugitive Slave Act) நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு, தப்பிய அடிமைகள் பிடிக்கப்பட்டு மீண்டும்

அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். தெற்கின் வெற்றியான இதை வடக்கு விரும்பவில்லை.

8. அடிமை முறை சிக்கல்

அடிமை முறையை ஏற்பதா, ஒழிப்பதா என்பது பற்றி வடக்கு தெற்கு இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. வெப்பமான தெற்கு பகுதியில் பருத்தித் தொழில் செய்ய முடியாத வெள்ளையர்கள் அத்தொழில் செய்ய அடிமைகளையே நம்பி இருந்தனர். தெற்கிற்கு பொருளாதாரத் தேவையான அடிமை முறையை காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல் என வடக்கு கண்டித்தது.

9. மிசௌரி சமரசம் (1820)

மிசௌரி சமரசத்தின்படி மெயின் மாநிலம் அடிமை முறையற்றதாகவும் மிசௌரி மாநிலம் அடிமை முறை உள்ளதாகவும் கூட்டாட்சியில் சேர்க்கப்பட்டன. இதனால் இரு பகுதிகளிடையே சமநிலை ஏற்பட்டாலும், மிசௌரி சமரசத்தை தெற்கின் வெற்றி என வடக்கு கருதியது. ஜேம்ஸ் போக் காலத்தில் உரிமை மாநிலமாக ஆரிகான்-ம் அடிமை முறை மாநிலமாக டெக்ஸாஸ்-ம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு அடிமைமுறைச் சிக்கல் தீர்க்கப்படாமல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதாலும், பிரச்சனை தீவிரமடைந்தது.

10. கான்சாஸ் - நெப்ராஸ்கா சட்டம் (1854)

கான்சாஸ்- நெப்ராஸ்கா சட்டத்தின்படி கான்சாஸ் அடிமை முறை மாநிலமாகவும், நெப்ராஸ்கா அடிமை முறையற்ற மாநிலமாகவும் கூட்டாட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. எனினும் கான்சாஸ்-ல் அடிமை முறையை எதிர்த்தோர் அதிகம் குடியேறினர். அதனால் அங்கு அடிமை முறையை எதிர்த்தோர் - ஆதரித்தோர் இடையே அடிக்கடி மோதல்கள் (ரத்தம் கொட்டும் கான்சாஸ்) ஏற்பட்டன.

11. 1860 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்

நீண்ட காலமாகப் புகைந்து வந்த வட, தென் மாநிலங்களிடையேயான பகையுணர்வு, 1860-ஆம் ஆண்டுக் குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. அத்தேர்தலில், அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதிய குடியரசுக் கட்சியும், வட மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஆபிரகாம் லிங்கன்-ம் வெற்றி பெற்றனர். இதை வடக்கின் வெற்றி என்று கருதிய தெற்கு, வடக்கு மீது போர் தொடுக்க நினைத்தது.

போரை உருவாக்கிய சூழ்நிலை

கிரிட்டன்டன் சமரசம் : வடக்கு- தெற்கு இடையேயான மோதலைத் தவிர்த்து, கூட்டாட்சியின் ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்த ஒரு சமரச உடன்பாட்டை ஏற்படுத்த காங்கிரஸ் முயன்றது. அவ்வுடன்பாட்டுத் தீர்மானத்தை, கென்டகியைச் சேர்ந்த செனட் உறுப்பினரான ஜான் கிரிட்டன்டன் (John Crittenden) டிசம்பர்-18, 1860ல் சமர்ப்பித்தார். கிரிட்டன்டன் சமரசத்தின்படி 1) கூட்டாட்சியில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களிலும் அடிமை முறை தடை செய்யப்பட வேண்டும். 2) கொலம்பியாவில் அடிமை முறையைத் தடை செய்யவோ, மேரிலாந்து, வர்ஜீனியா மாநிலங்களின் ஒப்புதலின்றி அடிமை முறையைப் பறிக்கவோ காங்கிரசுக்கு உரிமை இல்லை. 3) அடிமைகளை இழந்த உரிமையாளர்க்கான இழப்பீட்டுத் தொகையை கூட்டாட்சி அரசு வழங்கும் எனப்பட்டது.

தென்கரோலினா விலகல் : கிரிட்டன்டன் சமரசத் திட்டத்தை தென் மாநிலங்கள் ஏற்கவில்லை. இதற்கிடையில், டிசம்பர்-20, 1860-ல் கூட்டாட்சியிலிருந்து தென்கரோலினா விலகியது. பின்னர் ஜனவரி-11, 1861-ல் தென்கரோலினா துறைமுகமான ஃபோர்ட் சம்டர் (Fort Sumter)- ல் நின்றிருந்த வடக்கின் கப்பல் The Star of the West-ஐ கரோலினாப் படைகள் தாக்கின. நிலைமையைச் சீர் செய்ய ஜனவரி, 1861ல் இன்னுமொரு சமரசத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதில் 1) அடிமை மாநிலங்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, புதிய அரசியலமைப்புத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும். 2) தனியார் சுதந்திரச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்வம்சங்களைக் கொண்ட பதிமூன்றாவது திருத்த மசோதா, 1865-ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அம்மசோதாவை, நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களைத் தவிர்க்க முன்னாள் குடியரசுத்தலைவர் டைலர் தலைமையில் வாஷிங்டனில் (பிப்ரவரி -4, 1861) கூடிய சிறப்புப் பேரவை முயன்றது. 21 மாநிலங்கள் கலந்து கொண்ட அப்பேரவையின் யோசனைகளை செனட்டில் கிரிட்டன்டன் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் அவற்றை செனட் நிராகரித்து விட்டது.

மாண்ட்கோமரி கூட்டம் : தென்கரோலினாவைத் தொடர்ந்து, பிப்ரவரி-1, 1861ல் மேலும் ஆறு மாநிலங்கள் (மிஸ்ஸிஸிப்பி, ஃப்ளோரிடா,

அலபாமா, மிசிசிபி, ஜார்ஜியா, லூசியானா மற்றும் டெக்சாஸ்) கூட்டாட்சியிலிருந்து விலகின. ஏழு மாநிலங்களும் அலபாமாவில் உள்ள மாண்ட்கோமரி-ல் பிப்ரவரி-7, 1861-ல் கூடி அமெரிக்க கூட்டிணைவு மாநிலங்களின் தாற்காலிக அரசியலமைப்பு (Provisional Constitution of the Confederate States of America), புதிய குடியரசுத்தலைவர் (ஜெஃபர்சன் டேவிஸ்), குடியரசு துணைத்தலைவர் (அலெக்சாண்டர் ஸ்டீஃபன்ஸ்), புதிய தலைநகரம் (அலபாமா) ஆகியவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தன. லிங்கன் பதவி யேற்கும் வரை (மார்ச்-3, 1861) குடியரசுத்தலைவராக இருந்த புக்னன் - ஆல் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை.

போர் தொடக்கம்

ஃபோர்ட் சம்டர் விழ்ச்சி : இச்சிக்கலான சூழ்நிலையில் மார்ச்-4, 1861-ல் குடியரசுத்தலைவராக **ஆபிரகாம் லிங்கன்** பதவியேற்றார். பிரிந்து சென்ற மாநிலங்களை அடக்க நினைத்தால் போர் உருவாகும் என நினைத்த லிங்கன், பொறுமையாக இருந்தார். எனினும் ஜெஃபர்சன் டேவிஸ்-ன் ஆணையின்படி, ஃபோர்ட் சம்டரில் கூட்டிணைவுப் படைத் தளபதி Pierre Beauregard தாக்குதல் தொடர்ந்தார். அத்தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாத கூட்டாட்சித் தளபதி Robert Anderson சரணடையவே கூட்டிணைவாளரிடம் ஃபோர்ட் சம்டர் வீழ்ந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து, கூட்டிணைவுப் படைகள் மீது போர் தொடுக்குமாறு லிங்கனை வடமாநிலத்தவர் கேட்டுக் கொண்டனர். அதை ஏற்ற லிங்கன், 75,000 தன்னார்வலர்களைத் (Volunteers) தேர்ந்தெடுத்து, கூட்டிணைவுத் துறைமுகங்களை முற்றுகை யிடுமாறு ஏப்ரல்-15ல் ஆணையிட்டார். இவ்வாறாக உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது. கூட்டாட்சியைப் பாதுகாக்க, போரிடுவது அவசியமில்லை என டெமாக்ரடிக் கட்சியினர் சிலர் நினைத்தனர். அவர்கள் Peace Democrats எனப்பட்டனர். அவர்களுள் தீவிரவாதிகள் Copperheads என்றழைக்கப்பட்டனர்.

போரின் போக்கு

உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியதையடுத்து வர்ஜீனியா, வட கரோலினா, டென்னசி, அர்கன்சாஸ் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களும், ஏப்ரல், 17-ல் கூட்டிணைவில் சேர்ந்தன. (எனினும் அடிமை முறை மாநிலங்களான மேரிலேண்ட், டெலாவர், கெண்டகி, மிசௌரி

ஆகியன அவற்றுடன சேராமல் வடக்குடன் சேர்ந்தன) அதைத் தொடர்ந்து அலபாமாவிலிருந்து, வர்ஜீனியாவில் இருந்த ரிச்மாண்ட்-க்கு கூட்டிணைவுத் தலைநகரம் மாற்றப்பட்டது.

இவ்வாறாக, ஒன்பது மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட பதினொரு தென் மாநிலங்களை, இருபத்திரண்டு மில்லியன் மக்கள் தொகை கொண்ட இருபத்திமூன்று கூட்டாட்சி மாநிலங்கள், உள்நாட்டுப் போரில் எதிர்த்தன. வடமாநிலப் படைகள் கூட்டாட்சிப் படைகள் (Federal Army) என்றும், தென்மாநிலப் படைகள் கூட்டிணைவுப் படைகள் (Confederate Army) என்றும் பெயரிடப்பட்டன.

புல் ரன் சண்டை : கிழக்கு, மேற்கு என இரண்டு முனைகளில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரில், கூட்டிணைவரசின் தலைநகரான ரிச் மாண்ட்-ஐக் கைப்பற்றுவதைத் தன் முதல் நோக்கமாக கூட்டாட்சிப் படை கொண்டது. அதற்காக, மெக்டவல் தலைமையில் சென்ற கூட்டாட்சிப் படையை, புல் ரன் (Bull Run அல்லது Manassas) என்ற இடத்தில் (ஜுலை-21, 1861-ல்) நடைபெற்ற சண்டையில் கூட்டிணைவுப் படை தோற்கடித்தது. அதைத் தொடர்ந்து தளபதி லீ மற்றும் கற்சுவர் ஜேக்சன் (Thomas Jackson) தலைமையிலான கூட்டிணைவுப் படைகள் வெற்றி பெற்றன.

ஷிலோ போரிலும் (Battle of Shiloh - ஏப்ரல், 6-7, 1862) இரண்டாவது புல் ரன் போரிலும் (ஆகஸ்ட், 29-30, 1862) ஆண்டியேடம் க்ரீக் போரிலும் (செப்டம்பர் - 17, 1862) கூட்டாட்சிப் படைகள் வெற்றி பெற்றன. ஆனால் ஏழுநாள் போர் (Battle of Seven days - ஜுன்-25 - ஜுலை-1, 1862) ப்ரடெரிக்ஸ்பர்க் போர் (டிசம்பர், 1862) சான்ஸ்லர்வில் போர் (மே-1863) ஆகியவற்றில் கூட்டிணைவுப் படைகள் வெற்றி கண்டன.

விடுதலைப் பேரறிக்கை: இதற்கிடையில், எல்லா அடிமைகளையும் விடுவித்து விடுதலைப் பேரறிக்கை (Emancipation Proclamation) யை, ஜனவரி, 1-1863-ல் ஆபிரகாம் லிங்கன் வெளியிட்டார்.

கெட்டிஸ்பர்க் போர்: 1863, ஜுலை 1 முதல் 3 வரை நடைபெற்ற **கெட்டிஸ்பர்க்** (Gettysburg) போரில், ராபர்ட்-லீ- ஐ கூட்டாட்சிப் படைத் தளபதி மீடு (Meade) தோற்கடித்தார். இவ்வெற்றி கூட்டாட்சி அரசுக்கு சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. விக்ஸ்பர்க் போரில் (ஜுலை-4, 1863) கூட்டாட்சிப்

படை தளபதி யுலைஸஸ் க்ராண்ட் இடம் தோற்ற கற்கவர் ஜேக்ச இறந்தார். இதனால் கூட்டாட்சியினரிடம் மிசிசிபி நதிப்பகுதி வரே அர்கன்சாஸ், லூசியானா, டெக்ஸாஸ் ஆகிய மாநிலங்க கூட்டிணைவிலிருந்து பிரிந்தன.

பின்னர் சாட்டானுகா (Chattanuga) போரில் (நவம்பர்-1863 வெற்றி பெற்ற கூட்டாட்சிப் படைகள், நியூ ஆர்லியன்ஸ் அட்லாண்டா, சாவன்னா, பீட்டர்ஸ்பர்க் ஆகிய இடங்களை கைப்பற்றின.

கெட்டிஸ்பர்க் சொற்பொழிவு : உள்நாட்டுப் போரில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கு கெட்டிஸ்பர்க் -ல் ஒரு நினைவு சின்னம் எழுப்பப்பட்டது. அதை நவம்பர்-19, 1863-ல் திறந்து வைத்து சிறந்த சொற்பொழிவாற்றினார் ஆபிரகாம் லிங்கன் "கெட்டிஸ்பர்க் சொற்பொழிவு" ஆங்கிலச் சொற்பொழிவுகளில் சிறப்பானதாக உள்ளது. அச்சொற்பொழிவில் தான், 'மக்களுக்கா மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் அரசு, உலகில் அழியாது' என மக்களாட்சி பற்றி லிங்கன் கூறினார்.

போர் முடிவு : வர்ஜீனியாவில், பிப்ரவரி 1865-ல் தென்மாநில பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்த லிங்கன் அமைதி வேண்டினார். அதை தெ மாநிலங்கள் ஏற்காததால், போர் தொடர்ந்தது. பல இடங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டு விடவே, கூட்டிணைவுத் தலைந ரிச்மாண்ட்- ஐ விட்டு வெளியேற தளபதி லீ முயன்றார். ஆன அதற்குள் கூட்டாட்சிப் படைகள் ரிச்மாண்டை சூழ்ந்து கொண்டன லீ -ஐ அப்போமட்டாக்ஸ் (Appomattox) போரில் (ஏப்ரல்-9, 1865-ல் கிராண்ட் தோற்கடித்ததால், லீ சரணடைந்தார். டர்ஹாம் என் இடத்தில் (ஏப்ரல்-26, 1865-ல்) மற்றொரு கூட்டிணைவு படைத்தளபதி கரோலினா ஜோ ஜான்ஸ்டன் சரணடைந்தா தோல்வியைப் பொறுக்க முடியாத ஜெஃபர்சன் டேவிஸ், தெற்கு புறம் தப்பி ஓடினார். ஜார்ஜியா அருகில் அவர் கைதானார். கடை கூட்டிணைவுப் படை, மே-26, 1865-ல் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டது. அத்துடன் உள்நாட்டுப் போர் முடிவுற்றது. (1866-ல் ஜெஃபர்சன் டேவிஸ் மீது அரசுத் துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வழக்கு தொடரப்பட்டது. பின்னர் அரசே வழக்கை கைவிட்டது. Rise and Fall of Confederate Government என்ற பிரபலமான நூலை எழுதி 1881-ல் வெளியிட்ட அவர், நியூ ஆர்லியன்ஸ்-ல் இறந்தார்)

ஏப்ரல்-15, 1861 முதல் ஏப்ரல்-9, 1865 வரை (நான்கு ஆண்டுகள்) நடைபெற்ற அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர் மட்டுமே U.S.A. விற்குள் நடைபெற்ற ஒரே போர். அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் ஆழமானவை. அவை :

1. தெற்கு அழிவு

உள்நாட்டுப் போர் தென் மாநிலங்களை உருக்குலைத்து விட்டது. போரில் ஏராளமானோர் இறந்தனர். உடைமைகள் பாழாயின. தென் பகுதியின் நிலங்கள் பாழாயின. பல நகரங்கள் தீக்கிரையாயின. இதனால் தெற்கின் விவசாயமும் வாணிகமும் அழிந்தன. தெற்கின் அழிவைத் தவிர உள்நாட்டுப் போரின் விளைவுகள், நாட்டிற்கு ஆக்கப்பூர்வமானவையாகவே இருந்தன.

2. அரசியல் விளைவுகள்

உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட அரசியல் விளைவுகள் நன்மையானவையே.

அ) உள்நாட்டுப் போரில் கூட்டாட்சிப் படை வெற்றி பெற்றதால், கூட்டாட்சி அழியாமல் பாதுகாக்கப்பட்டது. அது அழியாத் தன்மை பெற்றது; கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்வது முடியாது என்பது நிலைப்பட்டது.

ஆ) கூட்டாட்சி அரசு வலுப்பெறவே, அதன் அயலுறவில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை உடனடியாகத் தீர்க்க முடிந்தது.

இ) போரின் விளைவாக, அரசியல் கட்சிகளிலும், சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. போருக்கு முன், தென் மாநிலங்களில் செல்வாக்கு பெறாதிருந்த குடியரசுக் கட்சி, போருக்குப் பிறகு அங்கு செல்வாக்கு பெற்றது.

3. சமூக விளைவுகள்

அ) உள்நாட்டுப் போரால், சமூகத்தில், முழு உரிமை பெற்ற குடிமக்களாக நீக்ரோக்கள் ஆயினர். எனினும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், பாதுகாப்பும் கிடைக்கவில்லை. எனவே நீக்ரோக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க, விடுவிக்கப்பட்டோரின் பணிமனை (Freedmen's Bureau) களை அரசு நிறுவியது.

ஆ) அரசியலமைப்பின் பதினான்காவது திருத்தத்தின்படி நீக்ரோக்களுக்கு குடியுரிமை வழங்கப்பட்டது.

இ) அரசியலமைப்பின் பதினைந்தாவது திருத்தத்தின்படி நீக்ரோக்களுக்கு வாக்குரிமையும் வழங்கப்பட்டது.

ஈ) தொழிற்சாலைகளும், பண்ணைகளும் அதிகரித்ததால் தொழிலாளி-முதலாளி இடையே போராட்டங்கள் ஏற்பட்டன. தொழிலாளர் இயக்கம் ஆரம்பித்தது.

1. பொருளாதார விளைவுகள்

அ) போரால் அமெரிக்கத் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டது.

ஆ) நாட்டின் வருவாய் குறைந்ததுடன், நாட்டின் கடன் 300 மில்லியன் டாலராக உயர்ந்தது.

இ) போருக்குப் பிறகு, புனரமைப்புப் பணிகள் தொடங்கின. தென் மாநிலங்களின் முன்னேற்றத்தில் அரசு அக்கறை காட்டியது.

ஈ) அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பெரும் வாணிக வளர்ச்சியும் போரின் விளைவே.

உ) அரசின் ஊக்கம், தேவைகள் அதிகரிப்பு ஆகியவற்றால் தொழிற்சாலைகள் பெருகின. பெரும் **வாணிபக் கழகங்கள்** (Corporations) நிறுவப்பட்டன. சுரங்கங்கள் வெட்டப்பட்டன. ரயில்பாதை விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. இவற்றால் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகின.

முடிவுரை

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை நிலைகுலையச் செய்த உள்நாட்டுப் போரை, பெரும்பாலான மக்கள் விரும்பவில்லை. எனவே "தவிர்த்திருக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சியே அப்போர்" என்று சொல்கின்றனர். எனினும், போரின் முடிவில், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடையே ஒற்றுமை ஏற்பட்டு, அவை சிறப்பாக முன்னேறின. தீமையிலும் நன்மை என்பது போல, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை அழியாமல் காத்து, அவை முன்னேற உள்நாட்டுப் போர் வழி வகுத்தது.

புனரமைப்பும் பெரும் வாணிகமும்

1. புனரமைப்பின் முக்கிய கட்டங்களை விவரி.

(அ)

உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு தென் பகுதியைப் புனரமைக்க செய்யப்பட்ட முயற்சிகளை ஆராய்க. அதற்கு தென் பகுதி எவ்வாறு எதிர் செயலாற்றியது?

(அ)

உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை சீர்செய்ய செய்யப்பட்ட முயற்சிகளை பட்டியலிடுக.

1861 முதல் 1865 வரை நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட சீர்குலைவைச் சரி செய்ய குடியரசுத்தலைவர்களான ஆபிரகாம் லிங்கன், ஆண்ட்ரூ ஜான்சன், காங்கிரஸ் மற்றும் தென் மாநிலங்கள் முயன்றன. அம்முயற்சிகளை **புனரமைப்பு** என்றனர். அப்புனரமைப்பு என்பது என்ன? அப்புனரமைப்பு எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டது? அதன் விளைவுகள் எவை? என்று பார்ப்போம்.

புனரமைப்பு என்றால் என்ன?

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வட, தென் மாநிலங்களிடையே நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரால் தென் மாநிலங்கள் சீர்குலைந்தன. அமெரிக்கத் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டது; நாட்டின் வருவாய் குறைந்தது; நாட்டின் கடன் அதிகரித்தது; முறையான மாநில ஆட்சியும், ஸ்தல ஆட்சியும் நிறுவ வேண்டியிருந்தது; விடுவிக்கப்பட்ட 35 லட்சம் நீக்ரோக்களின் பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டியிருந்தது. வித்தியாசமான இப்பிரச்னைகளைத் தீர்க்க 1865 முதல் 1877 வரை, அமெரிக்கத் தலைவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளே, புனரமைப்பு (Reconstruction) என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

புனரமைப்பு சகாப்தம்

அமெரிக்காவின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட 1865 முதல் 1877 வரையிலான

(iv) அவ்வரசுகள் அடிமை ஒழிப்பு, போர்க் கடனைத் தள்ளி வைத்தல் ஆகியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டால். அவை கூட்டாட்சியில் அனுமதிக்கப்படும்.

ஜான்சனின் திட்டமும் மிதமானதாகவே இருந்தது. எனவே டெக்சாஸ் தவிர, பிற தென் மாநிலங்கள் அத்திட்டத்தை ஏற்க முன்வந்தன. ஆனால், அம்மாநில அரசுகள் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதிகளையும்,செனட் உறுப்பினர்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள ''ரேடிகல் ரிபப்ளிகன்கள்'' எனப்பட்ட **தேடியஸ் ஸ்டீவன்ஸ்** தலைமையிலான காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் மறுத்தனர்.

3. காங்கிரசின் புனரமைப்புத் திட்டம்

குடியரசுத்தலைவர் பதவிக்கு ஆண்ட்ரூ ஜான்சன் தகுதியற்றவர் என்ற காங்கிரசின் நினைப்பு, காங்கிரசின் அதிகாரத்தை அவர் பறித்து விடுவாரோ என்ற அச்சம், நீக்ரோக்களின் நலனில் அக்கறை, தென்பகுதியில் குடியரசுக் கட்சியைப் பரப்ப வேண்டுமென்ற அவா, ஜான்சனின் திட்டத்தின்படி காங்கிரசுக்கு வந்த பிரதிநிதிகளை ஏற்காமை ஆகியன புனரமைப்பில் காங்கிரசுக்கு ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தின.

''தீவிர புனரமைப்பு'' என்றும் **ரேடிகல் புனரமைப்பு** (Radical Reconstruction) என்றும் குறிப்பிடப்பட்ட காங்கிரசின் புனரமைப்பு, பல சட்ட வரைவுகளைக் கொண்டிருந்தது. அவை,

(i) விடுவிக்கப்பட்டோரின் பணிமனை சட்டவரைவு (1866)

புதிதாக விடுவிக்கப்பட்ட நீக்ரோக்களைப் பாதுகாக்க, தளபதி ஆலிவர் ஹோவார்ட் தலைமையில், போர்த் துறையின் ஒரு அங்கமாக 1865-ல் விடுவிக்கப்பட்டோர் பணிமனைகளை (Freedmen's Bureau) காங்கிரஸ் தொடங்கியது. அவை, நீக்ரோக்களுக்கு உணவு, தங்குமிடம், மருத்துவ உதவி ஆகியன அளித்தன. பின்னர், ஜான்சனின் புனரமைப்புத் திட்டங்களை விரும்பாத காங்கிரஸ், விடுவிக்கப்பட்டோர் பணிமனைகள் செயல்படும் கால அளவை நீட்டிக்கச் செய்யும் ''விடுவிக்கப்பட்டோர் பணிமனை சட்டவரைவை'' ஜூலை-1866-ல் நிறைவேற்றியது.

அதை எதிர்த்த தென் மாநிலங்கள், கருப்பர் விதிகளை (Black Codes) கடுமையாக்கின. [அவற்றின் மூலம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொழில் ஒப்பந்தங்களை நீக்ரோக்கள் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதை மீறுவோர்க்கு அபாரதம் விதிக்கப்படும்; நீக்ரோக்கள் ஆயுதம் வைத்திருக்கக் கூடாது; முறைகாண் ஆயர் (Jury)களாக பணிபுரியக் கூடாது; வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்தக்கூடாது; வேலை செய்யாமல் திரிந்தால் கைது செய்யப்படுவர் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது]

(ii) குடிமையியல் உரிமைகள் மசோதா (1866)

நீக்ரோக்களுக்கு சமத்துவம் அளிப்பதற்காக, குடிமையியல் உரிமைகள் மசோதா (Civil Rights Bill) வை, 1866-ல் காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. அதன் மூலம் வெள்ளையர்கள் பெற்றுள்ள அதே உரிமைகளை நீக்ரோக்களும் பெறுவர் எனப்பட்டது. இம்மசோதாவை ஜான்சன் தள்ளுபடி செய்துவிடவே, அதை மீண்டும் காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. ஆனால் அம்மசோதா, அரசியலமைப்புக்கு முரணாக உள்ளது எனக் கூறி அதை உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது.

(iii) பதினான்காவது சட்டத்திருத்தம்

உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பால் சோர்ந்துவிடாத காங்கிரஸ், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், 14-ஆவது திருத்தத்தை, ஏப்ரல்-1866-ல் கொண்டு வந்தது. அதில் அமெரிக்காவில் பிறந்தோர் மற்றும் இருப்போர் அனைவரும் அமெரிக்கக் குடிமகன்களே என்பதுடன், அவர்கள் வசிக்கும் மாநிலத்தின் குடிமகனும் ஆவர்; எந்த மாநிலத்திற்கும் எவருடைய உயிர், உடைமை, உரிமை ஆகியவற்றைப் பறிக்கவோ, மறுக்கவோ அதிகாரம் இல்லை; எந்த மாநிலமாவது நீக்ரோக்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க மறுத்தால், காங்கிரசில் அம்மாநிலத்தின் பிரதிநிதித்துவம் குறைக்கப்படும்'' என்று கூறப்பட்டிருந்தது. இத்திருத்தத்தை நான்கில் மூன்று மாநிலங்கள் ஏற்றுக் கொண்டதும், 1868-முதல் அத்திருத்தம் அமுலுக்கு வந்தது.

(iv) புனரமைப்புச் சட்டம் (1867)

மார்ச் - 1867-ல் **புனரமைப்புச் சட்டத்தை** (Reconstruction Act) காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. அதன்படி பத்து தென் மாநிலங்களும் ஐந்து மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றிலும் ராணுவத் தளபதியும், படையும், நியமிக்கப்பட்டனர்; 14-ஆவது சட்டத்திருத்தத்தை ஏற்றுக்

(1869)

4. தென் மாநிலங்களின் புனரமைப்பு

... காங்கிரசின் ...

... நீக்ரோக்களை ...

... Pulaski-ல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ...

... இனங்களாக ...

... கலகங்களின் உறுப்பினர்கள் ... அவர்களை ... பிரட்டினார், அடக்கினார், கொன்றனர் ...

ஜிம் க்ரோ சட்டங்கள் : நீக்ரோக்களை ... சமூகத்திலிருந்தும் விலக்கி வைக்கும் ... சட்டங்கள் (Jim Crow Laws). நீக்ரோக்களின் ... முன் வாக்களித்திருந்தால் ... வாக்குரிமை என்று கூறும் பாட்டனார் விதி (... Clause). எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த நீக்ரோக்களுக்கு ... அவர்களின் எழுத்தறிவை அறிய சோதனை வைக்கும் ... **எழுத்தறிவுச் சோதனை** (Literacy Tests) ஆகியன ...

நீக்ரோக்களுக்கென தனி குடியிருப்புகளும், ... பயில தனிப் பள்ளிகளும் திறக்கப்பட்டன ... தாழ்த்தப்பட்ட வேலைகள் மட்டுமே நீக்ரோக்களுக்குத் ... வைக்கிறார்கள் பண்ணைகளை விற்றுவிட்டு ... நீக்ரோக்கள் மீண்டும் விவசாயத் தொழிலாளிகளாயினர்.

புனரமைப்பு முடிவு

நீக்ரோக்கள் விடுதலை மற்றும் அவர்கள் ... தடுக்கும் தென் மாநிலத்தவரின் முயற்சிகள் ... வெற்றியில்லை. எனவே, மீதமிருந்த தென் மாநிலங்களான ... டெக்சாஸ், வர்ஜீனியா ஆகியன காங்கிரசின் ... 1870-ல் கூட்டாட்சியில் இணைந்தன.

1872-ல் பொது மன்னிப்பு சட்டத்தை (General A...
காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. அதன் மூலம், 500 கூட்டினை...
பிற தென் மாநிலத்தவர் அனைவருக்கும் அரசியல் ...
தரப்பட்டன. 1876 வாக்கில் தென் மாநிலங்களி...
பொறுப்பிலிருந்த / கம்பளிபையரை ஜனநாயகக் க...
நீக்கினர். அவர்கள் போர்பன்கள் (Bourbons) என்றும் மீ...
(Redeemers) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டனர். 1877-ல் கூட்...
படைகளை, தென் பகுதியிலிருந்து விலக்கினார் குடியரசுத் த...
ருதர்ஃபோர்ட் ஹேய்ஸ். அத்துடன் புனரமைப்பு முடிவுற்றது.

மதிப்பீடு

உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட பேரழிவை சீரமைக்க செ... புனரமைப்பு முயற்சிகள் பெரும் வெற்றி பெறவில்லை. ஏனெனில்... திட்டத்தையும், ஜான்சன் திட்டத்தையும் காங்கிரஸ் ஏற்கவில்லை... மாநிலங்களின் திட்டத்தை வடக்கு ஏற்கவில்லை. இதனா... நீக்ரோக்களின் உரிமைப் போராட்டம், 20-ஆம் நூற்றா... தொடர்ந்ததுடன், அது தேசிய பிரச்சனையாகவும் உருவெடுத்...